วิชชาภาย

นิตยสารเพื่อการเผยแพร่พระสัทธรรม

ปีที่ ๑๓ ฉบับที่ ๑ มกราคม–มีนาคม ๒๕๔๑

ISSN 0857-2909

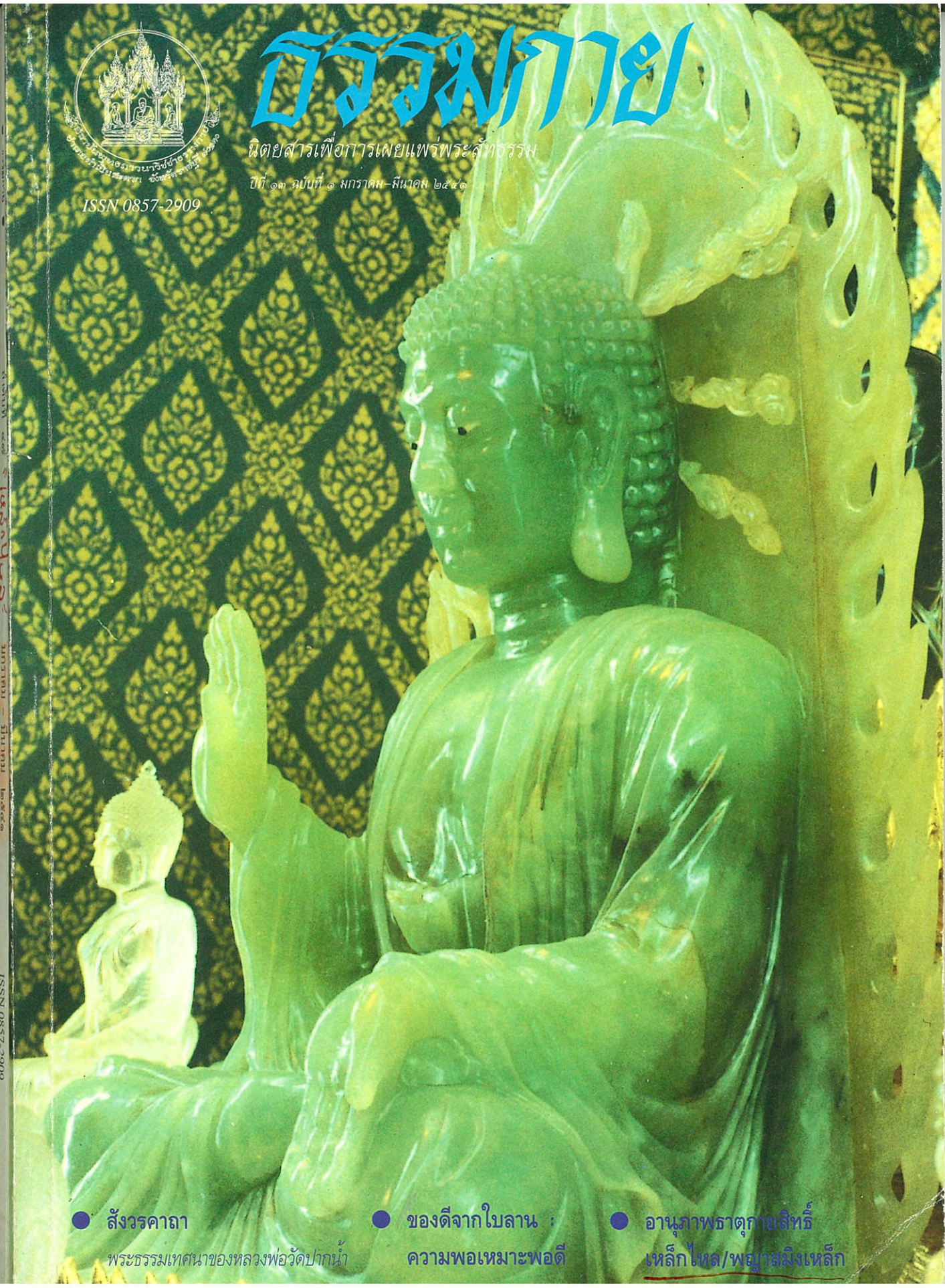

- สังวรคาถา
  พระธรรมเทศนาของหลวงพ่อวัดปากน้ำ
- ของดีจากใบลาน : ความพอเหมาะพอดี
- อานุภาพธาตุกายสิทธิ์ เหล็กไหล/พญาสมิงเหล็ก

ISSN 0857-2909

พิธีเททองหล่อพระพุทธปฏิมาจำลองธรรมกาย ขนาดหน้าตัก ๖๓ นิ้ว ในโอกาสคล้ายวันเกิด เจ้าประคุณสมเด็จพระพุฒาจารย์ วัดสระเกศ ราชวรมหาวิหาร

ในโอกาสคล้ายวันเกิดเจ้าประคุณ **สมเด็จพระพุฒาจารย์** วัดสระเกศ ราชวรมหาวิหาร กรรมการมหาเถรสมาคม องค์ประธานสถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ได้จัดพิธีเททองหล่อพระพุทธปฏิมาจำลองธรรมกาย ขนาดหน้าตัก ๖๓ นิ้ว โดย**คุณอุไร พลพัฒนาฤทธิ์** เป็นเจ้าภาพ เพื่อถวายเจ้าประคุณหลวงพ่อสมเด็จฯ และประดิษฐานเป็นพระประธานประจำหอฉัน เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๑ เวลา ๑๒.๔๗ น. ตรงกับวัน ๔ ฯ๊ ๒

• **เจ้าประคุณสมเด็จพระพุฒาจารย์** จุดเทียนธูป บูชาพระรัตนตรัย

• หลวงพ่อเจ้าอาวาสวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม อาจารย์พระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล กล่าวถวายรายงาน

• ใส่ทองคำและเงินลงในภาชนะเพื่อเทลงเบ้าหลอม

• เจ้าประคุณหลวงพ่อสมเด็จฯ ขณะกำลังอธิษฐานจิต

ธรรมกาย

นิตยสารเพื่อการเผยแพร่พระสัทธรรม
ของมูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา :
เจ้าประคุณสมเด็จพระพุฒาจารย์ (เกี่ยว อุปเสณมหาเถระ ป.ธ. ๙)
เจ้าประคุณ สมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์(ช่วง วรปุญฺญมหาเถระ ป.ธ. ๙)
พระเดชพระคุณ พระธรรมกิตติวงศ์ (ทองดี สุรเตโช ป.ธ. ๙)
พระเดชพระคุณ พระเทพสุธี (วิเชียร อโนมคุโณ ป.ธ. ๙)
พระเดชพระคุณ พระภาวนาโกศลเถร (วีระ คญฺตุตโม)
พระเดชพระคุณ พระเมธีรัตโนดม(อำนวย ปญฺญาวุฑฺโฒ ป.ธ. ๗)
พระมหาบุญธรรม ปญฺญาวชิโร ป.ธ. ๗
พระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล (มงคลบุตร) รป.ม.(ม.ธ.) ป.ธ. ๖
ศาสตราจารย์ ดร. นิคม จันทรวิทุร Hons. Ph.D., M.A. (Labour Econ., SSA)

ผู้จัดการ :
รศ.ดร.พัฒนะ ภวะนันท์ Ph.D., D.I.C., B.Sc.(Hons.)

บรรณาธิการ ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา :
รศ.ดร. ชีระ เกรอต Ph.D., M.Eng., B.Eng.(Hons.)

กองบรรณาธิการ
พระมหาณัฐพนธ์ เสฏฐธมฺโม ป.ธ. ๙
พระมหาปราโมทย์ ปโมทิโต ป.ธ. ๗
พระมหาศักดา สุมโน ป.ธ. ๗
พระมหาประเสริฐ ปญฺญาเสฏฺโฐ ป.ธ. ๖
พระมหาสัณห์ฐิติ ธมฺมวฑฺฒโน ป.ธ. ๓
พระภาสกร ปภากโร
คุณวีระ เนตยกุล
คุณสมชาย เทียมบุญประเสริฐ วท.ม., M.Sc.
คุณสุทัศน์ นิ่มกุลรัตน์ ภ.บ. (จุฬาฯ)
คุณสุนีรัตน์ นิ่มกุลรัตน์ อ.บ. (จุฬาฯ)
คุณกิติเทพ ชลบุษปกุล M.BA.
คุณวรภัทร ลัคนทินวงศ์ วท.ม., M.Sc.

ฝ่ายภาพ :
พระมหาชุวันต์ ปญฺญาวฑฺโฒ ป.ธ. ๓

ฝ่ายประชาสัมพันธ์ :
คุณสุธาร สุขยางค์
คุณส่วน พนมวัฒนากุล

ฝ่ายธุรการ ประสานงาน :
คุณเปรมขุดา ศิริบัณฑิตย์กุล
คุณภาวิดา ตรีนุชจรัสกุล
คุณอาภากร นะตะ

ฝ่ายศิลป์ :
คุณสมโพธิ์ ฌานวังศะ

รูปเล่ม/เรียงพิมพ์ :
บริษัท วีซั่นอาร์ต คอร์ปอเรชั่น จำกัด
โทรศัพท์/โทรสาร ๔๒๔-๗๗๒๒

พิมพ์ที่ :
โรงพิมพ์ประชาชน ๓๕ ซอยพิพัฒน์ ถนนสีลม กทม.
โทร. ๒๓๕-๐๓๘๙, ๒๓๔-๒๐๖๒, ๒๓๔-๒๘๖๐
แฟ็กซ์ ๒๓๘-๑๐๗๔

อธิบายปก :

พระธรรมยานชัยมงคล
พระคู่บารมีพระประธานประจำอุโบสถ
วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม
สำเร็จด้วยหยกจีนบ่อใหม่ สีเขียวอ่อนทั้งองค์

นิตยสาร ***"ธรรมกาย"*** ปีที่ ๑๓ ฉบับที่ ๑ มกราคม-มีนาคม ๒๕๔๑

สารบัญ

จากพระไตรปิฎกและอรรถกถา ๔

พระธรรมเทศนาของหลวงพ่อวัดปากน้ำ
สังวรคาถา ..... พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ๖

ของดีจากใบลาน
ความพอเหมาะพอดี ..... สมเด็จพระพุฒาจารย์ ๑๘

หลักปริยัติ
ธรรมเครื่องยังวิชชาให้เกิดและเจริญขึ้น เพื่อดับอวิชชามูลรากฝ่ายเกิดทุกข์
..... พระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล ป.ธ.๖ ๒๘

ธรรมปฏิบัติ
วิธีเพ่งให้เห็นองค์ฌานและเลื่อนองค์ฌาน
..... พระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล ป.ธ.๖ ๕๗

ตอบปัญหาธรรม ..... ชยมงฺคโล ภิกฺขุ ๑๐๐

ธรรมะสำหรับเยาวชน
เพื่อคนไทย สู้ภัยเศรษฐกิจ ..... ศิรประภา ศากยบุตร ๖๐

ปกิณกะ
ธรรมนำชีวิตไปสู่ความเจริญและสันติสุข(๓) ..... พระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล ๓๓
อานุภาพธาตุกายสิทธิ์-เหล็กไหล/พญาสมิงเหล็ก ..... พระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล ๖๕
ประสบการณ์พระสมเด็จธรรมกาย พิมพ์ธาตุ ๖ ฯ
..... สามเณรยศพล โพธิจันทร์ทอง ๔๘

วัตถุประสงค์ : เพื่อสนับสนุนกิจกรรมเผยแพร่พระสัทธรรมตามแนววิชชาธรรมกาย ของ**สถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย** อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี ใน**โครงการธรรมปฏิบัติเพื่อประชาชน** วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ และ**มูลนิธิ/โครงการพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย** วัดสระเกศ ราชวรมหาวิหาร

• อัตราค่าสมาชิก : ๑ ปี (๔ เล่ม) ๒๐๐ บาท เล่มละ ๕๐ บาท •

ถ้อยแถลง

เนื่องจากภัยทางเศรษฐกิจส่งผลมาถึงนิตยสารธรรมกาย จึงจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงค่าสมาชิกนิตยสารเป็นปีละ ๒๐๐ บาท ค่าสมาชิกนี้เป็นต้นทุนการจัดพิมพ์จัดส่งแก่สมาชิก ไม่ได้มุ่งหวังกำไรแต่อย่างไร คณะผู้จัดทำมุ่งหวังให้ท่านสมาชิกเข้าใจธรรมอันล้ำเลิศขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไม่หลงทางหลงธรรม ก็จะเป็นบุญกุศลยิ่งแก่คณะผู้จัดทำเพียงพอแล้ว

"ไอ้ที่ฆ่าฟันกันตายอยู่โครมๆ นี้แหละ ฆ่าตัวเองตายบ้าง ฆ่าคนอื่นตายบ้าง ฟันแทงกันตายบ้าง เกิดรบรากันนะ ติดรสทั้งนั้นนะ ไม่ติดรสก็ติดสัมผัส ไม่ติดสัมผัสก็ติดรูป ไม่ติดรูปก็ติดเสียง ไม่ติดเสียงก็ติดกลิ่น ไม่ติดกลิ่นก็ติดรส นี่หละติดเหล่านี้ทั้งนั้นที่ฆ่ากันตายร้ายนักทีเดียว ถ้าสำรวมไม่ได้ร้ายนักทุกสิ่งทุกอย่างหละ เป็นภัยหนักทีเดียว เหตุนี้ต้องตั้งอยู่ในความสำรวม" นี้มาจากพระธรรมเทศนาของ**พระเดชพระคุณหลวงพ่อวัดปากน้ำ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)** พระเดชพระคุณหลวงพ่อกล่าวไว้ชัดเจนว่าที่เป็นภัยร้ายแรงกันอยู่ทุกวันนี้เพราะขาดความสำรวม การตั้งอยู่ในความสำรวมทำอย่างไร ติดตามได้ในพระธรรมเทศนาเรื่อง **สังวรคาถา**

"เรื่องของความพอเหมาะพอดีในการปฏิบัติธรรมนั้นยิ่งมีความสำคัญ อย่างที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่าต้องรู้จักมัชฌิมาปฏิปทา คือทุกอย่าง มรรคมีองค์แปดประการ ต้องปรับให้พอเหมาะพอดี ไม่ใช่ว่าอย่างนี้มากเกินไป อย่างนั้นน้อยเกินไป ต้องให้อยู่ในเกณฑ์พอเหมาะพอดีทั้งนั้น มรรคมีองค์แปดประการ ถ้าจะตั้งปัญหาถามว่าดีไหม ก็ต้องตอบกันว่าดี แต่ทำไมถึงไม่ดีสำหรับบุคคล เพราะว่าบุคคลบางคนเอามรรคมีองค์แปดประการนั้นไปปฏิบัติจนเกินกว่าเหตุ แล้วไม่เกิดเป็นผลดีแก่ตน" นี้มาจากบทความของ**เจ้าประคุณสมเด็จพระพุฒาจารย์** เจ้าประคุณสมเด็จชี้ให้เห็นความสำคัญของความพอเหมาะพอดี การกระทำที่ไม่พอเหมาะพอดีย่อมให้โทษได้ ติดตามได้ในบทความเรื่อง **ความพอเหมาะพอดี**

"ผู้มักโกรธ มากด้วยความแค้นเคือง โกรธเคือง พยาบาทมาดร้าย เมื่อตายไปจะเข้าถึงอบาย ทุคติ วินิบาต นรก เพราะกรรมชั่วนั้น หรือถ้าได้มาเกิดเป็นมนุษย์อีกในภายหลัง ก็จะเป็นคนมีผิวพรรณทราม ไม่งดงาม

ส่วนผู้ไม่มักโกรธไม่มากด้วยความแค้นเคือง ไม่โกรธเคือง ไม่พยาบาทมาดร้ายใคร เมื่อตายจะเข้าถึงสุคติโลกสวรรค์ เพราะกรรมดีนั้น หรือถ้าได้มาเกิดเป็นมนุษย์อีกในภายหลัง ก็จะเป็นคนที่มีผิวพรรณดี น่าเลื่อมใส" นี้เป็นตัวอย่างหนึ่งของผลกรรม ผลของกรรมเป็นสิ่งที่ซับซ้อนเห็นได้ยาก บางคนที่ทำความชั่ว แต่ก็ยังเห็นว่าอยู่ดีมีสุข จึงทำให้หลายคนด่วนสรุปผิด ๆ ว่า ทำชั่วได้ดีมีถมไป หลายคนมัวเมาในอำนาจเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ทำให้เศรษฐกิจของชาติพังพินาศไปเห็นกับตาก็ยังไม่สำนึกตน ธรรมปฏิบัติเท่านั้นที่จะช่วยแยกกรรมดีกรรมชั่วให้เห็นชัดเจน ทำให้ท่านเข้าใจถูกต้อง แต่ถ้าท่านยังไม่สามารถปฏิบัติธรรมจนพิสูจน์ได้ด้วยตนเองแล้ว ก็ควรฟังท่านผู้รู้ไว้บ้าง จะได้ทำแต่สิ่งที่ถูกต้องไม่หลงทำความชั่ว ติดตามได้ในปาฐกถาธรรมเรื่อง **ธรรมนำชีวิตไปสู่ความเจริญและสันติสุข** โดยหลวงพ่อ **ชยมงฺคโล**

ดวงธรรมและธรรมกายเป็นนามธรรมหรือรูปธรรม ติดตามได้ในคอลัมน์ **ตอบปัญหาธรรม** โดยหลวงพ่อ **ชยมงฺคโล**

"ผู้ที่กำลังบำเพ็ญตนเป็นทนายแก้ต่างพระพุทธศาสนา ที่มีบุญบารมีจริง ๆ เป็นต้น เท่านั้นที่มีโอกาสได้ครอบครองเป็นเจ้าของวัตถุธาตุกายสิทธิ์ที่ตัดเอง (หลุดออกมาเอง) โดยธรรมชาติ" ธาตุกายสิทธิ์มีทั้งคุณและโทษ ผู้ที่มีไว้ในครอบครองควรที่จะศึกษาให้เข้าใจ จะได้ไม่เกิดโทษแก่ตนเอง ติดตามได้ในเรื่อง **อานุภาพธาตุกายสิทธิ์-เหล็กไหล/พญาสมิงเหล็ก** โดยหลวงพ่อ**ชยมงฺคโล**

การก่อสร้าง **"หอฉัน"** ที่วัดหลวงพ่อสดฯ จ.ราชบุรี กำลังดำเนินไปอย่างรวดเร็ว แต่ว่ายังขาดปัจจัยอยู่อีกมาก ขอเชิญชวนทุกท่านร่วมเป็นเจ้าภาพหอฉันตามกำลังศรัทธา ขออนุโมทนา

บรรณาธิการ

■ ■ ■ ■

เปิดตา ปิดใจ ไม่อาจพ้น ทุกข์ ภัย วัฏฏสงสาร
เปิดตา เปิดใจ อาจพ้น ทุกข์ ภัย วัฏฏสงสาร
ปิดตา เปิดใจ ย่อมพ้น ทุกข์ ภัย วัฏฏสงสาร

ธัมมิกสูตร
เรื่องพระราชาตั้งอยู่ในธรรมและอธรรม

พระไตรปิฎก เล่มที่ ๒๑ อังคุตตรนิกาย จตุกกนิบาต ข้อ ๗๐

ดูกรภิกษุทั้งหลาย สมัยใด **พระราชา*** เป็นผู้ไม่ตั้งอยู่ในธรรม สมัยนั้น แม้พวกข้าราชการก็เป็นผู้ไม่ตั้งอยู่ในธรรม

เมื่อ**พวกข้าราชการ**ไม่ตั้งอยู่ในธรรม สมัยนั้น แม้พราหมณ์และคฤหบดีก็เป็นผู้ไม่ตั้งอยู่ในธรรม

เมื่อ**พราหมณ์และคฤหบดี**ไม่ตั้งอยู่ในธรรม สมัยนั้น แม้ชาวนิคมและชาวชนบทก็เป็นผู้ไม่ตั้งอยู่ในธรรม

เมื่อ**ชาวนิคมและชาวชนบท**เป็นผู้ไม่ตั้งอยู่ในธรรม พระจันทร์และพระอาติย์ย่อมหมุนเวียนไม่สม่ำเสมอ

เมื่อ**พระจันทร์และพระอาติย์**หมุนเวียนไม่สม่ำเสมอ หมู่ดาวนักษัตรก็ย่อมหมุนเวียนไม่สม่ำเสมอ

เมื่อ**หมู่ดาวนักษัตร**หมุนเวียนไม่สม่ำเสมอ คืนและวันก็ย่อมหมุนเวียนไม่สม่ำเสมอ

เมื่อ**คืนและวัน**หมุนเวียนไม่สม่ำเสมอ เดือนหนึ่งและกึ่งเดือนก็ย่อมหมุนเวียนไม่สม่ำเสมอ

เมื่อ**เดือนหนึ่งและกึ่งเดือน**หมุนเวียนไม่สม่ำเสมอ ฤดูและปีก็ย่อมหมุนเวียนไม่สม่ำเสมอ

เมื่อ**ฤดูและปี**หมุนเวียนไม่สม่ำเสมอ ลมย่อมพัดไม่สม่ำเสมอ

เมื่อ**ลมพัดไม่สม่ำเสมอ** ลมก็ย่อมเดินผิดทางไม่สม่ำเสมอย่อมพัดเวียนไป

เมื่อ**ลมเดินผิดทาง**ไม่สม่ำเสมอย่อมพัดเวียนไป เทวดาย่อมกำเริบ

เมื่อ**เทวดากำเริบ** ฝนก็ย่อมไม่ตกต้องตามฤดูกาล

เมื่อฝนไม่ตกต้องตามฤดูกาล ข้าวกล้าทั้งหลายก็สุกไม่เสมอกัน

ภิกษุทั้งหลาย **มนุษย์ผู้บริโภคข้าวสุกไม่เสมอกัน ย่อมเป็นผู้มีอายุน้อย มีผิวพรรณเศร้าหมอง มีกำลังน้อย มีอาพาธมาก.**

ดูกรภิกษุทั้งหลาย สมัยใด **พระราชา***เป็นผู้ตั้งอยู่ในธรรม สมัยนั้น แม้พวกข้าราชการก็เป็นผู้ตั้งอยู่ในธรรม

เมื่อ**พวกข้าราชการ**ตั้งอยู่ในธรรม สมัยนั้น แม้พราหมณ์และคฤหบดีก็เป็นผู้ตั้งอยู่ในธรรม

เมื่อ**พราหมณ์และคฤหบดี**ตั้งอยู่ในธรรม สมัยนั้น แม้ชาวนิคมและชาวชนบทก็เป็นผู้ตั้งอยู่ในธรรม

เมื่อ**ชาวนิคมและชาวชนบท**เป็นผู้ตั้งอยู่ในธรรม พระจันทร์และพระอาทิตย์ย่อมหมุนเวียนสม่ำเสมอ

เมื่อ**พระจันทร์และพระอาทิตย์**หมุนเวียนสม่ำเสมอ หมู่ดาวนักษัตรก็ย่อมหมุนเวียนสม่ำเสมอ

เมื่อ**หมู่ดาวนักษัตร**หมุนเวียนสม่ำเสมอ คืนและวันก็ย่อมหมุนเวียนสม่ำเสมอ

เมื่อ**คืนและวัน**หมุนเวียนสม่ำเสมอ เดือนหนึ่งและกึ่งเดือนก็ย่อมหมุนเวียนสม่ำเสมอ

เมื่อ**เดือนหนึ่งและกึ่งเดือน**หมุนเวียนสม่ำเสมอ ฤดูและปีก็ย่อมหมุนเวียนสม่ำเสมอ

เมื่อ**ฤดูและปี**หมุนเวียนสม่ำเสมอ ลมย่อมพัดสม่ำเสมอ

เมื่อ**ลมพัดสม่ำเสมอ** ลมย่อมพัดไปถูกทาง

เมื่อ**ลมพัดไปถูกทาง** เทวดาย่อมไม่กำเริบ

เมื่อ**เทวดาไม่กำเริบ** ฝนก็ย่อมตกต้องตามฤดูกาล

เมื่อฝนตกต้องตามฤดูกาล ข้าวกล้าทั้งหลายก็สุกเสมอกัน

ภิกษุทั้งหลาย **มนุษย์ผู้บริโภคข้าวสุกเสมอกัน ย่อมเป็นผู้มีอายุยืน มีผิวพรรณดี มีกำลัง มีอาพาธน้อย.**

เมื่อฝูงโคข้ามไปอยู่ ถ้าโคผู้นำฝูงไปคด โคเหล่านั้นย่อมไปคดทั้งหมด ในเมื่อโคผู้นำไปคด ในหมู่มนุษย์ก็เหมือนกัน **ผู้ใดได้รับสมมุติให้เป็นผู้นำ ถ้าผู้นั้นประพฤติอธรรม ประชาชนนอกนี้ก็จะประพฤติอธรรมเหมือนกัน แว่นแคว้นทั้งหมดจะได้ประสบความทุกข์ ถ้าพระราชา*เป็นผู้ไม่ตั้งอยู่ในธรรม.**

เมื่อฝูงโคข้ามไปอยู่ ถ้าโคผู้นำฝูงไปตรง โคเหล่านั้นย่อมไปตรงทั้งหมด ในเมื่อโคผู้นำไปตรง ในหมู่มนุษย์ก็เหมือนกัน **ผู้ใดได้รับสมมุติให้เป็นผู้นำ ถ้าผู้นั้นประพฤติธรรม ประชาชนนอกนี้ก็จะประพฤติธรรมเหมือนกัน แว่นแคว้นทั้งหมดจะได้ประสบความสุข ถ้าพระราชา*เป็นผู้ตั้งอยู่ในธรรม.**

** การปกครองตามระบอบประชาธิปไตยของไทย โดยมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นองค์พระประมุขนั้น พระมหากษัตริย์ทรงใช้พระราชอำนาจ ๓ ประการ คือ พระราชอำนาจตุลาการ โดยทางศาล ๑ พระราชอำนาจนิติบัญญัติ โดยทางรัฐสภา ๑ (สภานิติบัญญัติและวุฒิสภา) พระราชอำนาจการบริหารราชการแผ่นดิน โดยทางคณะรัฐมนตรี ๑ เพราะเหตุนั้น พระพุทธดำรัสว่า "พระราชา" ณ ที่นี้ จึงหมายถึงผู้ที่ได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้เป็นประธานศาลฎีกาและผู้พิพากษา(ศาล)ต่าง ๆ ประธานรัฐสภาและทั้งสมาชิกรัฐสภาด้วย นายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี.*

สังวรคาถา

โดย
พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)
หลวงพ่อวัดปากน้ำ

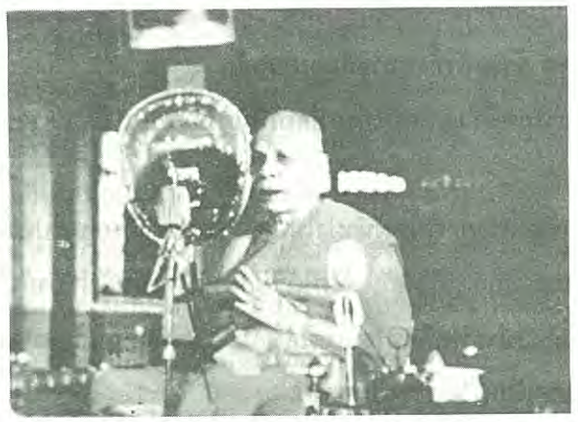

...เพราะว่าเป็นภิกษุก็ดี สามเณรก็ดี อุบาสกก็ดี อุบาสิกาก็ดี เมื่อไม่มีความสำรวมแล้ว จะเป็นภิกษุที่ดีไม่ได้ หรือจะเป็นสามเณรที่ดีก็ไม่ได้ หรือจะเป็นอุบาสกที่ดีก็ไม่ได้ เป็นอุบาสิกาที่ดีก็ไม่ได้ เพราะปราศจากความสำรวม ถ้าว่าสำรวมได้เสียแล้ว ก็เป็นคนดี ภิกษุก็เป็นภิกษุดี สามเณรก็เป็นสามเณรดี อุบาสกก็เป็นอุบาสกดี อุบาสิกาก็เป็นอุบาสิกาดี เพราะความสำรวมเสียได้...

นโม ตสฺส ภควโต อรหโต สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส ฯ (๓ ครั้ง)

สุภานุปสฺสึ วิหรนฺตํ อินฺทริเยสุ อสํวุตํ
โภชนมฺหิ อมตฺตญฺญุ กุสีตํ หีนวีริยํ
ตํเว ปสหติ มาโร วาโต รุกฺขํว ทุพฺพลนฺติ ฯ

ณ บัดนี้อาตมภาพจักได้แสดงใน**สังวรคาถา** วาจาเครื่องกล่าวปรารภความสำรวมระวัง เพราะเราท่านทั้งหลายทั้งหญิงและชาย คฤหัสถ์บรรพชิตทุกท่านถ้วนหน้า เมื่อได้มาปฏิบัติในพระพุทธศาสนา ถ้าปราศจากความสำรวมระวังแล้ว ก็เป็นประพฤติปฏิบัติดีไม่ได้ ถ้าว่าไม่ปราศจากความสำรวมระวังแล้วเป็นอันประพฤติดีได้ ปฏิบัติดีได้ เหตุนั้นเราท่านทั้งหลายควรตั้งอยู่ในความสำรวมระวัง ความสำรวมระวังนี้พระองค์ทรงรับสั่งนัก ตักเตือนอุบากสกอุบาสิกา ภิกษุสามเณรในธรรมวินัย เพื่อจะให้ตรงต่อมรรคผลนิพพานที่เดียว ถ้าแม้ว่าปราศจากความสำรวมระวังแล้ว จะไปสู่มรรคผลนิพพานไม่ได้ ต้องเวียนว่ายตายเกิดอยู่ในกามภาพ รูปภพ อรูปภพ ไม่รู้จักจบจักแล้ว ต้องเวียนว่ายข้องขัดอยู่ในวัฏฏะทั้งสาม คือ วิปากวัฏ กิเลสวัฏ พ้นจากวัฏฏะไปไม่ได้ จะไปจากวัฏฏะได้ต้องอาศัยความสำรวมระวัง ที่พระองค์ทรงรับสั่งตามวาระพระบาลีว่า **สุภานุปสฺสึ วิหรนฺตํ อินฺทริเยสุ อสํวุตํ โภชนมฺหิ อมตฺตญฺญุ กุสีตํ หีนวีริยํ ตํเว ปสหติ มาโร** มารย่อมรังควานบุคคลนั้นได้ คือ ผู้ไม่สำรวมในอินทรีย์ ผู้เห็นตามซึ่งอารมณ์อันงาม **สุภานุปสฺสึ วิหรนฺตํ** ผู้เห็นตามซึ่งอารมณ์งามอยู่ ไม่สำรวมในอินทรีย์ทั้งหลาย ไม่รู้จักประมาณในโภชนะการบริโภคอยู่ **กุสีตํ หินวีริยํ** จมอยู่ด้วยอาการอันบัณฑิตพึงเกลียด คือ ไม่มีศรัทธา เกียจคร้าน จมอยู่ด้วยอาการอันบัณฑิตพึงเกลียด **หีนวีริยํ** มีความเพียรเลวทรามนั้นมารรังควานได้ **วาโต รุกฺขํว ทุพฺพลํ** เหมือนลมเมื่อพัดมาแต่เล็กน้อยเท่านั้น ต้นไม้ที่ใกล้จะทลายอยู่แล้ว ไปกระทบลมเข้าจากทิศทั้งสี่ทิศแต่อย่างใดอย่างหนึ่งก็โค่นล้มลงไปง่าย ๆ เพราะมันใกล้จะล้มอยู่แล้วนั้น อันนั้นเหมือนกัน **อสุภานุปสฺสึ วิหรนฺตํ อินฺทริเยสุ สุสํวุตํ โภชนมฺหิ มตฺตญฺญุ สทฺธํ อารทฺธวีริยํ ตํเว นปฺปสหติ มาโร วาโต เสลํว ปพฺพตํ** มารย่อมรังควานบุคคลนั้นไม่ได้เพราะสำรวม เพราะเห็นตามอารมณ์อันไม่งามอยู่ **อสุภานุปสฺสึ** เห็นตามอารมณ์อันไม่งามอยู่ สำรวมแล้วในอินทรีย์ทั้งหลาย

รู้จักประมาณในโภชนะเครื่องใช้สอยกินอยู่ บริโภค มีศรัทธาปรารภความเพียรไม่คลาดเคลื่อนนั่นแหละมารังควานไม่ได้ เหมือนลมนั่นแหละ มารังควานไม่ได้ เหมือนลมซึ่งจะพัดภูเขาอันล้วนแล้วด้วยหินให้สะเทือนไม่ได้ ฉันนั้นนั่นแหละ **จกฺขุนา สํวโร สาธุ** สำรวมนัยน์ตาได้ ยังประโยชน์ให้สำเร็จ **สาธุ โสเตน สํวโร** สำรวมหูได้ เป็นประโยชน์ ยังประโยชน์ให้สำเร็จ **ฆาเนน สํวโร สาธุ** สำรวมจมูกได้ ยังประโยชน์ให้สำเร็จ **สาธุ ชิวฺหาย สํวโร** สำรวมลิ้นได้ ยังประโยชน์ให้สำเร็จ **กาเยน สํวโร สาธุ** สำรวมกายได้ ยังประโยชน์ให้สำเร็จ **สาธุ วาจาย สํวโร** สำรวมวาจาได้ ยังประโยชน์ให้สำเร็จ **มนสา สํวโร สาธุ** สำรวมใจได้ยังประโยชน์ให้สำเร็จ **สาธุสพฺพตฺถ สํวโร** สำรวมในทวารทั้งหกนั้นได้ยังประโยชน์ให้สำเร็จ **สพฺพตฺถ สํวโต สาธุ** ภิกษุผู้สำรวมได้แล้วในทวารทั้งสิ้น **สพฺพทุกฺขา ปมุจฺจติ** ย่อมหลุดพ้นจากทุกข์ทั้งปวงได้ ด้วยประการดังนี้ นี้เนื้อความของพระบาลีคลี่ความเป็นสยามภาษาได้ความเพียงเท่านี้

ต่อจากนี้จะได้อรรถาธิบายขยายความในสังวรคาถาเป็นลำดับ ๆ ไป เพราะว่าเป็นภิกษุก็ดี สามเณรก็ดี อุบาสกก็ดี อุบาสิกาก็ดี เมื่อไม่มีความสำรวมแล้ว จะเป็นภิกษุที่ดีไม่ได้ หรือจะเป็นสามเณรที่ดีก็ไม่ได้ หรือจะเป็นอุบาสกที่ดีก็ไม่ได้ เป็นอุบาสิกาที่ดีก็ไม่ได้ เพราะปราศจากความสำรวม ถ้าว่าสำรวมได้เสียแล้ว ก็เป็นคนดี ภิกษุก็เป็นภิกษุดี สามเณรก็เป็นสามเณรดี อุบาสกก็เป็นอุบาสกดี อุบาสิกาก็เป็นอุบาสิกาดี เพราะความสำรวมเสียได้

ผู้สำรวมได้ไม่ได้เป็นไฉน ผู้เห็นตามอารมณ์ที่งามอยู่ รูปก็น่าจะชอบใจ น่าปลื้มใจ น่าปีติ น่าเลื่อมใส ไปเพลินในรูปเสียแล้ว เสียงเป็นที่ชอบใจ ก็ชอบใจในเสียง เสียงอันน่าปลื้มอกปลื้มใจ เบิกบานสำราญใจ ร่าเริงบันเทิงใจ ไปเพลินในเสียงเสียแล้ว กลิ่นหอมเป็นที่นิยมชมชอบประกอบด้วยความเอิบอาบ ปลื้มปีติปลาบปลื้มในใจด้วยกันทั้งนั้น เอ้า ไปเพลินในกลิ่นเสียแล้ว รสเป็นที่ชอบใจ ปลื้มปีติในรสนั้น ชอบเพลิดเพลินในรสนั้น ๆ เอ้า ไปเพลินในรสนั้น ๆ เสียแล้ว สัมผัสเป็นที่ชอบใจ ร่าเริงบันเทิงใจ ไม่อยากทิ้งไม่อยากขว้างไม่อยากห่างไป เหมือนนกกะเรียนตกเปือกตม เพลินอยู่ในสัมผัสนั้น ทิ้งสัมผัสไม่ได้ เพลิดเพลินในสัมผัสเสียแล้ว รูป เสียง กลิ่น รส สัมผัส นี่เรียกว่า โผฏฐัพพะ อารมณ์ที่เกิดกับใจ นอนครึ่งคืนค่อนคืนไม่หลับ เพลิดเพลินอารมณ์ที่ล่วงไปเสียแล้วคราวนั้นๆ

เพลิดเพลินนึกถึงอารมณ์ก็เพลินไปในเรื่องอารมณ์นั้น ๆ อารมณ์ในปัจจุบันละก็เพลิดเพลินเหมือนกัน จะพบอารมณ์ต่อไปข้างหน้าเรี่ยมทีเดียว จะพบอารมณ์ต่อไปข้างหน้าเพลิดเพลินอีกเหมือนกัน ถ้าไปเพลิดเพลินอารมณ์ดังนั้นได้ชื่อว่าสำรวมไม่ได้ เมื่อสำรวมไม่ได้เช่นนี้ เรียกว่าเพลิดเพลินยินดีในอารมณ์ที่ชอบใจ หลงใหลในอารมณ์ที่ชอบใจ คลั่งไคล้ในอารมณ์ที่ชอบใจ ร่าเริงบันเทิงใจในอารมณ์ที่ชอบใจ เมื่อสำรวมไม่ได้เช่นนี้ เมื่อเพลิดเพลินเสียดังนี้ละก็ **อินฺทริเยสุ อสํวุโต** มันก็ไม่ระวังตาระวังหู ไม่ระวังจมูก ไม่ระวังลิ้น ไม่ระวังกาย ไม่ระวังใจ ไม่ระวังอินทรีย์ทั้งหก อินทรีย์ทั้งหกเป็นตัวศีลสำคัญของพระภิกษุสามเณรทีเดียว ถ้าทอดธุระเสียแล้วก็เหลวไหลทีเดียว ถ้าไม่ทอดธุระละก็ใช้ได้ **โภชนมฺหิ อมตฺตญฺญุ** ไม่รู้จักโภชนาหารไม่รู้จักบริโภคโภชนาหาร ถึงกับเป็นหนี้เป็นข้าเป็นบ่าวเขาเชียวหนา ไม่รู้จักบริโภคในโภชนาหารนะ คือไม่รู้จักประมาณใช้สอยหาเงินเท่าไรก็ใช้ไม่พอ หาเงินเท่าไรก็หมด ใช้ไม่รู้จักประมาณ บริโภคก็ไม่รู้จักประมาณ ไม่รู้จักประมาณในวันนี้ พรุ่งนี้ต่อไป ไม่รู้จักประมาณต้องกู้หนี้ยืมสินเขาบริโภคใช้สอยไป นี่เพราะไม่รู้จักประมาณในการใช้สอยในการบริโภค นี่ก็ร้ายกาจนัก หรือบริโภคเข้าไปแล้วไฟธาตุย่อยอาหารไม่สำเร็จเกิดโรคภัยไข้เจ็บขึ้น ถึงแก่เป็นอันตรายแก่ชีวิตทีเดียว นี่ต้องคอยระแวดระวัง โภชนาอาหารต้องระวังมากทีเดียว ถ้าระวังไม่มากก็ให้โทษแก่ตัวไม่ใช่น้อย **กุสีตํ หีนวีริยํ** จมอยู่ด้วยอาการอันบัณฑิตพึงเกลียด **กุสีตํ** เขาแปลว่าคนเกียจคร้าน คนไม่มีศรัทธา มาอยู่วัดอยู่วาก็นอนอืด อยู่บ้านก็นอนอืด ไม่มีศรัทธา ไม่เชื่อมั่นเข้าไปในพระรัตนตรัย เป็นคนปราศจากความศรัทธา เป็นคนเกียจคร้าน เช่นนี้แล้วละก็ บัณฑิตเกลียดนัก ท่านถึงได้แปลว่า **กุสีตํ** ผู้จมอยู่ด้วยอาการอันบัณฑิตพึงเกลียด คนมีปัญญาเกลียดนัก คนเกียจคร้าน แต่ชอบสรรเสริญ นิยมคนขยัน คนหมั่นขยัน คนเพียร คนมีศรัทธาเลื่อมใส นั่นเป็นที่ชอบของนักปราชญ์ราชบัณฑิตทั้งหลาย คนเกียจคร้านเป็นไม่ชอบ **หีนวีริยํ** มีความเพียรเลว มีความเพียรเลว ทำแต่ชั่วด้วยกาย ชั่วด้วยวาจา ชั่วด้วยใจต่าง ๆ ความเพียรใช้ไม่ได้ ถึงจะเพียรทำไปสักเท่าใดก็ให้โทษแก่ตัว ไม่ได้ประโยชน์แก่ตัว ในจำพวกเหล่านี้ ได้ชื่อว่าไม่พ้น มารย่อมรังควานได้ เป็นลูกมือของพญามาร มารจะต้องการอย่างไรก็ได้สมความปรารถนาของมารทุกสิ่งทุกประการ จะให้ครองเรือนเสียตลอดชาติ ไม่ขยันตัวจำศีลภาวนาได้ ก็ต้องเป็นไปตาม

อำนาจของมาร จะให้ไปดูมหรสพต่าง ๆ ตามใจมาร บังคับให้เป็นไปตามอัธยาศัยของมารแท้ ๆ เหตุนี้แหละ เหมือนต้นไม้ทุพพลภาพอยู่เต็มทีแล้ว น้ำก็เซาะเข้าไป ๆ ใกล้จะพังอยู่เต็มที่แล้ว ร่องแร่งอยู่เต็มทีทีเดียว ลมพัดไม่สู้แรงนักหรอก กระพือมาพักหนึ่งค่อย ๆ ก็เอนไปแล้ว นั่นฉันใด พวกที่ไม่สำรวมเห็นอารมณ์งาม ไม่รู้จักประมาณในการใช้สอย ไม่มีศรัทธา เป็นคนเกียจคร้าน พวกเหล่านี้เป็นลูกศิษย์ของพญามารทั้งนั้น ไม่ใช่ลูกศิษย์ของพระ

หลอกลวงทั้งนั้น เป็นเสียอย่างนี้ กลิ่นจริง ๆ ก็ไม่มี กลิ่นหอมหลอกลวงทั้งนั้น รสจริง ๆ ก็ไม่มี รสหลอกลวงทั้งนั้น สัมผัสก็ไม่มี สัมผัสหลอกลวงทั้งนั้น ธรรมารมณ์ก็ไม่มี หลอกลวงทั้งนั้นเมื่อเห็นไม่งามอยู่ดังนี้ละก็ **อินฺทฺริเยสุ สํวุโต** ก็สำรวมในอินทรีย์ทั้งหลาย ระวังตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ ท่านยืนยันไว้ในท้ายบทนี้ว่า สำรวมนัยน์ตาได้ ยังประโยชน์ให้สำเร็จ สำรวมลิ้นได้ ยังประโยชน์ให้สำเร็จ สำรวมกายได้ยังประโยชน์ให้สำเร็จ สำรวมใจได้ ก็ยังประโยชน์ให้สำเร็จหนักขึ้นไป นี่เป็นข้อสำคัญต้องสำรวมระวังไว้ ถ้าสำรวมระวังไม่ได้มันก็ให้โทษ

ดังจะชักตัวอย่างสำรวมตาไม่ได้ ชอบดู ชอบไปดูโน่นดูนี่ในการไปดูเป็นอย่างไรบ้าง เป็นอันตราย รถชนก็มี ไปดูไฟไหม้เหยียบกันเหลวแหลกตายก็มี นี่

เป็นลูกศิษย์ของพญามาร มารจูงลากไปเสียตามความปรารถนา

ส่วนลูกศิษย์ของพระอีกพวกหนึ่ง **อสุภานุปสฺสี วิหรนฺตํ** เห็นตามอารมณ์ว่าไม่งามอยู่ รูป เสียง กลิ่น รส โผฏฐัพพะ เห็นว่าไม่งาม รูป เสียง กลิ่น รส โผฏฐัพพะ ธรรมารมณ์เหล่านั้นเห็นว่าไม่งาม ไม่งามทั้งนั้น รูปเมื่อมีแล้วก็หาไม่ เกิดแล้วดับไป แปรผันอยู่เนืองนิจอัตรา แม้จะงามก็ทำกิริยาหลอกลวงทั้งนั้น ตัวจริงไม่มี ตัวจริงของรูปงามไม่มี เสียงไพเราะก็ไม่มี เสียง

เพราะอะไร ชอบดูละสิ ชอบดูนั่นร้ายนักหละ ในกลางค่ำกลางคืนเขาประหารซึ่งกันและกัน พลาดเนื้อพลาดตัวถึงกับเขายิงตายฟันตาย แทงตายกันอเนกอนันต์สุดซึ่งจะพรรณนา มีทุกบ้านทุกช่องไป นี่เพราะระวังการดูไว้ไม่ได้ อยากดูอยากฟัง นี่เป็นข้อสำคัญอยู่ ให้สำรวมระวังไว้เถอะไม่ไร้โทษนัก ต้องคอยระแวดระวังทีเดียว เพราะการดูเป็นคุณก็มี โทษก็มี **ภิกฺขูนํ ทสฺสนาย** ดูแลพระภิกษุไม่เป็นโทษ ดูแลหมู่พระภิกษุให้เล่าเรียนศึกษาคันถธุระ วิปัสสนาธุระ ดูแลเหมือนอย่างกับพ่อแม่ดูแลลูกนั้นอย่างนี้ไม่เป็นโทษ หรือพ่อแม่ดูแลลูกให้เล่าเรียนศึกษาทำความดีต่อไป อย่างนี้ไม่มีโทษ การดูแลอย่างอื่น ดูแลมหรสพต่าง ๆ เสียเงินด้วย เสียเวลาด้วย ด้วยประการทั้งปวง เหตุนี้ต้องระแวดระวังทีเดียว ต้องสำรวมระวัง

รักษาทีเดียว ถ้าว่าระวังนัยน์ตาได้ ยังประโยชน์ให้สำเร็จ ระวังหูได้ ยังประโยชน์ให้สำเร็จ สำรวมระวังจมูกได้อย่างเดียว ยังประโยชน์ให้สำเร็จ สำรวมลิ้นได้ ยังประโยชน์ให้สำเร็จ สำรวมระวังกายได้ ยังประโยชน์ให้สำเร็จ สำรวมระวังใจได้ ยังประโยชน์ให้สำเร็จทีเดียว **อินฺทฺริเยสุ สํวุโต** สำรวมแล้วในอินทรีย์ทั้งหลาย **โภชนมฺหิ มตฺตญฺญู** รู้จักประมาณในการบริโภคพอดี เรื่องนี้ครั้งพุทธกาลก็ดี หลังพุทธกาลก็ดี ขันแข่งกันนักแข่งขันกันนักในเรื่องรู้จักประมาณในการบริโภค บางท่านตวง เอาเครื่องตวงมาตวงบ้าง เอาแล่งตวงบ้าง หรือไม่เช่นนั้นก็วัดกำหนดอาหารเท่านั้นเท่านี้บ้าง กำหนดด้วยข้าวสาบ้าง ด้วยข้าวสุกบ้าง บริโภคพอในเขตที่สำรวมของตน ๆ ไม่ให้พ้นความสำรวมไปได้ ระวังอยู่ดังนี้ บางท่านเอาท้องเป็นประมาณ **อุจฺฉิตปฺปมาณํ**

ประมาณท้องอิ่มแล้วเป็นหยุดทีเดียว ไม่ให้เกินอิ่มไป สักคำเดียวก็ไม่ให้เกิน หรือหย่อนอิ่มไว้สักคำ เผื่อน้ำไว้เล็กน้อยให้ท้องไม่อืด ให้ท้องไม่เฟ้อ ประสงค์ให้ธาตุย่อยง่าย ๆ อย่างนี้เรียกว่ารู้จักสำรวม เช่นนี้แล้วก็รู้จักสำรวมไม่สำรวมพอดีพอร้าย ของนี้เคยบริโภคไหม เป็นประโยชน์แก่ร่างกายแค่ไหน บริโภคเข้าไปแล้วเป็นประโยชน์แก่ร่างกายให้ความสุขแก่ร่างกายไหม ถ้าสิ่งใดให้ความสุขแก่ร่างกายก็รับสิ่งนั้นพออิ่มเท่านั้น สิ่งใดให้โทษทุกข์แก่ร่างกายก็ไม่รับสิ่งนั้นเด็ดขาด ห้ามสิ่งนั้นทีเดียว เพราะกลัวจะไปประทุษร้ายร่างกาย สิ่งใดที่ให้โทษร่างกายก็งดสิ่งนั้นเสีย สิ่งใดให้ประโยชน์แก่ร่างกายก็บริโภคสิ่งนั้น การบริโภคไม่ใช่บริโภคทั่วไป ไม่ใช่ดีเสมอไป แม้ชอบใจแล้ว ไปวันหลัง เดือนหลัง ปีหลัง ก็ชอบใจก็ได้ เป็น

อย่างคนแก่ชอบมะระ เด็ก ๆ ไม่ชอบบอกว่าขม คนแก่ชอบมะระขม นี่มันไม่เหมือนกันอย่างนี้ มันต่างกันอย่างนี้ อย่างนี้เป็นตัวอย่าง บางท่านชอบอย่างนี้ นี่สังกัดหรือจำกัดมิได้ แล้วแต่ธาตุธรรมของตนซึ่งจะเป็นไปอย่างไร เมื่อสะดวกแก่ร่างกายด้วยประการใดแล้ว ก็ให้สำรวมวิถีให้รู้จักประมาณในการใช้นั้นให้สมควรแก่ร่างกายนั้น ๆ ให้ได้รับความสุขพอสมควรแก่ร่างกายของตน ๆ อันนี้แหละได้ชื่อว่ารู้จักประมาณในการใช้สอย ไม่ใช่ใช้สอยแต่อาหารอย่างเดียวนะ ผ้าสำหรับใช้สอยก็ต้องรู้จักกระเหม็ดกระแหม่ ต้องรู้จักเปลือง รู้จักเก่ารู้จักเสียหาย ถ้าไม่รู้จักก็จักเป็นหนี้เป็นบ่าวเขาทีเดียวนะ เพราะเหตุว่าใช้ผ้านุ่งห่มไม่เป็น ไม่ใช่แต่ผ้านุ่งเท่านั้น ไม่ใช่ผ้านุ่งอาหารเลี้ยงท้องเท่านั้น อื่นอีกที่จะใช้สอยต่อไป เสนาสนะที่นั่งนอนบ้านเรือนของตนด้วย เมื่อทรุดโทรมเข้าแล้วไม่ซ่อมแซมปฏิสังขรณ์หรือใช้ให้ทำลาย ของถูกน้ำอย่าเอาน้ำไปราดไปทำเข้า ของนั้นก็ผุเสียหายไป ที่ผุเสียหายต้องแก้ทีเดียว ถ้าปล่อยให้ผุเสียหายเสียเงินต้องซ่อมแซมปฏิสังขรณ์อีก บ้านสำหรับอยู่พักอาศัยก็ต้องดูแลและฉลาดในการใช้สอยบ้านช่องของตนนั้น ๆ หยูกยารักษาไข้ก็เช่นเดียวกัน จะใช้ก็ใช้ในเวลาเป็นไข้ เมื่อไม่เป็นไข้แล้วไปใช้ยาก็ลงโทษ เสียค่ายา เสียยาเปล่า ไม่รู้จักประโยชน์ นี่ไม่รู้จักประมาณทั้งนั้น พวกรู้จักประมาณและก็ใช้ถูกกาลถูกเวลาเสมอไป ในผ้าสำหรับนุ่งห่มและเครื่องเลี้ยงท้อง เสนาสนะบ้านช่องสำหรับพักอาศัย หยูกยาสำหรับรักษาไข้ ปัจจัยสี่ สำรวมระวังเป็นอันอย่างชนิดนี้ ให้ได้ชื่อว่าเป็นผู้รู้สำรวม รู้จักใช้สอยรู้จักประมาณการ ควรหรือไม่ควร ศรัทธาความเชื่อ เมื่อประพฤติถูกเช่นนี้เชื่อแน่ก็ได้รับความสุขแท้ ๆ ไม่ต้องไปสงสัย เชื่อมั่นลงไปทีเดียว เชื่อมั่นลงไปเช่นนั้นละก็การประพฤติปฏิบัติในพระธรรมวินัยของพระศาสดาเล่าเชื่อมั่นทีเดียว **เชื่อว่าพระพุทธเจ้ามีจริงอยู่ พระธรรมมีจริงอยู่ พระสงฆ์มีจริงอยู่** เราเข้ายังไม่ถึงหรือ**เราเข้าถึงแล้ว จักรักษาให้มั่นอย่าให้ฟั่นเฟือนต่อไป อย่าให้มัวหมองให้ผ่องใสหนักขึ้น ให้เข้าถึงจุดหมายปลายทางที่พระพุทธเจ้าไปแค่ไหน ก็ไปให้ถึงแค่นั้น** หรือ**เมื่อรู้จักทางไปของพระพุทธเจ้าพระอรหันต์ แล้ว ตั้งใจให้แน่วแน่ ๆ ไม่ให้ คลาดเคลื่อน รักษาไว้นั่งนอนยืนเดินให้เห็นเสมอไป ให้รู้แน่ว่าเราตายจากมนุษย์ชาตินี้ต้องไปเกิดที่นี่ ที่อยู่เป็นดังนี้ ๆ เห็นปรากฏ ผู้ที่เขาตายไปแล้วก็เห็นปรากฏ ผู้ที่เขาเกิดมาแล้วมีรูปพรรณสัณฐานเป็นอย่างนี้เพราะทำสิ่งอันใด** เมื่อรู้ชัดดังนั้นก็ทำแต่สิ่งที่ดี ชอบดีก็ทำแต่สิ่งที่ดี สิ่งที่ชั่วก็ไม่ทำต่อไป ดังนี้ได้ชื่อว่าผู้ประกอบด้วยศรัทธาความเชื่อ **อารทฺธ** ปรารภความเพียรอยู่เนืองนิจอัตรา ไม่ละเมินเหินห่างจากความเพียร เมื่อรักษาศีล ก็เพียรรักษาศีลให้บริสุทธิ์ไม่คลาดเคลื่อน เมื่อทำสมาธิก็เพียรทำสมาธิให้ยิ่งขึ้นไป เมื่อประกอบปัญญา ก็ทำปัญญาให้รุ่งเรืองหนักขึ้นไป ไม่ให้คลาดเคลื่อน ประกอบด้วยความเพียรอันนี้ หรือว่าเพียรต่ำลงไปกว่านั้นเพียรเลี้ยงอัตตภาพร่างกายให้เป็นไปได้สะดวก หรือเพียรแก้ไขใจให้เป็นไปได้โดยสะดวก ให้ถูกต้องร่องรอยทางไปของพระพุทธเจ้าพระอรหันต์ ดังนี้ก็ได้ชื่อว่า **อารทฺธวีริโย** ผู้ปรารภความเพียร ปรารภความเพียรอย่างนี้ใช้ได้ เมื่อทำได้ขนาดนี้ ท่านก็เชื่อชี้ว่ามารย่อมรังควานเขาไม่ได้ เพราะเขาเป็นผู้ตั้งอยู่ในความมั่นคง เป็นเชื้อสายของพระสมณโคดม เป็นเชื้อสายของพระพุทธศาสนาทีเดียว ได้ชื่อว่าเป็นลูกศิษย์ของพระพุทธเจ้า ไม่ใช่เป็นลูกศิษย์ของพญามาร มารรังควานไม่ได้ ทำอะไรไม่ได้ ท่านจึงได้วางตำรับตำราไว้ **จกฺขุนา สํวโร สาธุ สาธุ โสเตน สํวโร ฆาเนน สํวโร สาธุ ชิวฺหาย สาธุ สํวโร กาเยน สํวโร สาธุ สาธุ มนสา สํวโร สาธุ สพฺพตฺถ สํวโร สพฺพตฺถ สํวุโต ภิกฺขุ สพฺพทุกฺขา ปมุจฺจติ** เมื่อสำรวมระวังดีได้เช่นนี้ ย่อมหลุดพ้นจากทุกข์ทั้งปวง ให้รู้หลักพระพุทธศาสนาเป็นสำคัญอย่างนี้ เมื่อรู้หลักเช่นนี้แล้ว เราจะต้องตั้งใจให้แน่แน่วบัดนี้ เป็นภิกษุก็ต้องตั้งอยู่ในศีล อยู่ในกรอบพระวินัย เป็นอุบาสก ในวัน ๘ ค่ำ ๑๕ ค่ำ สมาทานศีลตั้งอยู่ในกรอบพระวินัยเหมือนกัน ศีล ๕ ก็ต้องสำรวมระวังศีล ๕ ให้ถูกร่องรอยเป็นอันดี ศีล ๘ ก็ต้องสำรวมระวังศีล ๘ ให้ถูกต้องร่องรอยเป็นอันดี ไม่ฉลาดก็ต้องศึกษาเล่าเรียนให้เข้าเนื้อเข้าใจ ถ้าว่าศีล ๑๐ ก็สำรวมระวังศีล ๑๐ ให้ดี ถ้าไม่เข้าใจก็ต้องศึกษาให้เข้าเนื้อเข้าใจ ถ้าศีล ๒๒๗ หรือเรียกว่า **อปริยันตปาริสุทธิสีล** ก็ต้องอยู่ในศีลนั้น สำรวมระวังศีลให้ดีอย่าให้คลาดเคลื่อนจากศีล สำรวมระวัง

จะสำรวมระวังอย่างไร

สำรวมศีล **ใจ** ต้องอยู่ศูนย์กลางกายที่ทำให้เป็นกายมนุษย์ นั่นแหละที่ตั้งของศีลที่เกิดของศีลนั้น จะต้องอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์ ดวงธรรมนั้นอยู่กลางกายมนุษย์ ใสเป็นกระจกคันฉ่องส่องเงาหน้าเท่าฟองไข่แดงของไก่ อยู่กลางกายมนุษย์ สะดือทะลุหลัง ขวาทะลุซ้าย สะดือทะลุหลังขึ้งด้ายกลุ่มตึง ขวาทะลุซ้ายขึ้งด้ายกลุ่มตึง

ตรงกลางเส้นด้ายกลุ่มนั้นจดกัน กลางกั๊กที่ตัดกันนั่น เรียกว่า**กลางกั๊ก** ตรงดวงธรรมให้เป็นกายมนุษย์ ใสบริสุทธิ์เท่าฟองไข่แดงของไก่ เอาใจไปหยุดอยู่ตรงนั้น เอาใจหยุดตรงนั้น ถ้าหยุดตรงนั้นไม่ได้ละก็ ไม่ถูกความสำรวมหละ สำรวมไม่ถูกเสียแล้ว อยู่ตรงนั้นได้ ใจหยุดเสีย เอ้า **ตากระทบรูป**ฉาดเข้าให้ **ใจก็หยุดเสีย** พอตากระทบรูปฉาดเข้าให้ มันก็แลบแปลบเข้ามาถึงใจ หยุดนั่นเชียว ที่ใจหยุดนั่นเทียว บอกว่าเอาไม่เอาละสวยยิ่งเหลือเกิน ถ้าใจหยุดล่ะ อ้ายนี่เป็นพิษแก่ข้า ข้าไม่เอา หยุดเสียอย่างเก่า ไม่ขยับเขยื้อนทีเดียว นี่สำรวมอย่างนี้ วิธีสำรวม **หูกระทบเสียง**แปลบเข้า อ้า เป็นที่ปลาบปลื้มของใจจริง อย่างไร? เอาหรือไม่เอา ไม่ได้ ๆ ๆ ๆ ไป รักมันเข้าละก็ มันเป็น**อภิชฌา** เดี๋ยวก็ไปเพ่งมัน เดี๋ยวก็เป็นโทมนัส เดี๋ยวก็ดีใจ เสียใจกับ

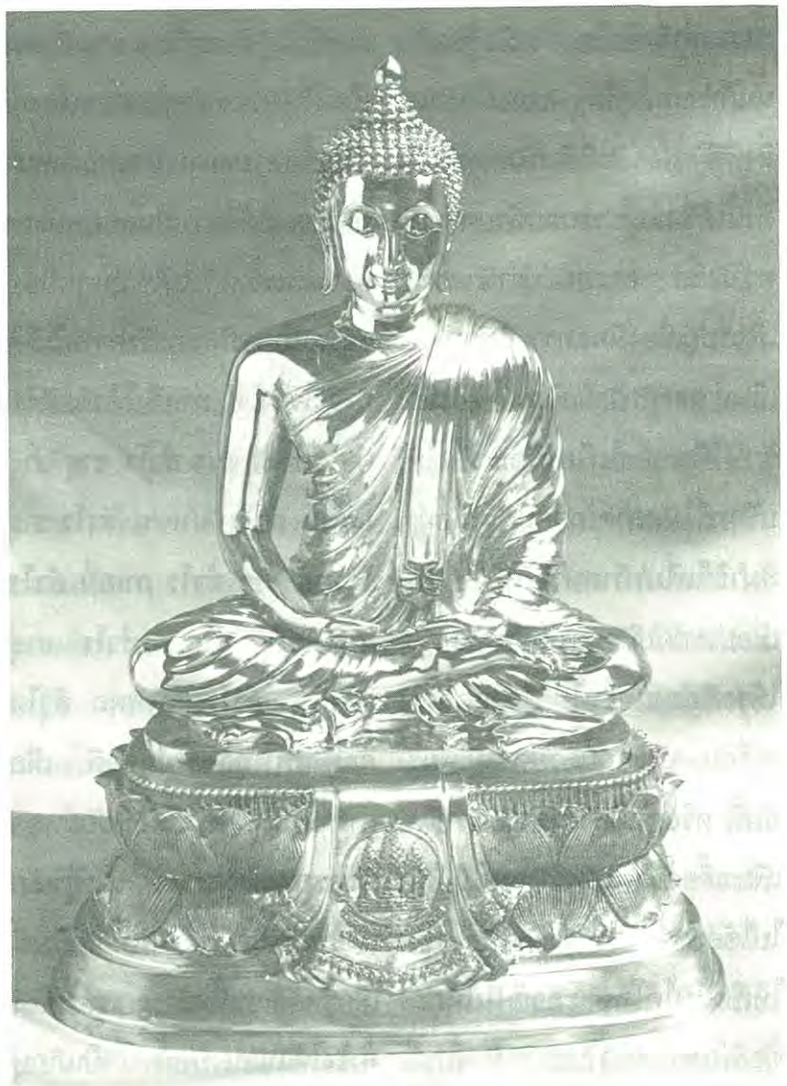

เสียงหละ ไม่ได้การ **ใจหยุดกึกเสีย ไม่เป็นไปตามความปลื้มใจอิ่มในเสียงนั้น กลิ่นกระทบจมูก** ซ้าบเข้าให้ แล่นเข้าใจแปลบเข้าไปอีกเหมือนกัน อย่างไร? กลิ่นนี้มันหอมชื่นใจนัก จะเอาหรือไม่เอา **ใจก็หยุดกึกเสีย** ไม่ได้อ้ายนี่ถ้าว่าปล่อยให้ **อภิชฌา โทมนัส** ถ้าไปติดมันเดี๋ยวก็ดีใจเสียใจหละ อ้ายนี่ **ทำให้ดีใจเสียใจของเราให้ต่ำ ให้หยุดเสียให้ได้** อ้ายนี่เป็นข้าศึกต่อเราตรง ๆ ไม่ใช่เป็น**สภาค**แก่เรา เป็น**วิสภาค**แก่เราแท้ ๆ **ใจก็หยุดนิ่งอยู่ในศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์หยุดนิ่ง กระทบรส**ฉาดเข้าไปอีกแหม เป็นที่ชอบใจเสียจริง ๆ อ้ายรสนี่สำคัญแท้ ๆ **ใจก็นิ่งเสียอีก**ไม่ข้องแวะ ไม่เหลียวแล ไม่ระวังระไว มันเป็นโทษแก่เราถ้าว่าขืนไปรักอ้ายรสนี้ละก็ เดี๋ยวความดีใจเสียใจมันต้องประทุษร้ายเรา ใจก็จะนิ่งอยู่ไม่ได้มันก็จะฆ่าเราเสียเท่านั้น ไม่ได้ เราก็ไม่ไป นิ่งเสียอีก ใจนิ่งอยู่นั้นเหมือนกันครานี้ ต่อไป**สัมผัสกระทบร่างกาย** เย็นร้อนอ่อนแข็ง เอ้า! ชอบใจหรือไม่ชอบใจเล่า ที่ปลาบปลื้ม ที่เย็นใจ ที่สบายกายหละ ถูกเข้ามันนิ่มนวลชวนปลาบปลื้มทีเดียว ไม่ได้ ไปยุ่งกับอ้ายความสัมผัสไม่ได้ อ้ายนี่เข้ายุ่งกับมันเข้าประเดี๋ยวเถอะ พาโทมนัสมาประทุษร้ายใจเรา ใจเราหยุดไม่ได้ เดี๋ยวเสียภูมิ ใจของเรานักปราชญ์ จะเป็นใจของคนพาลเสีย ก็ไม่ไป หยุดนิ่งเสียอีกเหมือนกัน เมื่อหยุดนิ่งเช่นนั้น ทั้ง ๕ อย่างมารวมกันเป็นกลุ่มกึ๊กเข้าให้อีก มากระทบอีกแล้วทั้งดีทั้งชั่วนั้นแหละ ไม่เข้าใจหละ ข้าไม่เป็นไปกับเจ้า ข้าใจหยุดนิ่ง หยุดหนักเข้า หยุดในหยุดหนักเข้าไป ให้เลยเข้ามานี้ไม่ได้ ถ้าเลยเข้ามานี้ได้ก็ขาดความสำรวม ถ้าขาดความสำรวมก็เป็นโทษ ใจก็เป็นโทษเป็นโทษเป็นอย่างไร **อภิชฌา**เขาก็บังคับใจ เดี๋ยวก็ดีใจ เสียใจ ถ้าหากว่าญาติพี่น้องวงศา ลูกตาย หรือเมียตายก็จะต้องร้องไห้โร่ไปเท่านั้นแหละ **อภิชฌา โทมนัส** บังคับเสียแล้ว ถ้าจะให้อภิชฌาโทมนัสบังคับไม่ได้ ก็จงทำใจให้หยุดเสีย ตายเราก็ตายเหมือนกัน เขาก็ตายเหมือนกันหมดทั้งสากลโลก ไม่เหลือแต่คนเดียว ตายหมดกัน ถ้านิ่งอยู่ที่เดียวก็เห็นจริงอยู่อย่างนี้ เมื่อเห็นจริงมันก็ไม่ร้องไห้ ไม่เสียใจ ไม่โทมนัส ไม่ดีใจไม่เสียใจ เพราะสำรวมระวังไว้ได้ ถ้าสำรวมระวังไว้ไม่ได้ มันก็เสียใจเท่านั้น ทีกระทบตัวฆ่าตัวเองตายอย่างนี้ เรื่องนี้เป็นเรื่องสำรวมไม่ได้ เพราะนิดเดียวเท่านั้นแหละ มีพระดาบสคนหนึ่งแกอยู่ในป่าช้า ป่าชัฏทีเดียว อยู่มาหลายสิบปี วันหนึ่ง **โลณมฺพิณเสวนตฺถาย** ต้องการจะเสพรสเค็มรสเปรี้ยวเข้ามาแล้วเข้าไปอยู่ในบ้านใกล้เคียงบ้านเขา ไปแสวงหาอาหารบาตรเหมือนพระบิณฑบาตดังนั้นแหละ ชาวบ้านเขาก็ใส่แกงเหี้ยมาให้ถ้วยหนึ่ง ดาบสคนนั้น มหาโคธาเหี้ยใหญ่ตัวหนึ่งปฏิบัติแกดีอยู่ ด้วยว่าเป็นเหี้ยโพธิสัตว์ พอแกได้ฉัน

แกงเหี้ยไปถ้วยหนึ่ง รสมันดีเหลือเกิน กลับมาถามเจ้าของในวันรุ่งขึ้นว่า แกงที่ให้ไปนั้นเป็นแกงอะไรรสมันอร่อยนัก ผู้เจ้าของที่เขาใส่แกงไปให้ เขาบอกว่าแกงเหี้ยละซิพระคุณเจ้า โอ้นึกในใจอ้ายเหี้ยมันมีรสชาติดีขนาดนี้เชียวหรือ อ้ายเหี้ยที่ปฏิบัติเราอยู่ตัวหนึ่งมันคงจะกินได้หลายวัน เราจะฆ่าอ้ายเหี้ยตัวใหญ่เสียเถอะ เราจะไม่เอาไว้หละ นั่นแน่สำรวมไม่ได้หละ นี่มันสำรวมไม่ได้ มันติดรสเสียแล้วหละ ติดรสถึงกับกับจะฆ่าไอ้เหี้ยเสียนั่นแน่ะ ไม่ใช่พอดีพอร้ายนะ **ไอ้ที่ฆ่าฟันกันตายอยู่โครม ๆ นี้แหละ ฆ่าตัวเองตายบ้าง ฆ่าคนอื่นตายบ้าง ฟันแทงกันตายบ้าง เกิดรบรากันนะ ติดรสทั้งนั้นนะ ไม่ติดรสก็ติดสัมผัส ไม่ติดสัมผัสก็ติดรูป ไม่ติดรูปก็ติดเสียง ไม่ติดเสียงก็ติดกลิ่น ไม่ติดกลิ่นก็ติดรส** นี่หละติดเหล่านี้ทั้งนั้นที่ฆ่ากันตายร้ายนักทีเดียว ถ้าสำรวมไม่ได้ ร้ายนักทุกสิ่งทุกอย่างหละ เป็นภัยหนักทีเดียวเหตุนี้ต้องตั้งอยู่ในความสำรวม แต่ว่าวิธีสำรวมบอกไว้แล้วนั้น ใจต้องหยุดอยู่กลางนั่นนะหยุดนิ่งทีเดียว ต้องคอยระวัง รูป เสียง กลิ่น รส สัมผัสใด ๆ หรือธัมมารมณ์ใด ๆ มันเล็ดลอดเข้าไปถึงที่ใจหยุดละก็ มีรสมีชาติรู้จักทุกคนแล้วว่ารสชาติมันเป็นอย่างไร พอเวลามันเข้าไปเป็นอย่างไรล่ะ ไอ้รสชอบใจ รูปเป็นอย่างไรเล่า ก็เคยชอบใจรูปด้วยกันทุกคนนะ รสมันอย่างไรก็รู้จักกันทั้งนั้นแหละ นั่นแหละมันเข้าไปเสียดแทงใจ ไอ้เสียงที่ชอบใจละ ได้เสียงที่ชอบใจก็รู้จักรสกันทุกคนแล้วว่าเป็นรสมันเป็นอย่างไร รู้จักทั้งนั้นแหละเคยชอบใจเสียงชอบใจกลิ่นละ ก็รู้จักด้วยใจทั้งนั้น ใจรู้กันทั้งนั้นแหละ เรียนแล้วด้วยกันทั้งนั้นแหละ เรียนอยู่เสมอแหละกลิ่นรสนะ สัมผัสละก็รู้แล้วเหมือนกัน นี่รู้แล้วด้วยกันทั้งนั้น และถูกสัมผัสอยู่เสมอนี่ธัมมารมณ์ที่เกิดกับใจก็นอนนิ่งอยู่ในมุ้ง คืนยังรุ่งไม่หลับไม่นอนก็คิดถึงรูป เสียง กลิ่น รส สัมผัสที่ผ่านไปแล้วบ้าง ที่ในปัจจุบันบ้างที่จะมาข้างหน้าบ้าง ไปนอนตรึกตรองอยู่นั่นนะ ความยินดีหละ **ไม่ให้ความยินดีเข้าไปประทุษร้ายใจหยุดนิ่งเสีย ให้ใจหยุดเสียหยุดนั้นแหละถูกต้องร่องรอยความประสงค์พระพุทธศาสนา** ที่ได้แนะนำไว้ในครั้งก่อน ๆ แล้วว่า **อธิ อริยสาวโก โวสฺสคฺคารมฺมณํ กริตฺวา** กระทำสละปล่อยอารมณ์ รูปารมณ์ คันธารมณ์ รสารมณ์ โผฏฐัพพารมณ์ ธัมมารมณ์ ปล่อยหมดทีเดียว **ลภติ สมาธึ** ได้สมาธิแล้วใจหยุดนิ่ง นั่นแน่เราจะทำปล่อยอารมณ์เสีย **อิธ อริยสาวโก โวสฺสคฺคารมฺมณํ** อริยสาวกในธรรมวินัยของพระตถาคตเจ้านี้

กระทำปล่อยอารมณ์สละอารมณ์เสียได้แล้ว **ลภติ สมาธึ** จิตไม่เกี่ยวกับอารมณ์ ใจไม่เกี่ยวกับอารมณ์หยุดนิ่งทีเดียว **ลภติ สมาธึ** ได้ซึ่งสมาธิ **ลภติ จิตฺตสฺเสกคฺคตํ** นิ่งหนักเข้า พอได้หนักเข้า แน่นหนาหนักเข้าทุกที ก็ได้เอกัคคตาจิต นี่ต้องสำรวมอย่างนี้นะ จึงจะถูกต้องความประสงค์ใจดำของพระพุทธศาสนา **สำรวมได้เช่นนี้จะเอาตัวรอดได้ เข้าถึงซึ่งสมาธิ** เมื่อเข้าถึงซึ่งสมาธิ **ปัญญา วิมุตติ วิมุตติญาณทัสสนะ** เป็นลำดับไปก็จะได้บรรลุมรรคผลสมมาดปรารถนา

ที่ได้ชี้แจ้งแสดงมาในสังวรคาถา ตามวาระพระบาลีคลี่ความเป็นสยามภาษา ตามมตยาธิบายพอสมควรแก่เวลา **เอเตน สจฺจวชฺเชน** ด้วยอำนาจความสัตย์ที่ได้อ้างธรรมปฏิบัติตั้งแต่ต้นจนอวสานนี้ ขอความสวัสดีจงบังเกิดมีแก่ท่านทั้งหลาย ทั้งคฤหัสถ์บรรพชิต ทุกถ้วนหน้าบรรดามาสโมสรเพื่อทำสวนกิจในสถานที่นี้ทุกถ้วนหน้า อาตมภาพชี้แจ้งแสดงมา พอสมควรแก่เวลาสมมติยุติธรรมิกถาโดยอรรถนิยมความเพียงเท่านี้ **เอวํ** ก็มีด้วยประการฉะนี้

■ ■ ■ ■

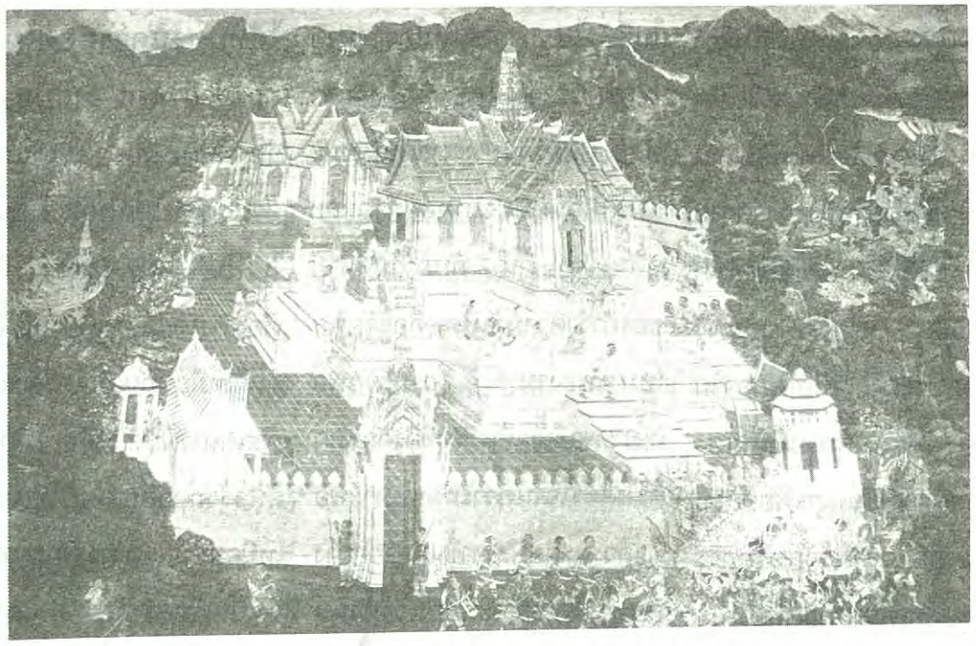

ความพอเหมาะพอดี

โดย

สมเด็จพระพุฒาจารย์ (อุปเสณมหาเถระ ป.ธ.๙)

เจ้าอาวาสวัดสระเกศ ราชวรมหาวิหาร

ประธานสถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี

ท่านผู้ฟังทั้งหลาย รายการธรรมะสำหรับวันนี้ จากสถานีวิทยุแห่งนี้ จะได้พูดถึงเรื่อง **"ความพอเหมาะพอดี"** ซึ่งเป็นความหมายในภาษาไทยที่เข้ากันได้กับภาษาบาลีคำหนึ่ง ความพอเหมาะพอดีนั้นภาษาบาลีใช้คำว่า **"มัตตัญญุตา"** แต่เพิ่มคำว่ารู้ ความรู้จักประมาณก็คือ ความรู้จักความพอเหมาะพอดีนั่นเอง จะพูดถึงคำว่าพอเหมาะพอดีก็จะเข้าใจไปได้ถึงความรู้จักหรือการรู้จักความพอเหมาะพอดีที่บาลีใช้คำว่ามัตตัญญุตานั้น ท่านทั้งหลายคงจะนึกได้ว่ามีปรากฏอยู่ในที่ทั่วไป เช่นในโอวาทปาติโมกข์ก็มีคำว่า โภชนมัตตัญญุตา ความเป็นผู้รู้จักประมาณในโภชนะ แม้ในที่อื่นก็มีปรากฏอยู่มากและคล้าย ๆ กัน กับความหมายของคำว่าความสันโดษคือรู้จักพอเหมาะพองาม ความรู้จักพอเหมาะพอดีนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ถ้าไม่เข้าใจในความพอเหมาะพอดีแล้ว จะเกิดปัญหาขึ้นหลายอย่าง ท่านทั้งหลายก็จะนึกกันได้ทั้งนั้นเป็นเรื่องธรรมดาแต่นำมาพูดนี้ก็เพื่อต้องการที่จะให้ท่านทั้งหลายได้ทบทวนความคิดในเรื่องนี้ ยกตัวอย่างเช่น ร่างกาย ถ้าหากว่าสูงไปก็ไม่ดี ต่ำไป เตี้ยไปก็ไม่ดี อ้วน อ้วนไปก็ไม่ดี ผอม ผอมไปก็ไม่ดี ไม่พอเหมาะ นี่พูดแต่เรื่องร่างกายอย่างเดียวเท่านั้น เรื่องอื่นก็เหมือนกันเช่นเครื่องแต่งกาย ถ้าฉูดฉาดไปก็ไม่ดี ถ้าไม่มีสีสันวรรณะเสียเลยก็ไม่เหมาะอีกเหมือนกัน ความพอเหมาะพอดีจึงเป็นเรื่องสำคัญ ความพอ

เหมาะพอดีสำหรับเรื่องทั่ว ๆ ไปก็มีความสำคัญ ความพอเหมาะพอดีในทางธรรมะก็มีความสำคัญเหมือนกัน ความพอเหมาะพอดีในเรื่องทั่ว ๆ ไปที่อิงอาศัยธรรมะอยู่บ้าง เช่น ความพอเหมาะพอดีในเรื่องโภชนะ แต่ท่านใช้คำว่ารู้จักประมาณในโภชนะ บาลีใช้คำว่า **โภชนมัตตัญญุตา** ดังกล่าวมาแล้วข้างต้น รู้จักประมาณก็คือความพอเหมาะพอดีนั่นเอง นักปฏิบัติถ้าหากว่าไม่รู้จักพอเหมาะพอดีในเรื่องอาหารก็จะมีปัญหามากเหมือนกัน เพราะว่าทำให้เกิดความมัวเมาในเรื่องอาหารได้ ยกตัวอย่างเช่นพระเจ้าปเสนทิโกศลตามประวัติก็กล่าวว่า พระองค์ทรงมีพระชนม์เสมอกับพระพุทธเจ้า และทรงสนทนาธรรมกับพระพุทธเจ้าเสมอ ทรงสนทนาธรรมจนกระทั่งว่าเรื่องธรรมดาก็เป็นธรรมะ ธรรมะก็เป็นเรื่องธรรมดา ครั้งหนึ่งพระเจ้าปเสนทิโกศลเสวยพระกระยาหารมากเกินควรไป พระพุทธเจ้าก็ตรัสธรรมะให้ฟัง ข้อความที่สำคัญก็หมายความถึงว่าไม่รู้จักประมาณในโภชนะนั่นเอง คือไม่รู้จักประมาณในอาหารที่จะรับประทาน พระเจ้าปเสนทิโกศลก็คือไม่ทรงรู้ในเรื่องความพอเหมาะพอดี ไม่ทรงทราบในเรื่องความพอเหมาะพอดีในเรื่องพระกระยาหาร พระองค์ก็ได้ทรงตรัสสอนเรื่องธรรมดา นี่เป็นเรื่องธรรมดาแต่ว่าก็อิงอาศัยธรรมะ ยิ่งนักปฏิบัติธรรมท่านทั้งหลายก็เคยได้ยินว่าท่านสอนไว้เช่นในคัมภีร์**พระอภิธรรมมัธวิภาวิณี** เป็นต้น ท่านสอนไว้ว่าผู้ที่จะปฏิบัติธรรมนั้นทานอาหารหรือฉันอาหาร ถ้าเป็นพระภิกษุก็เรียกว่าฉัน ถ้าคนทั่ว ๆ ไปก็คือทานอาหาร ทานอาหารพอรู้สึกว่าจะอิ่มอีกสักสามสี่คำก็จะอิ่มแล้วก็ให้หยุด หยุดไว้ก็เพื่อต้องการที่จะฉันน้ำหรือทานน้ำดื่มน้ำพอเหมาะพอดีไม่ให้เกินไป

ความพอเหมาะพอดีของนักปฏิบัติธรรมในเรื่องอาหารนั้นมีความสำคัญมาก เพราะว่าถ้าความพอเหมาะพอดีในเรื่องอาหารไม่มีเสียแล้ว ก็จะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายอีกหลาย ๆ อย่างต่อการปฏิบัติธรรม ต้องรู้จักพอเหมาะพองามจะให้หิวก็ไม่ดี จะให้อิ่มก็ไม่ดี ถ้าหิวนักก็กระวนกระวายไม่สามารถปฏิบัติธรรมได้ อิ่มเกินไปก็ไม่ดีอีกเหมือนกันทำให้เกิดความอึดอัด ความรู้จักประมาณในอาหารจึงเป็นเรื่องสำคัญสำหรับนักปฏิบัติ ควรจะคำนึงอยู่เสมอว่าอาหารนั้นเป็นเรื่องสำคัญ แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องรู้ว่าอาหารเท่าไรถึงจะพอเหมาะพอดี ความสำคัญในอาหารนั้นมีอยู่ แต่ว่าฉันอาหารสักเท่าไรถึงพอเหมาะพอควร เรื่องอาหารนั้นยังเลยไปถึงการพิจารณาของพระภิกษุ

สามเณร อยู่ในบทพิจารณาที่ท่านเรียกว่า **ปฏิสังขาโย** และเรียกว่า **อัชฌมยา** คือเวลาจะฉันภัตตาหารก็ต้องมีการพิจารณาเสียก่อนว่า**ปฏิสังขาโย** คือพิจารณาโดยแยบคายถึงเรื่องอาหารที่จะฉันเข้าไป ไม่เห็นแก่ความเอร็ดอร่อยตามรสของอาหาร แต่ว่าฉันนั้นก็เพื่อต้องการที่จะให้ร่างกายนี้ดำรงอยู่ได้เป็นประการสำคัญ และเพื่อเกื้อกูลแก่การปฏิบัติธรรมอีกด้วย มีข้อสำคัญอยู่อย่างนี้ ท่านให้พิจารณาทั้งในเวลาที่จะฉัน ให้พิจารณาในเวลาที่ฉันแล้ว ในกรรมฐานก็มีเหมือนกัน เรียกว่า **อาหารปฏิกูลสัญญา** ความสำคัญในอาหารว่าเป็นของปฏิกูล ถ้าหากว่ามีความสำคัญในอาหารว่าเป็นของปฏิกูลแล้ว ก็จะสามารถเห็นว่ารสในอาหารไม่ใช่เป็นเรื่องสำคัญเท่าไร เพราะว่าอาหารที่ฉันเข้าไปเมื่อรวมกันแล้วก็เหมือนกับสิ่งปฏิกูลทั้งหลายนั้นเอง

มองเห็นอย่างนี้ก็ทำให้การบริโภคอาหารหรือการฉันอาหาร การทานอาหารมุ่งเอาประโยชน์เป็นสำคัญ ไม่มุ่งเอาความเอร็ดอร่อยเป็นสำคัญ

นี่พูดถึงเรื่องอาหารแต่เพียงอย่างเดียว ท่านทั้งหลายก็จะเห็นได้ว่าพระพุทธเจ้าของเราได้ทรงสอนทุกแง่ทุกมุม ทรงสั่งสอนให้มีความเข้าใจในเรื่องอาหารว่ามีความจำเป็นต่อชีวิตของเราอย่างไร ในปัจจุบันนี้เรื่องนี้เห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญแล้ว มีโภชนาการเกี่ยวกับเรื่องอาหาร โภชนาการได้สอนให้คนรู้จักทานอาหาร ทานอาหารอย่างไรจึงจะพอเหมาะพอดี นี่ก็เรื่องเกี่ยวกับอาหารเหมือนกัน แสดงให้เห็นว่าแม้ในทางโลกก็เห็นความสำคัญแล้วว่าอาหารนั้นมีความสำคัญอย่างไร ในทางพระพุทธศาสนา พระพุทธเจ้าทรงสอนมานานแล้วให้คนมีความเข้าใจในเรื่องอาหาร อย่าหลงใหลในเรื่องอาหาร เรื่องทั่ว ๆ ไปเช่นอาหาร เป็นต้น ที่กล่าวมานี้ท่านทั้งหลายก็จะเห็นว่า ความ

พอเหมาะพอดีนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ทีนี้ความพอเหมาะพอดีในเรื่องอื่น ๆ ก็มีความสำคัญเหมือนกัน แม้แต่เรื่องธรรมดาเช่นการพูด พูดแต่พอเหมาะพอดีไม่ให้คำเป็นที่เสียดแทงบุคคลผู้อื่นเสียดสีบุคคลผู้อื่น พูดแต่พอเหมาะ พูดแต่พองาม ไม่ใช่ว่าหลงใหลไปในคำพูดของตัวเองและก็พูดไม่รู้จักสิ้นสุด อย่างที่เขามักจะพูดว่า **พระบวชนานนิทานมาก** ที่ว่าบวชนานนิทานมากก็หมายความว่าพูดไม่รู้จักเวลานั่นเอง คือเล่านิทานเรื่อยไปเดี๋ยวมีนิทานเรื่องนั้นมีนิทานเรื่องนี้ยกขึ้นมาเป็นตัวอย่างเป็นอุทาหรณ์ คนฟังบางทีก็ฟังซ้ำแล้วซ้ำอีก แต่พระก็ไม่รู้สึกตัว ก็พูดด้วยความรู้สึกว่ามีรสในเรื่องการที่ได้พูดอย่างนั้น เพราะฉะนั้นแม้แต่การพูดก็ต้องรู้จักประมาณ การรู้จักประมาณในการพูดไม่ใช่ว่าพอเหมาะแก่เวลาอย่างเดียวเท่านั้น ต้องเป็นคำพูดที่ไม่ทำให้เกิดโทษแก่บุคคลผู้อื่น ไม่เกิดโทษแก่ตนเอง ให้เป็นคำพูดที่มีประโยชน์แก่ตนเอง ให้เป็นคำพูดที่มีประโยชน์แก่บุคคลผู้อื่น ถ้าทำได้อย่างนี้ก็เรียกว่ารู้จักประมาณในการพูดเหมือนกัน การพูดก็เป็นเรื่องธรรมดาทราบ ๆ กันอยู่ดี แต่ว่าพอถึงเวลาเข้าจริงแล้วบางทีก็ลืมไป บางทีคำพูดที่พูดออกไปนั้นก็เป็นอันตรายแก่ตัวเอง อย่างที่โบราณท่านพูดว่า **ปลาหมอตายเพราะปาก** ปลาหมอตายเพราะปากฉันใด คนเราก็เหมือนกัน ถ้าหากว่าไม่เข้าใจให้ดีแล้วก็หลงไปในคำพูดของตัวเอง และพูดไปตามฤทธิ์ที่นึกสนุกแล้วก็เป็นอันตรายแก่ตัวเองได้ โบราณจึงสอนว่าปลาหมอตายเพราะปาก คือคนพูดคนนั่นเองก็ตายเพราะปากของตัวเองได้ เป็นอันตรายแก่ตนเอง นี่ก็เป็นเรื่องของรู้จักประมาณเหมือนกัน เรื่องของรู้จักประมาณในการพูดที่พูดถึงเรื่องการกิน พูดถึงเรื่องการพูดแม้อย่างอื่น ๆ เช่นการหลับการนอนก็เหมือนกัน ผู้ใหญ่มักจะว่าเด็กนอนเกินไป ไม่รู้จะนอนไปทำไมนักหนา ต้องเอาเวลามาทำงาน ผู้ใหญ่ก็ว่าอย่างนั้น แต่ว่าเด็กก็นอนเพลินไปไม่คิดว่าจะทำการทำงาน นอนจนกระทั่งเกิดความเกียจคร้านขึ้นมา โบราณท่านจึงสอนว่า **อย่าเห็นแก่นอน** คือนอนจนเกินไป จนกระทั่งทิ้งการทิ้งงาน โบราณท่านสอนไว้เป็นคติหลาย ๆ อย่าง ท่านทั้งหลายนึกแล้วก็จะเห็น แม้แต่การนอนก็ต้องรู้จักประมาณ ถ้าไม่รู้จักประมาณแล้วก่อให้เกิดโทษเกิดโทษแก่ผู้นอนนั่นเอง ทำให้เป็นอันตรายแก่ผู้นอนนั่นเอง ทำให้เสียการเสียงาน ทำให้งานไม่เป็นงาน ทำให้การไม่เป็นการก็เพราะการมัวเมาแต่ในเรื่องการนอนนั่นเอง

องค์สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าได้ทรงปฏิบัติเป็นตัวอย่าง ทรงแบ่งเวลาของการทรงปฏิบัติพุทธกิจไว้เป็นเวลา ๆ แล้วพระองค์ก็ทรงจำกัดเวลาที่ทรงบรรทมไว้โดยเฉพาะ อย่างที่เรียกว่าพุทธกิจห้าประการ มีคำบาลีว่า **"ปุพพัณเห ปิณฑปาตัญจะ ตอนเช้าเสด็จบิณฑบาตร สายัณเห ธัมมาเทสนัง ในตอนบ่ายทรงแสดงธรรม สายัณเห ธัมมเทสนัง หมายถึงการแสดงในภาคเย็น"** สำหรับคนโดยทั่ว ๆ ไป นี่ก็เป็นตัวอย่างให้เห็นว่าพระพุทธเจ้านั้นได้ทรงแบ่งเวลาของพระองค์ไว้เป็นอย่าง ๆ ไป เพื่อต้องการที่จะให้ทุกอย่างนั้นพอเหมาะพอดีนั่นเอง แม้แต่การนอนก็ให้พอเหมาะพอดี พระองค์ทรงบำเพ็ญเป็นตัวอย่างอย่างไร แม้ผู้นับถือพระพุทธศาสนาก็ควรพิจารณาแล้วใคร่ครวญนำมาปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ในความรู้จักประมาณ

ที่พูดมานี้ก็เป็นเรื่องทั่ว ๆ ไปเป็นส่วนใหญ่ ท่านทั้งหลายทราบอยู่แล้วเป็นเรื่องธรรมดา แต่ว่าพูดเพื่อให้ได้พิจารณาใคร่ครวญทบทวนความรู้สึกนึกคิด เวลาพอสมควรจึงขอยุติการบรรยายไว้แต่เพียงเท่านี้ ขอความสุขสวัสดีจงมีแด่ท่านผู้ฟังทุกท่าน

ความพอเหมาะพอดี

ท่านผู้ฟังทั้งหลาย รายการธรรมะสำหรับวันนี้ จากสถานีวิทยุแห่งนี้ จะได้พูดเรื่อง**ความพอเหมาะพอดี** ได้พูดไปครั้งหนึ่งแล้วท่านทั้งหลายก็รับทราบ ท่านที่ติดตามฟังมาก็จะทราบว่าความพอเหมาะพอดีที่กล่าวมานั้นเป็นอย่างไร ทีนี้ลองหันมาในเรื่องของการทำการทำงาน ความพอเหมาะพอดีแก่การทำงานนั้นก็เป็นเรื่องธรรมดาเหมือนกันนั่นแหละ ก่อนที่จะพูดในเรื่องของธรรมะ แต่ก็เป็นธรรมะไปในตัว เพราะว่าทำงานไม่รู้จักพอเหมาะพอดี ก็ก่อให้เกิดโทษแก่อัตภาพร่างกายชีวิตของตนเองได้ ต้องรู้จักประมาณ ต้องรู้จักพอเหมาะพอดีเหมือนกัน การทำงานของคนบางคนมีความเข้าใจว่าเท่าไรเป็นการเหมาะสมแก่ร่างกายอัตภาพของตนเอง บางคนก็ไม่คำนึงถึงชีวิตร่างกาย ไม่คำนึงถึงวัย อย่างโบราณเขาพูดว่า **คนแก่อวดแรง** คำว่าคนแก่อวดแรงนั้นก็คือไม่รู้จักประมาณเหมือนกันไม่รู้จักประมาณว่ามีแรงอยู่สักเท่าไรจะโหมลงไปเหมือนกับคนที่หนุ่ม ๆ นั้นไม่ได้ ต้องให้พอเหมาะพอดีแก่วัยของตนในฐานะเป็นคนแก่ เรื่องนี้มีมากสำหรับคนโดยทั่ว ๆ ไป มักจะไม่คำนึงถึงเรื่องนี้ นึกเข้าใจว่าตนเองก็ยังทำได้เหมือนกับคนหนุ่ม ๆ คนหนุ่ม ๆ ทำได้อย่างไร คนแก่ ๆ ก็จะทำได้อย่างนั้น บางคนอายุมากแล้วจะเดินจะวิ่ง ก็นึกว่ายังหนุ่มอยู่ก็เดินวิ่งเหมือนกับคนหนุ่ม

อันตรายก็เกิดขึ้นได้แก่ชีวิตของตนเอง นึกว่าวิ่งไปทำงานก็ได้ เดินให้เร็วไปทำงานก็ได้ แต่ว่าร่างกายนั้นไม่ยอมรับ เพราะอะไร เพราะความแก่ ท่านจึงพูดว่าคนแก่อวดแรง เป็นคำพูดแบบประชดประชัน เป็นคำพูดที่ไม่เหมาะ เป็นคำพูดที่ไม่งาม แต่ว่าเป็นคติธรรม

ทีนี้ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติธรรมโดยตรงก็เหมือนกัน ก็ต้องให้พอเหมาะพอดี พระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า **"มัชฌิมาปฏิปทา"** นั่นก็คือการปฏิบัติธรรมะนั่นเอง ให้เดินในสายกลาง อย่าให้เป็น**อัตตกิลมถานุโยค** คือเป็นการทรมานตนเอง อย่าให้เป็น**กามสุขัลลิกานุโยค** คือปล่อยไปตามใจตามสบาย ปล่อยไปตามใจตามสบายก็ไม่ดีเหมือนกัน เป็นกามสุขัลลิกานุโยค ทำให้ตนเองเกิดความเดือนร้อนทรมานก็ไม่ดีเหมือนกัน เรียกว่าอัตตกิลมถานุโยค อยู่ในธัมมจักกัปปวัตตนสูตร ท่านสอนไว้ให้เข้าใจทีเดียวว่า การปฏิบัตินั้นต้องเดินสายกลาง **สัมมาทิฏฐิ** ก็ให้เป็นสายกลาง **สัมมาสมาธิ** ก็ต้องเป็นสายกลาง **จะต้องเป็นสายกลางทั้งนั้น สัมมาวายมะ** ก็ต้องเป็นสายกลาง ต้องให้เป็นสายกลางไปหมด มรรคมีองค์แปดประการมีสัมมาทิฏฐิเป็นต้น ต้องให้เป็นสายกลาง ถ้าหากว่าเราถือว่าเป็นสัมมาทิฏฐิแล้วก็จะเร่งเอาตามใจชอบ ก็ไม่ได้เหมือนกัน อย่างคนที่จะปฏิบัติธรรมนึกว่าจะให้ได้ในวันนี้ ให้ได้ในวันพรุ่งนี้ ให้ได้ในวันมะรืนนี้ แล้วก็เร่งเอาเร่งเอาผลที่สุดก็เกิดเป็นโทษ บางคนก็เข้าใจว่าการปฏิบัตินั้นไม่ดีจริงเพราะว่าได้ปฏิบัติแล้วไม่เกิดผล นั่นก็เพราะเร่งเกินไป โบราณท่านเห็นอุปนิสัยใจคอของคนต่างกัน ท่านจึงได้พูดว่าแล้วแต่วาสนาบารมีของใครจะเป็นอย่างไร เป็นคำรวมที่เหมาะที่ดีที่สุด เพราะทำให้คนเกิดความรู้สึกนึกคิดได้ว่า ต้องให้วาสนาบารมีของเราถึงแล้วจึงจะได้ แต่ไม่ใช่หมายความว่ายกขึ้นมาพูดเพื่อเป็นข้ออ้างเป็นข้อกล่าวอ้างแล้วจะได้ขี้เกียจไม่ปฏิบัติธรรม มุ่งหมายที่จะให้เกิดความเข้าใจอย่างถูกต้องตามที่พระพุทธเจ้าสอน เรื่องธรรมดาเหลือเกิน พระพุทธเจ้าของเราทรงบำเพ็ญทุกรกิริยา คือทรงทำสิ่งที่ควรทำได้ยากที่สุดแล้ว เป็นเวลาถึงหกปีด้วยกัน พระองค์ก็ไม่สามารถที่จะเป็นพระพุทธเจ้าได้ ก็เพราะเหตุที่เป็นทุกรกิริยา คือทำยากเกินไปจนเกินกว่าที่จะให้ชีวิตนี้ได้พบกับสิ่งที่ประเสริฐ กับสิ่งที่ดีสิ่งที่เป็นจริงได้ นี่แหละท่านทั้งหลายลองนึกดูเถิด

การปฏิบัติธรรมของเรานั้นใคร ๆ ก็อยากที่จะให้ได้ในวันนี้พรุ่งนี้เหมือนกัน แต่ว่าบางคน

นั้นก็ไม่สามารถที่จะบรรลุธรรมได้ตามที่ต้องการ อย่าท้อถอย การปฏิบัติธรรมนั้นอย่าท้อถอย อย่านึกว่าเราปฏิบัติตั้งเดือนแล้วก็ยังไม่ได้ ปฏิบัติตั้งปีแล้วก็ยังไม่ก้าวหน้า คนอื่นทำไมเขาทำไปได้ก้าวหน้าดีเหลือเกิน ต้องนึกถึงคำสอนของพระพุทธเจ้านั่นแหละว่า ต้องแล้วแต่วาสนาบารมี อย่าเร่งการปฏิบัติของตนนั้นให้เกินไปกว่าเหตุ ซึ่งจะก่อให้เกิดความทุกข์ บางคนเขาจึงพูดเป็นโบราณเหมือนกันว่า **"บ้าธรรมะ"** บ้าธรรมะก็คือว่าถือธรรมะแล้วก็เคร่งครัดรัดกุมในเรื่องธรรมะ ในการปฏิบัติธรรมะจนกระทั่งไม่รู้จักความพอเหมาะพอดี แลดูเป็นเรื่องน่าเกลียดในการที่จะแสดงออกนั้นอย่างหนึ่ง แล้วก็เกิดโทษแก่ตนเองอีกด้วยพร้อมกันไป การปฏิบัติธรรมะจึงต้องนึกถึงสิ่งแวดล้อมให้มากไว้เหมือนกัน เรารู้แล้วว่าธรรมะข้อนี้ต้องปฏิบัติอย่างนี้ ต้องนั่งอย่างนี้ ต้องนอนอย่างนี้ ต้องเดินอย่างนี้ ต้องกำหนดอย่างนี้ ต้องวางใจอย่างนี้ ทำใจอย่างนี้

แต่ว่าพอเวลาเราปฏิบัติเข้าจริง ๆ แล้วก็ไม่ค่อยจะคำนึงถึงทำไปด้วยความไม่รู้สึกนึกคิดอย่างถูกต้องชัดเจน ก็ทำให้เกิดไม่เป็นผลไม่เกิดผลตามที่ต้องการ เมื่อไม่เกิดผลตามที่ต้องการแล้วจะเกิดอะไรขึ้นมา ก็เกิดความฟุ้งซ่านตำหนิติเตียนธรรมปฏิบัติ อย่างที่บางท่านพูดว่า คนที่เข้ามาสู่พระศาสนานี้บางคนก็เอามรรคผลนิพพานในวันนี้พรุ่งนี้ เมื่อไม่ได้ผลวันนี้พรุ่งนี้แล้วก็ถือว่าไม่เก่ง ไม่จริง ไม่สำคัญ ไม่จริงอย่างที่ได้พูดมา ไม่จริงอย่างที่ได้ฟังมา ไม่จริงอย่างที่คุยกัน นี่แหละเรื่องสำคัญเป็นอย่างนั้นแล้วก็เกิดความฟุ้งซ่าน พอเกิดความฟุ้งซ่านก็ออกนอกแนวแล้วก็ฟุ้งซ่านไปต่าง ๆ นานา หลักที่ดีก็คือการปฏิบัติธรรมเราฟุ้งซ่านเห็นว่าไม่ดี พอฟุ้งซ่านว่าไม่ดีเสียแล้ว มันเกิดความฟุ้งซ่านต่าง ๆ โดยประการต่าง ๆ พระท่านบอกว่า **"ให้อย่าประมาท"** ก็ว่าไม่สำคัญเสียแล้ว พระท่านบอกว่า **"ให้มีสติ"** ว่าให้**มีสัมปชัญญะ มีปัญญา** ก็ไม่เชื่อไม่ฟังเสียแล้ว นึกว่าไม่มีความหมายอะไร เพราะว่าได้ทดลองมาแล้ว การปฏิบัติก็เหมือนกัน ปฏิบัติวิธีนี้เคยปฏิบัติมาแล้วก็ไม่เป็นประโยชน์ไม่จริงอย่างที่ได้ยินได้ฟังมา ว่าปฏิบัติไปแล้วจะได้บรรลุมรรคผลนิพพานหรือจะได้รับความสงบ จะได้รับความเยือกเย็นใจ จิตใจจะดี จิตใจจะอบอุ่น จะรู้จักในเรื่องต่าง ๆ ถูกต้องตามความเป็นจริง เมื่อไม่ได้อย่างนั้นแล้วก็เกิดความเบื่อหน่าย ฟุ้งซ่าน ความฟุ้งซ่านนั้นทำให้เกิดอันตรายได้หลายอย่างถึงกับวิกลจริตไปได้ก็มี ความวิกลจริตในการปฏิบัติธรรมนั้นก็อาศัยความเข้าใจไขว้เขวไปอย่างนี้ก็เป็นได้เหมือนกัน คือเข้าใจไขว้เขวไปว่าการปฏิบัติธรรมนั้นไม่เป็นผลดีจริง ๆ อย่างที่พูดกันไม่เป็นผลดีอย่างที่กล่าวกัน อย่างนี้ก็ทำให้เกิดความฟุ้งซ่านออกไปนอกแนวนอกทาง แล้วก็ยึดเอาในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง คล้าย ๆ กับว่าสิ่งนั้นดีกว่าธรรมะ แล้วก็ไปยึดเอามาเป็นข้อปฏิบัติ เป็นแนวปฏิบัติของตนเอง มีมากเหมือนกัน แท้ที่จริงที่เขาปฏิบัติเขาทำกันอยู่นั้น บางสิ่งบางอย่างก็เป็นประโยชน์แก่เขา มีประโยชน์แก่เขาดีแก่เขา แต่ว่าเราไปทำนั้นก็ไม่ดีเหมือนกับเขา ก็ต้องระมัดระวังการปฏิบัติธรรมะเป็นของดีแต่ว่าเราปฏิบัติไม่สามารถที่จะทำได้เหมือนกับเขา ก็ต้องนึกไว้ให้ดีนี่แหละท่านทั้งหลาย เรื่องของความพอเหมาะพอดีในการปฏิบัติธรรมนั้นยิ่งมีความสำคัญ อย่างที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่าต้องรู้จักมัชฌิมาปฏิปทา คือทุกอย่าง มรรคมีองค์แปดประการ ต้องปรับให้พอเหมาะพอดี ไม่ใช่ว่าอย่างนี้

มากเกินไป อย่างนั้นน้อยเกินไป ต้องให้อยู่ในเกณฑ์พอเหมาะพอดีทั้งนั้น มรรคมีองค์แปดประการ ถ้าจะตั้งปัญหาถามว่าดีไหม ก็ต้องตอบกันว่าดี แต่ทำไมถึงไม่ดีสำหรับบุคคล เพราะว่าบุคคลบางคนเอามรรคมีองค์แปดประการนั้นไปปฏิบัติจนเกินกว่าเหตุ แล้วไม่เกิดเป็นผลดีแก่ตน ก็เกิดความรู้สึกว่ามรรคมีองค์แปดประการนั้นก็ไม่ดีไปอีก อย่างนี้ต้องกำหนดไว้ให้ดี ถ้าไม่กำหนดให้ดีแล้วก็จะก่อให้เกิดเป็นโทษได้

ฤดูที่มีการบวชการเรียนกันก็ดี หรือบวชชั่วคราวก็ดี ผู้ที่เข้าไปบวชนั้นก็มักจะนึกว่าบวชแล้วก็จะได้อย่างนั้นอย่างนี้ ก็ต้องระมัดระวังเหมือนกัน บวชสิบห้าวัน บวชหนึ่งเดือนหรือบวชหนึ่งพรรษาก็ตาม จะเร่งให้ได้วันได้คืนนั้นก็ไม่ได้ บวชสิบห้าวันพอสองสามวันก็จะให้เก่งกล้าสามารถอย่างนั้นอย่างนี้แล้วไม่ได้ไม่ต้องเอาอย่างอื่น แม้แต่การห่มจีวรก็ต้องใช้เวลาสี่วันห้าวันถึงจะห่มได้คล่อง ยิ่งการปฏิบัติธรรมะตามวินัยก็ยิ่งมีความละเอียดลุ่มลึกลงไป การปฏิบัติตามวินัยก็ต้องค่อย ๆ เป็นค่อย ๆ ไป การปฏิบัติตามธรรมะก็ต้องค่อยเป็นค่อยไป จะบวชหนึ่งพรรษา เก้าพรรษา หรือจะบวชชั่วคราวสิบห้าวัน ก็ต้องให้นึกถึงหลักนี้เข้าไว้ มิฉะนั้นแล้วก็จะพูดว่าบวชสิบห้าวันก็ไม่ได้อะไร บวชหนึ่งพรรษาก็ไม่ได้อะไร บางคนบวชสิบห้าวันก็ชื่นอกชื่นใจ ดีใจว่าบวชสิบห้าวันดีเหลือเกิน นั่นก็คือรู้จักปฏิบัติให้พอเหมาะพอดีนั่นเอง เร่งรัดให้พอเหมาะพอดี การนุ่งห่มจีวรพยายามทำให้ได้ การปฏิบัติธรรมมีเวลาอยู่น้อยก็พยายามให้เคร่งครัดรัดกุมขึ้น นี่แหละท่านทั้งหลาย ก็จะเห็นได้ว่าถ้าเราพิจารณาให้เหมาะสมให้พอเหมาะพอดีแล้วจะเกิดผลดี การปฏิบัติธรรมของคฤหัสถ์ก็เช่นเดียวกัน เหมือนกับผู้ที่เข้ามาบวชในพระพุทธศาสนาในเวลานี้ ในปัจจุบันนี้คฤหัสถ์ที่รักในการปฏิบัตินั้นมีมากขึ้น ถ้าจะพูดแล้วก็เรียกว่ามีมากขึ้นกว่าปกติธรรมดาด้วยซ้ำไป มีคนสนใจในการปฏิบัติธรรมะอย่างนั้นบ้างอย่างนี้บ้างมีมากมีจำนวนมากขึ้น การที่ไปสนใจอย่างนั้นเป็นเรื่องที่ดีแล้ว แต่ว่าก็ต้องนึกถึงความพอเหมาะพอดี ไปพบกับสำนักบางแห่งเข้าเราก็รู้สึกว่าหย่อนไป ก็ไม่อยากจะเข้าไป ไปพบบางสำนักเราก็รู้สึกว่าตึงไปเราก็ไม่อยากจะเข้าไป จึงต้องปรับตัวเองให้พอดี ถ้าเขาตึงไปเราก็เอาแต่พอเหมาะพอดีของเรา ถ้าเขาหย่อนไปเราก็กวดขันตัวของเราเองขึ้นมาให้พอเหมาะพอดี ไม่ไปรีบร้อน ไม่ไปเร่งร้อน ไม่ไปโทษสำนักนั้นสำนักนี้ ถ้าหากว่าทำใจได้อย่างนี้ การปฏิบัติธรรมก็จะเกิดผล แล้วก็

จะได้รับผลไม่ว่ามากหรือน้อย ต้องได้บ้างไม่ว่าจะเป็นสมาธิหรือวิปัสสนาก็ตาม ถ้าทำให้ถูกต้องถูกหลักบังคับตัวเองให้ได้ว่าให้อยู่ในความพอเหมาะพอดีแล้วก็จะเห็นผลแก่ตัวเอง ตัวเองก็จะรู้เองว่าดีอย่างไรไม่ดีอย่างไร ความพอเหมาะพอดีนั้นจึงกล่าวได้ว่าเป็นเรื่องที่ใช้ได้ทั่วไป จะเป็นเรื่องธรรมดาก็ใช้ได้ จะเป็นเรื่องการปฏิบัติธรรมก็ใช้ได้ นั่งพอดี ยืนพอดี เดินพอดี นอนพอดี นั่งพอดีนี้ก็ได้ การปฏิบัติธรรมะปฏิบัติวิปัสสนาก็ตาม ปฏิบัติสมถกรรมฐานก็ตาม ทำให้พอเหมาะพอดีไม่เกินเลยไปก็ทำให้ได้รับประโยชน์ เพราะฉะนั้นท่านที่จะปฏิบัติธรรมก็ตาม หรือท่านผู้ครองเรือนธรรมดาก็ตาม ให้คำนึงถึงความพอเหมาะพอดีอยู่เสมอให้รู้จักความพอเหมาะพอดี แล้วสร้างความพอเหมาะพอดีให้มีขึ้นในชีวิตของตนเองให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ แล้วก็จะเป็นผลดีแก่ชีวิตของตนเอง

ที่กล่าวมานี้ก็เรื่องความพอเหมาะพอดี ถ้าหากว่าจะให้ถูกตามหลักคำสอนจริง ๆ นั้นก็คือความรู้จักความพอเหมาะพอดีที่เรียกว่า **"มัตตัญญุตา"** เป็นธรรมะที่สำคัญอย่างหนึ่ง ปรากฏอยู่ในคำสอนเช่นในโอวาทปาฏิโมกข์เป็นต้น ที่กล่าวมานี้ก็เห็นว่าพอสมควร จึงขอยุติไว้แต่เพียงเท่านี้ ขอความสุขสวัสดีจงมีแก่ท่านผู้ฟังทุกท่าน

■ ■ ■ ■

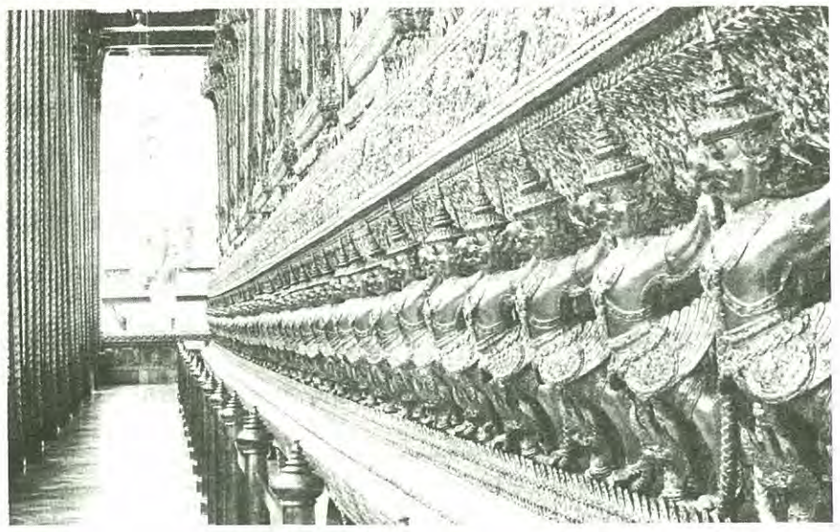

ธรรมเครื่องยังวิชชาให้เกิดและเจริญขึ้น เพื่อดับอวิชชามูลรากฝ่ายเกิดทุกข์

โดย
พระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล ป.ธ.๖

สมเด็จพระสัมมาพุทธเจ้าผู้ตรัสรู้พระอริยสัจ ๔ และพระอนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณ ใต้ควงไม้ศรีมหาโพธิ์ในตอนรุ่งอรุณของวันเพ็ญเดือนวิสาขะ (เดือน ๖) เมื่อ ๒๕๘๓ ปีที่ล่วงมาแล้วนี้ ทรงเป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิชชา (วิชชา ๓, วิชชา ๘) และจรณะ ๑๕ (วิชฺชาจรณสมฺปนฺโน) ส่วนพระอริยสาวกผู้ฟังพระสัทธรรมของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แล้วปฏิบัติตามพระสัทธรรมอันพระองค์ตรัสไว้ดีแล้ว ได้ถึงความบรรลุมรรค ผล นิพพาน ตามรอยบาทพระพุทธองค์แล้วนั้น ต่างได้บรรลุคุณธรรมตามระดับภูมิธรรมและสาวกบารมีของแต่ละท่านไม่เท่ากัน แต่อย่างน้อยก็ได้บรรลุ "อาสวักขยญาณ" อันเป็นวิชชาที่ ๓ ด้วยกันทุกองค์

ธรรมเครื่องยังวิชชาให้เกิดและเจริญขึ้น เพื่อดับอวิชชามูลรากฝ่ายเกิดทุกข์ทั้งปวง คือ**สมถวิปัสสนากัมมัฏฐาน** และ**จรณะ ๑๕** ดังต่อไปนี้

ก. วิชชาคิยธรรม: สมถวิปัสสนา*

ดังมีพระพุทธดำรัสตรัสไว้ว่า

"เทฺวเม ภิกฺขเว ธมฺมา วิชฺชาภาคิยา. กตเม เทฺว. **สมโถ** จ **วิปสฺสนา** จ. สมโถ ภิกฺขเว ภาวิโต กิมตฺถมนุดภติ. จิตฺตํ ภาวิยติ. จิตฺตํ ภาวิตํ กิมตฺถมนุโภติ. โย ราโค โส ปหียติ. วิปสฺสนา ภิกฺขเว ภาวิตา กิมตฺถมนุโภติ. ปญฺญา ภาวิยติ. ปญฺญา ภาวิตา กิมตฺถมนุโภติ. ยา อวิชฺชา สา ปหียติ.

ราคุปกฺกิลิฏฺจํ วา ภิกฺขเว จิตฺตํ น วิมุจฺจติ. อวิชฺชูปกฺกิลิฏฺจา วา ปญฺญา น ภาวิยติ. อิติโข ภิกฺขเว ราควิราคา **เจโตวิมุตฺติ** อวิชฺชาวิราคา **ปญฺญาวิมุตฺติ**."

แปลความว่า

"ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ธรรม ๒ อย่างเป็นไปในส่วนแห่งวิชชา ธรรม ๒ อย่างเป็นไฉน ? คือ **สมถะ ๑ วิปัสสนา ๑** ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย สมถะที่ภิกษุเจริญแล้ว ย่อมเสวยประโยชน์อะไร ? ย่อมอบรมจิต จิตที่อบรมแล้ว ย่อมเสวยประโยชน์อะไร ? ย่อมละราคะได้ วิปัสสนาที่อบรมแล้ว ย่อมเสวยประโยชน์อะไร ? ย่อมอบรมปัญญา ปัญญาที่อบรมแล้ว ย่อมเสวยประโยชน์อะไร ? ย่อมละอวิชชาได้

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย จิตที่เศร้าหมองด้วยราคะ ย่อมไม่หลุดพ้น หรือปัญญาที่เศร้าหมองด้วยอวิชชา ย่อมไม่เจริญ ด้วยประการฉะนี้แล ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย เพราะสำรอกราคะได้ จึงชื่อว่า**เจโตวิมุตติ** เพราะสำรอกอวิชชาได้ จึงชื่อว่า**ปัญญาวิมุตติ**."

ข. จรณะ ๑๕*

๑. **สีลสัมปทา** ความถึงพร้อมด้วยศีล

อปัณณกปฏิปทา ๓

๒. **อินทรียสังวร** การสำรวมอินทรีย์

๓. **โภชเนมัตตัญญุตา** ความรู้จักประมาณในการบริโภค

๔. **ชาคริยานุโยค** การประกอบความตื่น

สัทธรรม ๗

๕. **ศรัทธา** ความเชื่อในบุคคล ในข้อปฏิบัติ และในสิ่งที่

---

* *พระไตรปิฎกบาลีฉบับสยามรัฐ เล่มที่ ๒๐. อังคุตตรนิกาย ทุกนิบาต. ข้อ ๒๗๕ - ๒๗๖, หน้า ๗๗-๗๘*

* *พระไตรปิฎกบาลีฉบับสยามรัฐ เล่มที่ ๑๓, มัชฌิมนิกาย มัชฌิมปัณณาสก์, ข้อ ๒๖, หน้า ๒๕ - ๒๖*

ควรเชื่อ

๖. **หิริ** ความละอายแก่ใจต่อความชั่ว

๗. **โอตตัปปะ** ความเกรงกลัวต่อความชั่วหรือบาปอกุศล

๘. **พาหุสัจจะ** ความเป็นผู้ได้ยินได้ฟัง ได้เรียนรู้ มีประสบการณ์มามาก

๙. **อารัทธวิริยะ** มีความเพียรอันปรารภแล้ว

๑๐. **สติ** ความระลึกได้ไม่เผลอ ในการควบคุมจิตใจให้เป็นไปในทางที่ดีที่ชอบ ไม่ไปในทางชั่ว

๑๑. **ปัญญา** ความรู้ทั่ว ปรีชาหยั่งรู้เหตุผลในทางเจริญและทางเสื่อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเห็นแจ้งรู้แจ้งในกองสังขารและวิสังขารธรรมคือพระนิพพานและอริยสัจ ๔ ตามที่เป็นจริง

ฌาน ๔

๑๒. **ปฐมฌาน**

๑๓. **ทุติยฌาน**

๑๔. **ตติยฌาน**

๑๕. **จตุตถฌาน**

ค. วิชชา: ธรรมเครื่องดับอวิชชามูลรากฝ่ายเกิดทุกข์ ได้แก่

(๑) วิชชา ๓[๓]

๑. **ปุพเพนิวาสานุสสติญาณ** ความรู้ที่ให้ระลึกชาติได้

๒. **จุตูปปาตญาณ** ความรู้จุติและอุบัติของสัตว์ทั้งหลาย

๓. **อาสวักขยญาณ** ญาณหยั่งรู้วิธีทำอาสวะให้สิ้น

(๒) วิชชา ๘[๔] (รวมโลกิยอภิญญา ๖) **เครื่องกำจัดอวิชชามูลรากฝ่ายเกิดทุกข์**

๑. **วิปัสสนาญาณ** ญาณในวิปัสสนา

๒. **มโนมยิทธิ** ฤทธิ์ทางใจ (โลกิยอภิญญา)

๓. **อิทธิวิธี** แสดงฤทธิ์ได้ต่าง ๆ (โลกิยอภิญญา)

๔. **ทิพพโสต** หูทิพย์ (โลกิยอภิญญา)

๕. **เจโตปริยญาณ** รู้จักกำหนดใจผู้อื่นได้ (โลกิยอภิญญา)

๖. **ปุพเพนิวาสานุสสติ** ระลึกชาติได้ (โลกิยอภิญญา)

๗. **ทิพพจักขุ** ตาทิพย์ (โลกิยอภิญญา)

๘. **อาสวักขยญาณ** ญาณหยั่งรู้วิธีทำอาสวะให้สิ้น

(๓) อวิชชา ๘[๕] (ความไม่รู้) **มูลรากฝ่ายเกิดทุกข์**

๑. **ทุกฺเข อญฺญาณํ** ความไม่รู้ในทุกข์

๒. **ทุกฺขสมุทเย อญฺญาณํ** ความไม่รู้ในเหตุเกิดแห่งทุกข์

๓. **ทุกฺขนิโรเธ อญฺญาณํ** ความไม่รู้ในความดับทุกข์

๔. **ทุกฺขนิโรธคามินิยา อญฺญาณํ** ความไม่รู้ทางให้ถึงความดับทุกข์

๕. **ปุพฺพนฺเต อญฺญาณํ** ความไม่รู้อดีต

๖. **อปรนฺเต อญฺญาณํ** ความไม่รู้อนาคต

๗. **ปพฺพนฺตาปรนฺเต อญฺญาณํ** ความไม่รู้ทั้งอดีตทั้งอนาคต

๘. **อิทปฺปจฺจยตาปฏิจฺจสมุปฺปนฺเนสุ ธมฺเมสุ อญฺญาณํ** ความไม่รู้ปฏิจจสมุปบาท.

ข้อ ๕ โพธิปักขิยธรรม: ธรรมเป็นฝักฝ่ายแห่งความตรัสรู้ (เครื่องเกื้อหนุนอริยมรรค)[๖]

(๑) สติปัฏฐาน ๔[๗]

(๒) สัมมัปปธาน ๔ (ความเพียรชอบใน ๔ สถาน)[๘]

๑) **สังวรปธาน** เพียรระวังบาปอกุศลธรรมที่ยังไม่เกิดมิให้เกิดขึ้น

๒) **ปหานปธาน** เพียรละบาปอกุศลธรรมที่เกิดขึ้นแล้ว

๓) **ภาวนาปธาน** เพียรเจริญกุศลธรรมที่ยังไม่เกิด ให้เกิดมีขึ้น

๔) **อนุรักขนาปธาน** เพียรรักษากุศลธรรมที่เกิดขึ้นแล้วให้ตั้งมั่นและให้เจริญยิ่งขึ้นไป

(๓) อิทธิบาท ๔ (คุณเครื่องให้ถึงความสำเร็จ)[๙]

๑) **ฉันทะ** ความพอใจ

๒) **วิริยะ** ความเพียร

๓) **จิตตะ** ความเอาใจฝักใฝ่

๔) **วิมังสา** ความไตร่ตรองคือหมั่นใช้ปัญญาพิจารณาใคร่ครวญหาเหตุผล

(๔) อินทรีย์ ๕ (ธรรมที่เป็นใหญ่ในกิจของตน: เหมือนพละ ๕ แต่อ่อนกว่าและเป็นพื้นฐานให้พละ ๕ เจริญแก่กล้าขึ้น)[๑๐]

(๕) พละ ๕ (ธรรมอันเป็นกำลัง)[๑๑]

---

[๓] *พระไตรปิฎกบาลีฉบับสยามรัฐ เล่มที่ ๑๓, มัชฌิมนิกาย มัชฌิมปัณณาสก์, ข้อ ๗๕๕ - ๗๕๗, หน้า ๖๘๖ - ๖๘๘.*

[๔] *พระไตรปิฎกบาลีฉบับสยามรัฐ เล่มที่ ๙. ทีฆนิกาย สีลขันธวรรค, ข้อ ๑๓๑ - ๑๓๘, หน้า ๑๐๑ - ๑๑๒. (**มโนมยิทธิ สำเร็จด้วยใจ** สามารถรู้เห็นได้ด้วยทิพพจักขุวิญญาณธาตุเท่านั้น เช่น การทำให้หายตัว การล่องหน เป็นต้น ส่วน**อิทธิวิธี** สำเร็จด้วยใจ สามารถรู้เห็นได้แม้ด้วยมังสจักขุวิญญาณธาตุ เช่น คนเดียวเป็นหลายคน การเกณฑ์ เก็บฝน เป็นต้น)*

[๕] *พระไตรปิฎกบาลีฉบับสยามรัฐ เล่มที่ ๓๔, อภิธรรมปิฎก ธรรมสังคณีปกรณ์, ข้อ ๖๙๑, หน้า ๒๗๓ - ๒๗๔.*

[๖] *พระมหานามเถระ, อรรถกถาขุททกนิกาย ปฏิสัมภิทามรรค ภาค ๒: โรงพิมพ์วิญญาณ, พ.ศ. ๒๕๓๔, หน้า ๑๙๖*

[๗] *พระไตรปิฎกภาษาไทยฉบับหลวง เล่มที่ ๑๐ ทีฆนิกาย มหามรรค, ข้อ ๒๗๓ - ๓๐๐, หน้า ๒๖๘ - ๒๙๐*

[๘] *พระไตรปิฎกภาษาไทยฉบับหลวง เล่มที่ ๒๑, อังคุตตรนิกาย จตุกกนิบาต, ข้อ ๖๙ หน้า ๙๓ - ๙๔*

[๙] *พระไตรปิฎกภาษาไทยฉบับหลวง เล่มที่ ๑๑, ทีฆนิกาย ปาฏิกวรรค, ข้อ ๒๓๑, หน้า ๒๐๗*

[๑๐] *พระไตรปิฎกภาษาไทยฉบับหลวง เล่มที่ ๑๑, ทีฆนิกาย ปาฏิกวรรค, ข้อ ๓๐๐, หน้า ๒๓๗.*

[๑๑] *พระไตรปิฎกภาษาไทยฉบับหลวง เล่มที่ ๒๒, อังคุตตรนิกาย ปัญจกนิบาต, ข้อ ๑๓, หน้า ๑๐.*

๑) **สัทธา** ความเชื่อ
๒) **วิริยะ** ความเพียร
๓) **สติ** ความระลึกได้
๔) **สมาธิ** ความตั้งจิตมั่น
๕) **ปัญญา** ความรู้ทั่วชัด

(๖) โพชฌงค์ ๗ (ธรรมที่เป็นองค์แห่งการตรัสรู้)[๑๒]

๑) **สติ** ความระลึกได้
๒) **ธัมมวิจยะ** ความเลือกเฟ้นธรรม
๓) **วิริยะ** ความเพียร
๔) **ปีติ** ความอิ่มใจ
๕) **ปัสสัทธิ** ความสงบกาย สงบใจ
๖) **สมาธิ** ความมีใจตั้งมั่น
๗) **อุเบกขา** ความมีใจเป็นกลาง เพราะเห็นตามเป็นจริง

(๗) อริยมรรคมีองค์ ๘[๑๓]

๑) **สัมมาทิฏฐิ** เห็นชอบ
๒) **สัมมาสังกัปปะ** ดำริชอบ
๓) **สัมมาวาจา** เจรจาชอบ
๔) **สัมมากัมมันตะ** กระทำการงานชอบ
๕) **สัมมาอาชีวะ** เลี้ยงชีพชอบ
๖) **สัมมาวายามะ** พยายามชอบ
๗) **สัมมาสติ** ระลึกชอบ
๘) **สัมมาสมาธิ** ตั้งจิตมั่นชอบ ■

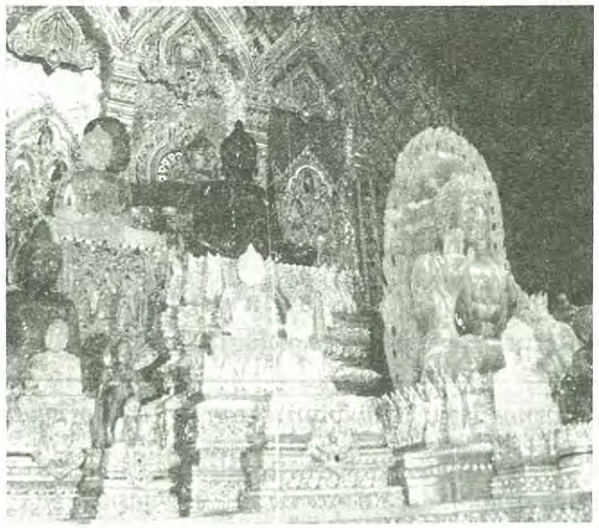

[๑๒] *พระไตรปิฎกภาษาไทยฉบับหลวง เล่มที่ ๑๑, ทีฆนิกาย ปาฏิกวรรค, ข้อ ๓๒๗, หน้า ๒๕๗ - ๒๕๘.*
[๑๓] *พระไตรปิฎกภาษาไทยฉบับหลวง เล่มที่ ๑๐, ทีฆนิกาย มหาวรรค, ข้อ ๒๙๙, หน้า ๒๘๗ - ๒๘๘.*

ปาฐกถาธรรม

เรื่อง ธรรมนำชีวิตไปสู่ความเจริญและสันติสุข (ตอนที่ ๓)*

โดย

พระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล
เจ้าอาวาสวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี

เจริญพร ญาติโยมสาธุชนทุกท่าน

วันนี้อาตมภาพมาพบกับท่านผู้ฟังอีกเช่นเคยในรายการปาฐกถาธรรม เรื่อง **ธรรมนำชีวิตไปสู่ความเจริญและสันติสุข** ตอนที่ ๓ ว่าด้วย **"อัตตสัมมาปณิธิ"** การตั้งตนไว้ชอบ อันเป็นพระธรรมคำสั่งสอนของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เรื่องจักร ๔ ข้อที่ ๓ ซึ่งได้กล่าวไปแล้ว ๒ ข้อ คือ **"ปฏิรูปเทสวาสะ"** การอยู่ในถิ่นที่เหมาะสม กับ **"สัปปุริสูปัสสยะ"** การคบสัตบุรุษ สำหรับวันนี้จะได้กล่าวถึงจักร คือ ธรรมที่เป็นเสมือนล้อรถที่จะนำรถไปสู่ที่หมายให้สามารถถึงที่หมาย คือความสำเร็จ กล่าวคือให้ถึงความเจริญรุ่งเรืองและสันติสุขในชีวิตได้

ข้อ ๓ อัตตสัมมาปณิธิ (การตั้งตนไว้ชอบ)

ก่อนอื่นขอท่านผู้ฟังมาทำความเข้าใจเรื่อง **"ตน"** หรือ **"ตัวตน"** นี้ก่อน เพื่อจะได้ทราบความหมายพร้อมทั้งเหตุและผล ของคำสั่งสอนของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าข้อ **"การตั้งตนไว้ชอบ"** นี้ให้แจ้งชัดขึ้น

ภาษาบาลีว่า **"อตฺต"** นี้ แปลว่า

** ออกอากาศทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย วันอาทิตย์ ที่ ๑๘ มกราคม พ.ศ.๒๕๔๑ เวลา ๐๘.๐๐ น.*

"**ตน**" หรือ "**ตัวตน**" ซึ่ง ณ ที่นี้ หมายถึง "**จิตใจ**" และ "**อัตตภาพร่างกาย**" ของสัตวโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งจิตใจและอัตตภาพร่างกายของคนเรานี้แหละ ที่ตราบใดยังไม่สิ้นกิเลส ตัณหา อุปาทาน ก็ยังจะต้องเวียนว่ายตายเกิดอยู่ในสังสารวัฏ คือตายแล้วก็เกิดใหม่ แล้วก็แก่เฒ่า เจ็บไข้ได้ป่วย และตายแล้วก็เกิดใหม่ในภพภูมิต่าง ๆ ที่ดีบ้าง ที่ไม่ดีบ้าง ได้รับความสุขบ้างและความทุกข์บ้าง ไปตามกรรมดีหรือกรรมชั่วที่ได้เคยกระทำไว้แล้ว ทางกาย ทางวาจา และทางจิตใจ คือเจตนาความคิดอ่านทางใจนั้นเองที่ปรุงแต่งสัตวโลกให้ดีหรือเลว ให้ประณีตหรือหยาบกระด้าง และให้ได้รับความสุขหรือความทุกข์ต่าง ๆ กัน ดังพระพุทธดำรัสที่ตรัสแก่สุภมาณพ โตเทยยบุตร ผู้ไปเฝ้าทูลถามปัญหากับพระองค์ ณ ที่ประทับที่พระวิหารเชตวัน พระนครสา-

วัตถี (มัชฌิมนิกาย อุปริปัณณาสก์ เล่มที่ ๑๔ ข้อ ๕๘๑) ว่า

"**กมฺมสฺสกา มาณว สตฺตา กมฺมทายาทา กมฺมโยนี กมฺมพนฺธู กมฺมปฏิสรณา กมฺมํ สตฺเต วิภชติ ยทิทํ ปหีนปฺปณีตตายติ ฯ**"

แปลความว่า

"ดูกรมาณพ **สัตว์ทั้งหลายมีกรรมเป็นของตน เป็นทายาทแห่งกรรม มีกรรมเป็นกำเนิด มีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์ มีกรรมเป็นที่พึ่งอาศัย กรรมย่อมจำแนกสัตว์ให้เลวและประณีตได้ ฯ**"

เพราะเหตุนั้น พระพุทธองค์จึงได้ตรัสสอนหลักประพฤติปฏิบัติตนทางกาย ทางวาจา และทางใจ ในพระโอวาทปาฏิโมกข์ อันเป็นหลักธรรมข้อ "**ตั้งตนไว้ชอบ**" นี้แหละว่า

สพฺพปาปสฺส อกรณํ
กุสลสฺสูปสมฺปทา
สจิตฺตปริโยทปนํ
เอตํ พุทฺธาน สาสนํ ฯ

แปลความว่า

การไม่ทำความชั่วทั้งปวง ๑ การบำเพ็ญแต่ความดี ๑ การทำจิตของตนให้ผ่องใส ๑ นี้เป็นคำสอนของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย

เพราะผู้กระทำแต่กรรมดี ย่อมได้รับผลดี เป็นความเจริญรุ่งเรืองและสันติสุข ส่วนผู้กระทำแต่กรรมชั่ว ย่อมได้รับผลเป็นโทษเป็นความทุกข์เดือดร้อน ดังพระบาลีธรรมภาษิต มีมาในขุททกนิกาย ทุกนิบาต ชาดก พระไตรปิฎก เล่มที่ ๒๗ ข้อ ๒๙๔ ว่า

ยานิ กโรติ ปุริโส
ตานิ อตฺตานิ ปสฺสติ
กลฺยาณการี กลฺยาณํ
ปาปการี จ ปาปกํ
ยาทิสํ วปเต พีชํ
ตาทิสํ หรเต ผลนฺติฯ

แปลความว่า

บุรุษทำกรรมเหล่าใดไว้ เขาย่อมเห็นกรรมเหล่านั้นในตน ผู้ทำกรรมดี ย่อมได้รับผลดี ผู้ทำกรรมชั่ว ย่อมได้รับผลชั่ว บุคคลหว่านพืชเช่นใด ย่อมได้รับผลเช่นนั้น ฯ

เพราะเหตุนี้ "**ธรรม**" คือ**ข้อปฏิบัติ**ที่พระพุทธองค์ตรัสสอนว่า "**จักร**" ข้อที่ ๓ นี้ว่า "**อัตตสัมมาปณิธิ**" **การตั้งตนไว้ชอบ** นี้เป็นข้อปฏิบัติที่เหมือนล้อรถที่จะนำผู้ปฏิบัติไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองและสันติสุขได้นั้น คือการปฏิบัติตามหลักธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้าทุกพระองค์ว่า

การไม่ทำความชั่วหรือบาปอกุศลทั้งปวง ๑

การบำเพ็ญแต่คุณความดี ๑ และ

การรักษาจิตใจของตนให้บริสุทธิ์ผ่องใส ๑ นั่นเอง

อนึ่ง เนื่องด้วยพฤติกรรมของตัวตนของสัตวโลกทั้งหลาย ไม่ว่าจะดีหรือชั่วก็ตาม ย่อมแสดงออกทางไตรทวาร คือทางกาย ทางวาจา และทางใจ เพราะเหตุนั้น "**การตั้งตนไว้ชอบ**" ก็คือ**การรักษาความประพฤติปฏิบัติทางกาย ทางวาจา และทางใจ ให้อยู่แต่ในคุณความดี ไม่ตกไปในทางชั่ว และรักษาจิตใจให้ผ่องใสจากกิเลสนิวรณ์เครื่องกั้นปัญญามิให้มัวหมอง**

บุคคลใดกระทำได้อย่างนี้มากเพียงไร ก็จะถึงความเจริญรุ่งเรืองและสันติสุขแห่งชีวิตได้มากเพียงนั้น แม้จะต้องลำบากหรือทุกข์ยากเพราะบาปอกุศลกรรมเก่าที่ได้เคยทำไว้กำลังให้ผล แต่ให้มั่นคงอยู่ในหลักธรรมข้อนี้ คือให้ถือเป็นหลักปฏิบัติ หรือเป็น**จุดยืน**ในการดำเนินชีวิตตนให้มั่นคงอยู่อย่างนี้ ก็จะผ่านพ้นความทุกข์ยากได้ และย่อมจะนำชีวิตของตนให้ถึงความเจริญรุ่งเรืองและสันติสุขได้ ไม่นานเกินรอ และยังติดตามให้ผลดียิ่ง ๆ ขึ้นไปจนถึงมรรค ผล นิพพาน ที่สิ้นสุดแห่งทุกข์ทั้งปวงได้

แต่ถ้าบุคคลใด**ไม่มีจุดยืน** คือไม่มีหลักธรรมข้อนี้ในการดำเนิน

ชีวิต เป็นคนหลักลอย ไม่รู้ดี ไม่รู้ชั่ว ปล่อยจิตใจให้เลื่อนลอยไปตามอารมณ์ ด้วยอำนาจของกิเลส เป็นเหตุนำเหตุหนุน ให้คิดผิด ๆ หรือมีแต่ความเห็นผิด ๆ จึงพูดแต่วาจาที่ผิด ๆ และกระทำแต่กรรมชั่ว ย่อมนำชีวิตของตนไปสู่ความเสื่อมและถึงความทุกข์เดือดร้อน ทั้งในภพชาติปัจจุบันและในภพหน้าต่อ ๆ ไป ไม่มีที่สิ้นสุด ดุจก้อนศิลาที่ตกลงไปในบ่อที่ไม่มีก้นได้

เพื่อให้ท่านผู้ฟังได้เห็นตัวอย่างผลแห่งกรรมดีกรรมชั่ว จักได้มั่นใจในคุณความดี และรู้จักละอายและเกรงกลัวต่อการกระทำความชั่วหรือบาปอกุศล อาตมภาพขอยกตัวอย่างโดยย่อจากพระพุทธดำรัสที่ตรัสแก่สุภมาณพ โตเทยยบุตร ตามที่ปรากฏในมัชฌิมนิกาย อุปริปัณณาสก์ พระสุตตันตปิฎก เล่มที่ ๑๔ ข้อ ๕๘๒-๕๙๖ ดังต่อไปนี้

ผู้มักฆ่าสัตว์ตัดชีวิต เป็นบุคคลเหี้ยมโหด หมกมุ่นในการประหัตประหาร ไม่มีความเมตตาเอ็นดูต่อผู้อื่นหรือสัตว์ที่มีชีวิตอื่น หรือผู้มีปกติเบียดเบียนผู้อื่น หรือสัตว์ที่มีชีวิตอื่นให้ได้รับความทุกข์ทรมาน หรือให้พิกลพิการต่าง ๆ เมื่อตายจะเข้าถึงอบายภูมิ ทุคติ วินิบาต นรก คือย่อมไปเกิดเป็นเปรต สัตว์นรก อสุรกาย หรือสัตว์เดรัจฉาน เพราะกรรมชั่วนั้น หรือถ้าได้มาเกิดเป็นมนุษย์อีกในภายหลังก็จะเป็นคนมีอายุสั้นและ/หรือจะเป็นคนมีโรคมาก

ส่วนผู้เว้นขาดจากการฆ่าสัตว์ตัดชีวิต เป็นผู้วางอาวุธแล้ว มีความละอายต่อการทำชั่ว ต่อการหมกมุ่นในการประหัตประหารผู้อื่น หรือผู้มีปกติไม่เบียดเบียนผู้อื่น หรือสัตว์ที่มีชีวิตอื่นให้ได้รับความทุกข์ทรมาน เดือดร้อน หรือให้พิกลพิการต่าง ๆ มีความเมตตาเอ็นดู อนุเคราะห์ด้วยความเกื้อกูลต่อผู้อื่น หรือสัตว์มีชีวิตอื่น ได้แก่ การปล่อยหรือให้ชีวิต หรือให้ปัจจัย ๔ แก่สัตว์อื่น เป็นต้น เมื่อตายไปจะเข้าถึงสุคติโลกสวรรค์ เพราะความดีนั้น หรือถ้าได้เกิดเป็นมนุษย์อีกในภายหลัง ก็จะเป็นผู้มีอายุยืน และ/หรือจะเป็นผู้มีโรคน้อย

ผู้มักโกรธ มากด้วยความแค้นเคือง โกรธเคือง พยาบาทมาดร้าย เมื่อตายไปจะเข้าถึงอบาย ทุคติ วินิบาต นรก เพราะกรรมชั่วนั้น หรือถ้าได้มาเกิดเป็นมนุษย์อีกในภายหลัง ก็จะเป็นคนมีผิวพรรณทราม ไม่งดงาม

ส่วนผู้ไม่มักโกรธไม่มากด้วยความแค้นเคือง ไม่โกรธเคือง ไม่พยาบาทมาดร้ายใคร เมื่อตายจะเข้าถึงสุคติโลกสวรรค์ เพราะกรรมดีนั้น หรือถ้าได้มาเกิดเป็นมนุษย์อีกในภายหลัง ก็จะเป็นคนที่มีผิวพรรณดี น่าเลื่อมใส

ผู้มีจิตใจริษยา มุ่งร้าย หรือ

ผูกใจอิจฉา ในลาภ ยศ สักการะของผู้อื่น เมื่อตายไปจะไปเกิดเป็นเปรต สัตว์นรก อสุรกาย หรือสัตว์เดรัจฉาน เพราะกรรมชั่วนั้น หรือถ้าได้มาเกิดเป็นมนุษย์อีกในภายหลัง จะเป็นคนมีอำนาจราชศักดิ์น้อย

ส่วนผู้มีใจไม่ริษยา ไม่มุ่งร้าย ไม่ผูกใจอิจฉา ในลาภยศสักการะของผู้อื่น เมื่อตายไปจะเข้าถึงสุคติโลกสวรรค์ เพราะกรรมดีนั้น หรือถ้าได้เกิดมาเป็นมนุษย์อีกในภายหลัง จะเป็นคนมีอำนาจราชศักดิ์มาก

ผู้ย่อมไม่เป็นผู้ให้ปัจจัย ๔ มีข้าว น้ำดื่ม น้ำใช้ ผ้า ที่อยู่อาศัย และสิ่งของเครื่องใช้ เครื่องอำนวยความสะดวกอื่น ๆ มียานพาหนะ เครื่องให้แสงสว่าง ดอกไม้ เครื่องของหอม เครื่องลูบไล้ เป็นต้น แก่สมณะหรือพราหมณ์ (ณ ที่นี้หมายถึง พระอริยเจ้า พระอรหันตเจ้า) เมื่อตายไปจะเข้าถึงอบาย ทุคติ วินิบาต นรก เพราะกรรมนั้น หรือถ้าได้มาเกิดเป็นมนุษย์อีกในภายหลัง จะเป็นคนมีโภคทรัพย์น้อย คือจะเป็นคนขัดสนยากจนทรัพย์

ส่วนผู้ย่อมเป็นผู้ให้ปัจจัย ๔ มีข้าว น้ำ ผ้า ที่อยู่อาศัย และสิ่งของเครื่องใช้ เครื่องอำนวยความสะดวกอื่น ๆ มียานพาหนะ เครื่องให้แสงสว่าง ดอกไม้ ของหอม เครื่องลูบไล้ เป็นต้น แก่สมณะหรือพราหมณ์ คือพระอริยเจ้า พระอรหันตเจ้า เมื่อตายไปจะเข้าถึงสุคติโลกสวรรค์ เพราะกรรมดีนั้น หรือถ้าได้มาเกิดเป็นมนุษย์อีกในภายหลัง จะเป็นคนมีโภคทรัพย์มาก คือย่อมเป็นคนมั่งมีศรีสุขด้วยทรัพย์สินเงินทอง ข้าวของเครื่องใช้ เครื่องอำนวยความสะดวก ได้แก่ยานพาหนะเป็นต้นมาก

บุคคลผู้กระด้าง เย่อหยิ่ง ไม่เคารพกราบไหว้คนที่ควรเคารพกราบไหว้ ไม่ต้อนรับ ไม่ให้ที่นั่งที่สมควรแก่ผู้ควรแก่การต้อนรับ ไม่ให้ทางแก่คนที่สมควรแก่ทาง ไม่นับถือบูชาคนที่ควรนับถือบูชา เมื่อตายไปจะเข้าถึงอบาย ทุคติ วินิบาต นรก เพราะกรรมชั่วนั้น หรือถ้าได้มาเกิดเป็นมนุษย์อีกในภายหลังก็จะไปเกิดในสกุลต่ำ

ส่วนผู้ไม่กระด้าง ไม่เย่อหยิ่ง ย่อมเคารพกราบไหว้ บุคคลที่ควรเคารพกราบไหว้ ต้อนรับให้ที่นั่งอันสมควรแก่คนที่ควรต้อนรับ ให้ทางแก่คนที่สมควรแก่ทาง นับถือบูชาบุคคลที่ควรนับถือบูชา เมื่อตายไปจะเข้าถึงสุคติโลกสวรรค์ เพราะกรรมดีนั้น หรือถ้าได้มาเกิดเป็นมนุษย์อีกในภายหลัง จะเป็นคนเกิดในสกุลสูง

บุคคลผู้ย่อมไม่เข้าหาสมณะหรือพราหมณ์ คือพระอริยเจ้า พระอรหันตเจ้า แล้วสอบถามอะไรเป็นบุญกุศล อะไรเป็นบาปอกุศล อะไรมีโทษ อะไรไม่มีโทษ

อะไรควรถือเป็นหลักประพฤติปฏิบัติ อะไรไม่ควรถือเป็นหลักประพฤติปฏิบัติ อะไรเมื่อปฏิบัติแล้วย่อมมิใช่ทางให้ถึงความสิ้นทุกข์สิ้นกาลนาน อะไรเมื่อปฏิบัติแล้วเป็นทางให้ถึงความสุขสิ้นกาลนาน เมื่อตายลงจะเข้าถึงอบายทุคติ วินิบาต นรก เพราะกรรมชั่วนั้น หรือถ้าได้มาบังเกิดเป็นมนุษย์อีกในภายหลังจะเป็นคนมีปัญญาทึบ โฉดเขลา

ส่วนผู้ย่อมเข้าหาสมณะหรือพราหมณ์ คือพระอริยเจ้า พระอรหันตเจ้า แล้วสอบถามอะไรเป็นบุญกุศล อะไรเป็นบาปอกุศล อะไรมีโทษ อะไรไม่มีโทษ อะไรควรนับถือเป็นหลักประพฤติปฏิบัติ อะไรไม่ควรนับถือเป็นหลักประพฤติปฏิบัติ อะไรเมื่อปฏิบัติแล้วมิใช่ทางถึงความสิ้นทุกข์สิ้นกาลนาน อะไรเมื่อปฏิบัติแล้วเป็นทางให้ถึงความสุขสิ้นกาลนาน เมื่อตายลงจะเข้าถึงสุคติโลกสวรรค์ เพราะกรรมดีนั้น หรือถ้าได้มาบังเกิดเป็นมนุษย์อีกในภายหลังจะเป็นคนมีปัญญามาก คือจะเป็นผู้มีสติปัญญาเฉียบแหลม

เรื่องกฎแห่งกรรมดังตัวอย่างที่กล่าวมานี้ สำหรับผู้ฟังที่ไม่สนใจ ได้ศึกษาและปฏิบัติธรรมให้ได้ผลดีตามสมควรแก่ธรรมปฏิบัติแล้ว อาจไม่เชื่อ เพราะธรรมของพระพุทธองค์นั้น ทวนกระแสชาวโลกที่มืดบอดด้วย **"อวิชชา"** คือความไม่รู้อดีต ไม่รู้อนาคต ไม่รู้เหตุในเหตุถึงต้น ๆ เหตุให้เกิดทุกข์ ไม่รู้สภาวะที่ทุกข์ดับ เพราะเหตุดับว่ามีได้เป็นได้อย่างไร และความไม่รู้หนทางปฏิบัติเพื่อความพ้นทุกข์และที่เป็นบรมสุขอย่างถาวร หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า **"มืดบอดด้วยโมหะ"** คือความหลง ไม่รู้บาปบุญคุณโทษตามที่เป็นจริง ก็น่าเห็นใจ เหมือนคนตาบอดมาแต่กำเนิด ที่ไม่เคยเห็นสีสรรของโลกว่าเป็นอย่างไร ก็ไม่รู้จักสีเขียว สีแดง สีขาว สีเหลือง ว่าเป็นอย่างไร คนตาดีที่

เขาได้เห็นโลกว่ามีสีสรรอย่างไร จะบอกจะอธิบายอย่างไร ก็ย่อมจะไม่เข้าใจ และไม่เชื่อได้ หรือเหมือนคนป่าคนดอย ที่เคยเห็นแต่มืดพร้า จอบ เสียม ที่เมื่อเวลาโยนลงน้ำก็จมหาย แต่ไม่เคยเห็นเรือรบ เรือบรรทุกสินค้า หรือเรือโดยสารใหญ่ ๆ ที่ล้วนแต่สร้างด้วยเหล็ก มีน้ำหนักบรรทุกมาก แต่ลอยน้ำได้ ถึงใครจะบอกอย่างไร ๆ เขาก็ไม่เชื่อ เพราะเขาไม่เคยเห็น ไม่เคยรู้จัก ยิ่งเรื่องนรก สวรรค์ เรื่องการเวียนว่ายตายเกิดแล้ว ก็ยิ่งไม่เชื่อ เพราะมองไม่เห็น ชีวิตแต่อดีตชาติที่ผ่านมาก็จำไม่ได้ ที่จะเป็นไปข้างหน้าก็ไม่รู้ว่าจะเป็นไปอย่างไร จึงไม่เชื่อเรื่องบาป บุญ คุณ โทษ และหลงประพฤติปฏิบัติไปตามอำนาจของกิเลส แม้จะพอรู้กรรมดีและทำกรรมดีบ้าง ได้ผลเป็นความสุข ความเจริญบ้าง แต่ก็ไม่ถาวร ไม่ยั่งยืน เพราะความที่ไม่รู้จักกรรมชั่ว จึงหลงไปกระทำกรรมชั่วมาก ๆ เข้า เมื่อยามหมดบุญจากกรรมดีที่เคยให้ผล ก็ต้องได้รับผลของกรรมชั่วที่เคยได้กระทำไว้แล้วต่อไป วนเวียนอยู่ในกองทุกข์ โดยไม่รู้ต้นสายปลายเหตุอยู่อย่างนี้ ต่อ ๆ ไปไม่มีที่สิ้นสุด

คำสั่งสอนของพระพุทธเจ้านั้นเป็นวิทยาศาสตร์ทางธรรมชาติ (Natural Science) แท้ ๆ ที่พระพุทธองค์ได้ทรงลงมือปฏิบัติอย่างมีระบบ (Systematic Study) ตามวิธีการศึกษาวิจัยที่ถูกต้อง คือโดยทางศีล สมาธิ ปัญญา ถึง **อธิศีล**คือศีลอันยิ่ง **อธิจิต**คือจิตอันยิ่งหรือสมาธิยิ่ง จนเกิดอภิญญา คือ ความสามารถพิเศษ มีทิพยจักษุ ทิพยโสต เป็นต้น ให้เจริญ **วิชชา** คุณเครื่องให้สามารถเจริญ **อธิปัญญา** คือปัญญาอันยิ่ง จากการที่ได้ทั้งรู้และทั้งเห็นสภาวะและกฎเกณฑ์ของธรรมชาติตามที่เป็นจริง (Fact Findings) ด้วยพระญาณ อย่างทะลุปรุโปร่งหมดทั่วทั้งโลก ทั้งจักรวาล ถึงแสนโกฏิอนันตจักรวาล ไม่มีประมาณ ซึ่งถ้าจะเปรียบเทียบกับการศึกษาวิจัยโดยวิธีการสำรวจ (Survey Research) ก็เรียกว่า Complete Census คือการสำรวจวิจัยข้อมูลจากประชากรทั้งหมดเบ็ดเสร็จ จึงทรงได้ข้อมูลคือสภาวะและกฎเกณฑ์ของธรรมชาติตามที่เป็นจริงทั้งหมดจากทั่วทั้งพรหมโลก เทวโลก มารโลก ตลอดทั้งโลกของเปรต สัตว์นรก อสุรกาย และสัตว์ดิรัจฉาน หมดทั่วทั้งจักรวาล ถึงสัตวโลกันต์ ที่อยู่นอกจักรวาลออกไปทางเบื้องต่ำ และถึงพระนิพพานที่สิ้นสุดแห่งทุกข์ทั้งปวงและที่เป็นบรมสุข ที่พ้นโลกขึ้นไปทางเบื้องบน

จึงทรงเห็นแจ้งแทงตลอดในพระอริยสัจจธรรม คือความ

จริงอย่างประเสริฐในเรื่องของทุกข์ เหตุแห่งทุกข์ สภาวะที่ทุกข์ดับ เพราะเหตุดับ คือมรรค ผล นิพพาน และหนทางปฏิบัติเพื่อความพ้นทุกข์ทั้งปวง และที่เป็นบรมสุข ทรงบรรลุได้อาสวักขยญาณ คือญาณหยั่งรู้วิธีทำอาสวะกิเลสให้สิ้นเชิงไม่เหลือเศษ เป็นพระอรหันตขีณาสพ และทรงได้บรรลุพระอนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณ เป็นสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ในตอนรุ่งอรุณของคืนวันเพ็ญเดือนวิสาขะ เมื่อ ๒๕๘๖ ปีที่ล่วงมาแล้วนี้ แล้วได้ทรงแสดงธรรมประกาศสัจจธรรมเพื่ออนุเคราะห์เวไนยสัตว์ ผู้มีอุปนิสัยพอที่จะทรงโปรดอนุเคราะห์ได้เป็นเวลาถึง ๔๕ พระพรรษา จึงเสด็จดับขันธ์เข้าสู่ปรินิพพานด้วยอนุปาทิเสสนิพพานธาตุ

พระสัทธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธองค์ จึงเป็นวิทยาศาสตร์ทางธรรมชาติ (Natural Science) แท้ ๆ ด้วยประการฉะนี้ และสาธุชนผู้มีปัญญาใด จะพึงศึกษาและปฏิบัติพระสัทธรรมของพระพุทธเจ้านี้ ย่อมจะเห็นสภาวะและหลักเกณฑ์ของธรรมชาติตามที่เป็นจริง และย่อมจะสามารถรู้แจ้งแทงตลอดพระอริยสัจจธรรม ให้ได้บรรลุคุณธรรม ถึงมรรค ผล นิพพาน ตามรอยบาทพระพุทธองค์ด้วยตนเอง ตามระดับภูมิธรรมที่ปฏิบัติได้ทุกเมื่อ

เพราะฉะนั้น เมื่อท่านสาธุชนได้ทราบตัวอย่างผลแห่งกรรมดีกรรมชั่ว ที่บุคคลประพฤติปฏิบัติทางกาย ทางวาจา และทางใจจากพระธรรมคำสั่งสอนของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้ตรัสรู้เองโดยชอบ คือผู้ทรงรู้แจ้ง-ทรงเห็นแจ้ง กฎแห่งกรรมอันเป็นกฎเกณฑ์ของธรรมชาติตามที่เป็นจริงอย่างนี้แล้ว ผู้มีปัญญาพึงถือหลักธรรม ข้อ **"อัตตสัมมาปณิธิ"** คือการตั้งตนไว้ชอบนี้ โดยประการสำรวมระวังความประพฤติปฏิบัติทางกาย ทางวาจา และทางใจของตน ให้ตั้งอยู่แต่ในคุณความดี มีศีล มีธรรม อย่างน้อย

ข้อ ๑ **พึงเป็นผู้มีศีล ๕** เพื่อรักษากาย รักษาวาจาของตนให้เรียบร้อยดี ไม่มีโทษ แก่ทั้งตนเองและผู้อื่น ให้เป็นปกติ

ข้อ ๒ **พึงเป็นผู้มีเบญจกัลยาณธรรม** คือ คุณธรรมดีที่ตรงกันข้ามกับความชั่ว คือประพฤติผิดศีล ๕ ข้อ เหล่านั้น และ

ข้อ ๓ **พึงฝึกฝนอบรมจิตใจให้สงบ** คือให้หยุดให้นิ่งเป็นสมาธิแนบแน่นมั่นคง โดยวิธีการที่ถูกต้องเหมาะสม ตามหลักธรรมของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า **เพื่อให้จิตใจผ่องใสจากกิเลสนิวรณ์เครื่องกั้นปัญญาอยู่เสมอ**

ก็จะช่วยให้การดำเนินชีวิตของท่านผู้มีปกติรักษาศีลและปฏิบัติธรรมอยู่เช่นนั้น ให้ถึงความเจริญรุ่งเรืองและสันติสุขตามระดับภูมิธรรมที่ปฏิบัติได้ ประดุจล้อรถนำรถไปสู่จุดหมายปลายทางได้ ฉันใดฉันนั้น

อนึ่ง การตั้งตนไว้ชอบด้วยธรรมปฏิบัติทั้ง ๓ ข้อนี้ ผู้มีปัญญาพึงศึกษาและประพฤติปฏิบัติธรรมเพิ่มพูน**บุญบารมี**ให้ยิ่งขึ้นไปเป็น**อุปบารมี** และถึง**ปรมัตถบารมี**ให้ยิ่งขึ้นไป เป็น**อธิศีล**คือศีลอันยิ่ง **อธิจิต**คือจิตยิ่ง สมาธิยิ่ง และ**อธิปัญญา**คือปัญญาอันยิ่ง อันมีนัยอยู่ในอริยมรรคมีองค์ ๘ ก็จักถึงมหาอมตนฤพานแดนเกษมที่สิ้นสุดแห่งทุกข์ทั้งปวง และที่เป็นบรมสุขอันถาวรได้ ดังที่จะได้ชี้แจงข้อปฏิบัติทั้ง ๓ ข้อนี้ แต่พอสมควรแก่เวลา

การตั้งตนไว้ชอบด้วยข้อปฏิบัติ ๒ ข้อแรก คือ **พึงเป็นผู้มีศีล**และ**บำเพ็ญกัลยาณธรรม**นั้นดังนี้

๑. **พึงงดเว้นเจตนากรรม คือการกระทำด้วยเจตนาฆ่าสัตว์ตัดชีวิต** และเบียดเบียนหรือผจญสัตว์ที่มีชีวิตให้ทุกข์ทรมานหรือพิกลพิการต่าง ๆ **ด้วยกัลยาณธรรม** คือ**ด้วยความเมตตาธรรม** ปรารถนาให้ผู้อื่นหรือ สัตว์อื่นทั้งหลายอยู่ดีมีสุข **ด้วยความกรุณาธรรม** ปรารถนาให้ผู้อื่นหรือสัตว์อื่นผู้มีทุกข์ให้พ้นทุกข์ สังคมทุกระดับก็จะมีแต่ความร่มเย็นและสันติสุข

๒. **พึงงดเว้นเจตนากรรม คือการกระทำด้วยเจตนา ลักฉ้อคดโกงผู้อื่น การประกอบอาชีพโดยมิชอบ** ได้แก่การผลิต การจำหน่ายจ่ายแจกสิ่งเสพติดมึนเมาให้โทษเป็นที่ตั้งแห่งความประมาท การให้สินบาทคาดสินบนเพื่อให้ได้ผลประโยชน์โดยมิชอบธรรม ตลอดทั้งการฉ้อราชฎร์บังหลวง การปล้นทรัพยากรของชาติถึงกินบ้านโกงเมืองต่าง ๆ **ด้วยกัลยาณธรรม**คือการประกอบอาชีพโดยชอบ การเสียสละกำลังกาย สติปัญญา ความสามารถ หรือการบริจาคทรัพย์ เพื่อช่วยเหลือผู้อื่นหรือสังคมโดยส่วนรวมและประเทศชาติที่กำลังต้องการความช่วยเหลือ เป็นต้น

อย่างเช่นในปัจจุบันนี้ ประเทศชาติกำลังต้องการความสมัครสมานสามัคคี ปรองดองและความเสียสละจากบุคคลทุกฝ่าย ให้ช่วยกันแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม ที่กำลังทรุดโทรมอยู่นี้ให้ดีขึ้น ก็สมควรที่ทุกฝ่าย คือทั้งประชาชนทั่วไป ทั้งพ่อค้าและนักธุรกิจเอกชน ข้าราชการทุกหมู่เหล่า พนักงานรัฐวิสาหกิจ นักการเมือง นักวิชาการและผู้ประกอบวิชาชีพทั้งหลายจะได้สมัครสมานสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจกันเสียสละกำลังกาย สติปัญญา ความสามารถ และกำลังทรัพย์ โดยมีคณะรัฐบาลเป็นแกนนำ เป็นศูนย์รวมพลัง

ทุกด้าน ช่วยกันแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของชาติให้ดีขึ้น เพื่อความเจริญและสันติสุขของประชาชนหมดทั้งประเทศร่วมกัน ซึ่งอามภาพขอเสนอต่อรัฐบาล

และอาตมภาพขอเสนอต่อรัฐบาล อีก ๔ ข้อ คือ

(ก) ให้หาโอกาสจับเข่าคุยกันกับรัฐบาลของต่างประเทศในภาคพื้นเอเชีย ที่กำลังประสบกับสภาวะเศรษฐกิจตกต่ำอยู่ด้วยกันในขณะนี้ ให้มีความสมัครสมานสามัคคีปรองดอง สมานฉันท์ผนึกกำลังกันด้วยความเสียสละประโยชน์ส่วนประเทศชาติของตัวมาเห็นแก่ผลประโยชน์ของประชาชาติโดยส่วนรวม ช่วยกันแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจโดยส่วนรวมร่วมกัน อย่างเร่งด่วน อย่างเข้มแข็งจริงจังและจริงใจต่อกัน เพื่อชาวเอเชียด้วยกัน แล้วจึงขอความร่วมมือช่วยเหลือจากประเทศที่มีกำลังเศรษฐกิจที่มั่นคงดีกว่า เพื่อรักษาสถานะทางเศรษฐกิจของโลกร่วมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาดุลย์การค้าระหว่างประเทศ

ของแต่ละประเทศ ที่ผูกไว้กับเงินสกุลต่างประเทศที่แข็ง เพราะมีความมั่นคงในทางเศรษฐกิจนั้นอาจแก้ไขให้บรรเทาลงได้ ด้วยการเจรจากันระหว่างประเทศในภาคพื้นเอเชียด้วยกัน **กำหนดอัตราการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศร่วมกัน เป็นอัตรากลางสำหรับการค้าระหว่างประเทศในเอเชียด้วยกัน แล้วตกลงค้าขายแลกเปลี่ยนสินค้าที่จำเป็นกันแบบ International Barter System คือการแลกเปลี่ยนสินค้ากันและกันโดยตรงระหว่างประเทศสมาชิกให้ได้มากที่สุด ก็จะช่วยลดปัญหาดุลย์การชำระเงินระหว่างประเทศที่ต้องอาศัยการผูกไว้กับเงินสกุลที่แข็ง ได้มาก** อาตมภาพขอเสนอวิธีการค้าแบบโบราณนี้มาเพื่อพิจารณาด้วย การร่วมมือช่วยเหลือกันระหว่างประเทศเช่นนี้ก็น่าจะได้ผลดี คือสามารถยกระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจที่มี

ความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันทั้งภายในและภายนอกประเทศ ให้สูงขึ้น และให้ดีขึ้นได้ตามลำดับแน่นอน

(ข) ข้อแนะนำในวงแคบเข้ามาภายในประเทศอีก ถ้าประชาชนภายในประเทศผู้มีฐานะดีไม่ว่าจะเป็นพ่อค้า นักธุรกิจ คฤหบดี คหปัตตานีทั้งหลาย ตลอดทั้งข้าราชการและนักการเมือง ที่มีกำลังทรัพย์เป็นสิบ ๆ ร้อย ๆ พัน ๆ หมื่น ๆ ล้าน อันเป็นทรัพย์ที่มีเหลือเฟือ เกินจำเป็นเกินต้องการตามสมควรแก่การบริโภคใช้สอยส่วนตัว ส่วนครอบครัวและหมู่คณะ ก็ขอให้รีบตัดสินใจเสียสละเพื่อประเทศชาติ เพื่อช่วยกันรักษาเศรษฐกิจของชาติให้ฟื้นคืนตัวโดยเร็ว เพราะถ้าเศรษฐกิจของประเทศชาติต้องทรุดโทรม ล่มจมลงเพียงใด ประชาชนส่วนใหญ่กำลังเดือดร้อนยิ่งขึ้นเพียงใด แม้ท่านจะยิ่งมีทรัพย์สินส่วนตัวเหลือเฟือท่านจะเสวยสุขอยู่เฉพาะตัวท่านหรือเฉพาะครอบครัวหมู่คณะของท่านเพียงเท่านั้น อยู่ได้ลงคอจริงหรือ ? ลงท้ายทุกคนต่างก็ต้องแก่เฒ่าและตายไป ท่านจะเอาอะไรติดตัวไปได้ และท่านจะรู้วันตายของท่านจะมาถึงเมื่อใดหรือ ? ท่านผู้มีทรัพย์สินเหลือเฟือทั้งหลายท่านจะไม่ฝากความดี ความเห็นอกเห็นใจ ด้วยเมตตากรุณาธรรมแก่ประชาชนตาดำ ๆ ผู้กำลังประสบความทุกข์เดือดร้อนเพราะสถานะทางเศรษฐกิจที่กำลังตกต่ำให้เขาทั้งหลายพอจะสามารถลืมตาอ้าปากได้หรือ ?

ท่านที่มั่งมีเงินทองจากองมรดกก็ดี ที่หาเงินหาทรัพย์ได้มาประการใดก็ดี ถ้าท่านเสียสละเพื่อประโยชน์สุขแก่ประชาชนทั้งชาติให้เต็มกำลัง ก็จะมีแต่คนยกย่องสรรเสริญเท่านั้น ท่านย่อมจะได้รับแต่ความชื่นชมยินดี และความกตัญญูกตเวทีจากประชาชนทั้งหลาย ด้วยผลแห่งกรรมดีของท่านทุกเมื่อ และการเสียสละบริจาคเช่นนั้น ก็จะเป็นอริยทรัพย์ติดตามให้ผลแก่ท่าน ให้เป็นผู้มีโภคทรัพย์ มีแต่ความเจริญรุ่งเรืองและสันติสุขยิ่ง ๆ ขึ้นไป ในสัมปรายภพ จึงขอเสนอ **"ความเสียสละ"** ฝากไว้แก่ท่านทั้งหลายได้ช่วยกัน ให้ไทยช่วยไทย เพื่อคนไทยด้วยกัน จะได้อยู่ดีมีสุขด้วยกันยิ่ง ๆ ขึ้นไปทั้งประเทศ

(ค) รัฐบาลควรจะสร้างงานให้ประชาชนผู้ว่างงาน ที่นับวันจะมีมากขึ้นทุกที ได้ทำมาหาเลี้ยงชีพ ในประการที่รัฐบาลพึงจะต้องมีการก่อสร้างที่จำเป็น ควรริเริ่มและส่งเสริมการสร้างงานภาคเกษตรกรรม ให้จริงจังมากขึ้น เพื่อรับคนว่างงานจากส่วนกลางให้กลับไปทำมาหากินในท้องถิ่นให้ได้มากที่สุด ก็จะลดปัญหาคนว่างงานให้มีอาชีพ

พอเลี้ยงตัวได้เป็นอย่างดี และ

(ง) **รัฐบาลควรส่งเสริมการทำสวนครัว และเลี้ยงสัตว์** ให้พอมีกินมีใช้ภายในครัวเรือน และอาจถึงขายเป็นรายได้เพิ่มเติม ก็จะได้ผลตามพระราชปรารถนาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ผู้ทรงคุณอันประเสริฐ ที่ได้มีพระราชประสงค์ที่จะให้พสกนิกรของพระองค์ได้มีอยู่มีกินโดยทั่วหน้ากันในกาลทุกเมื่อ

๓. **พึงงดเว้นเจตนากรรม คือการกระทำด้วยเจตนาประพฤติผิดในกาม ไม่สำรวมในกามและสำส่อนในกามกิเลส ด้วยกัลยาณ-ธรรม คือความเป็นผู้มีความสันโดษในคู่ครองของตน มีความสำรวมในกาม ไม่สำส่อนในกิเลสกาม** ครอบครัวก็จะมีแต่ความรักใคร่ปรองดองกันและสันติสุขโรคเอดส์หรือโรคติดต่ออย่างอื่นก็จะไม่ถามหา ปัญหาทางสังคมก็จะลดลง รัฐบาลและสมาคมสงเคราะห์ต่าง ๆ ก็จะได้ไม่ต้องมาเสียเวลา เสียกำลังบุคคลากรและกำลังทรัพย์ที่จะมาคอยป้องกันแก้ไขปัญหาสังคมบ้า ๆ บอ ๆ อย่างนี้ ให้มีกำลังทรัพยากรและเวลาไปพัฒนาประเทศชาติด้านอื่นได้อีกมาก

๔. **พึงงดเว้นเจตนากรรม คือการกระทำด้วยเจตนาพูดคำพูดที่ไม่ดี** ภาษาพระท่านเรียกว่า **ทุภาษิต** ได้แก่คำพูดที่ไม่จริง ที่โกหกหลอกลวงต่าง ๆ รวมทั้งคำพูดที่หยาบคาย ด่าทอ ที่เสียดแทงให้ผู้อื่นเจ็บช้ำน้ำใจ คำพูดที่ยุแยกให้แตกสามัคคีกัน และคำพูดที่เพ้อเจ้อ เหลวไหล ไร้สาระต่าง ๆ **ด้วยกัลยาณธรรม คือ พูดแต่คำพูดที่ดี คำพูดที่สร้างสรรค์** หรือพูดด้วย**วาจาสุภาษิต** ได้แก่คำพูดที่พูดจริง คำพูดที่ไพเราะอ่อนหวาน คำพูดที่สมานไมตรีและพูดแต่คำที่มีแก่นสารสาระก็จะยังประโยชน์ตน ประโยชน์ท่านให้สำเร็จ และจะเป็นบุคคลที่น่านับถือ น่าเลื่อมใสศรัทธา

อย่างเช่นในที่ประชุมอภิปรายต่าง ๆ บางคนพูดเหมือนเด็ก ๆ ที่ปัญญาน้อย มิใช่อาการของผู้มีสติปัญญาหรือผู้ทรงเกียรติ คือมักค้านแย้งในเรื่องหรือในโอกาสที่ไม่ควรค้านแย้ง ด้วยคำพูดและเหตุผลที่ไร้สาระ เพียงเพื่อกวนน้ำให้ขุ่น ให้เป็นอุปสรรคแก่การอภิปรายชี้แจงแถลงเหตุผลโดยธรรมของฝ่ายตรงกันข้าม เพียงเพื่อเอาชนะคะคานกันด้วยความเห็นแก่ตัว เห็นแก่หมู่คณะและด้วยทิฏฐิมานะของตัว หรือเพียงเพื่อรักษาผลประโยชน์ของฝ่ายตน อันแสดงภูมิปัญญาที่ต่ำ ๆ ของตนอย่างน่าเกลียด ทำให้เสียบรรยากาศการอภิปรายและทำให้เสียผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นอย่างมาก ผลของกรรมชั่วเช่นนั้นจะเป็นคนที่ไม่มีใครเขานับถือ ศรัทธา ในถ้อยคำและไม่

นับถือสติปัญญาของตัว บุคคลเช่นนี้ มีอยู่ในหมู่คณะใดมากเพียงใดหมู่คณะนั้นก็ถึงความเสื่อมล่มสลายลงได้ง่ายและเร็วขึ้นเพียงนั้น เพราะเป็นที่รู้กันว่าบุคคลคบคนเช่นใด เขาหรือพวกเขาก็เป็นเช่นนั้น เช่นนี้แล้วใครจะนับถือ เชื่อถือได้ต่อไป อย่านึกว่าประชาชนเขาโง่ไม่รู้เท่าทันท่านที่ประพฤติเช่นนั้นกันหมด อาตมานี้เคยได้ยินได้ฟังประชาชนเขาพากันรังเกียจและแช่งด่าบุคคลประเภทนี้กันมาก แม้ในชนบทที่อยู่ห่างไกล จึงเจริญพรบอกมาเพื่อให้บุคคลผู้มักประพฤติตนที่ไม่น่าเลื่อมใสศรัทธาเช่นนั้นได้รู้สึกตัวและจงได้กลับตัวกลับใจ **"ตั้งตนไว้โดยชอบ"** ด้วยการกล่าวแต่วาจาสุภาษิต คือพูดแต่คำพูดที่ดี ที่สร้างสรรค์ ก็จะเป็นสิริมงคลทั้งต่อตนเอง ต่อหมู่คณะและทั้งต่อสังคมประเทศชาติได้

๕. **พึงงดเว้นเจตนากรรม คือการกระทำด้วยเจตนาเสพและติดสิ่งเสพติดมึนเมาให้โทษเป็นที่ตั้งแห่งความประมาท ด้วยกัลยาณธรรม คือความมีสติสัมปชัญญะ พิจารณาเห็นโทษของยาเสพติดที่จะมีต่อสุขภาพร่างกายของตนเองและของผู้อื่นต่อสุขภาพจิตใจและสติปัญญาความสามารถ และต่อฐานะทางเศรษฐกิจของตนและของผู้อื่นให้เสื่อมโทรมลง อันเป็นการฆ่าตนเองและฆ่าผู้อื่นอย่างโง่ ๆ และเหี้ยมโหดแท้ ๆ และความมีสติสัมปชัญญะพิจารณาเห็นคุณของการไม่เสพสิ่งเสพติด ด้วยปัญญาอันเห็นชอบในทางเจริญและทางเสื่อมแห่งชีวิตตามที่เป็นจริง** ชีวิตส่วนตัวและส่วนสังคมที่มีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กันก็จะมีแต่ดีกับดีเท่านั้นเอง

การตั้งตนไว้ชอบด้วยข้อปฏิบัติข้อที่ ๓ คือ **พึงฝึกอบรมจิตใจให้สงบ เป็นสมาธิแนบแน่นมั่นคง เพื่อให้จิตใจผ่องใสอยู่เสมอ**นั้น ในหลักธรรมคำสั่งสอนของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านั้นได้มีอุบายวิธีที่เหมาะกับจริตอัธยาศัยของผู้ฝึกปฏิบัติทุกอย่างอย่างมีประสิทธิภาพ ชื่อว่า **สมถะภูมิ ๔๐** เพื่อฝึกอบรมจิตใจให้สงบให้ถึงระดับที่ใจหยุดใจนิ่ง เป็นสมาธิแนบแน่นมั่นคงถึงขั้นฌานจิตที่จะมีผลให้เกิดองค์คุณเครื่องกำจัดกิเลสนิวรณ์เครื่องกั้นปัญญาให้จิตใจผ่องใสควรแก่งานพิจารณาเห็นสภาวะและกฎเกณฑ์ของธรรมชาติ และเห็นสัจจธรรมตามที่เป็นจริง เป็นวิปัสสนาปัญญาอันจะช่วยให้มีสติสัมปชัญญะรู้บาปบุญ คุณ โทษ ทางเจริญ ทางเสื่อมแห่งชีวิตตามที่เป็นจริง ได้เป็นประทีปส่องทางชีวิตไปสู่ทางเจริญและสันติสุข ไม่เป็นไปในทางเสื่อม อันเป็นโทษทุกข์ทั้งในปัจจุบัน และทั้งในอนาคตกาลได้เป็นอย่างดี

พลังคุณธรรม พลังจิตที่บริสุทธิ์นี้ เกิดและเจริญขึ้นจากการศึกษาและปฏิบัติธรรม โดยทางศีล สมาธิ ปัญญา **ถึงอธิศีลคือศีลอันยิ่ง อธิจิตคือจิตยิ่ง สมาธิยิ่ง และอธิปัญญาคือปัญญาอันยิ่ง** อันเป็นไปเพื่อความบริสุทธิ์กาย วาจา และใจ ตามแนวทางพระพุทธศาสนานี้นี่แหละ ที่เป็นพลังสูงยิ่งกว่าพลังอะไรในโลก และในจักรวาลทั้งสิ้น ไม่ต้องไปหาพลังจักรวาลที่ไหน พลังของโลกและจักรวาลนั้นอยู่ที่ศูนย์กลางกายอันเป็นที่ตั้งกำเนิดธาตุธรรมเดิมของมนุษย์ และสัตวโลกทั้งหลายนี้นี่แหละ เพียงแต่ประชาชนไม่สนใจศึกษาและปฏิบัติธรรมตามหลักธรรมของพระพุทธเจ้า จึงไม่รู้จักของดี คือ**ตัวตนโลกุตตระ** ได้แก่**พระพุทธรัตนะ พระธรรมรัตนะ และพระสังฆรัตนะ**ที่มีพลังสูงสุด มีอยู่ในท่ามกลางที่สุดละเอียดของตัวตนโลกิยะนั้นแหละ เพราะมั่วแต่สนใจเรื่องนอกตัว จึงไม่รู้จักพลังสำคัญที่แท้จริงอยู่ว่ามีในตัวของตัวเอง เลยหันไปไขว่คว้าหาพลังจักรวาลในอากาศภายนอกตัว ที่ไม่มีแก่นสารสาระ ไม่เที่ยงแท้ถาวร เพราะเห่อของนอกเท่านั้นแหละ

ผู้สนใจใคร่จะศึกษาและปฏิบัติธรรม เพื่อให้ถึง**ตัวตนโลกุตตระอันเป็นพลังที่ยิ่งใหญ่ที่เที่ยงแท้ ที่เป็นบรมสุข และที่ถาวร** ก็ขอเชิญไปฝึกปฏิบัติธรรมได้ที่**วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ** และที่**สำนักงานมูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย** ศาลาการเปรียญวัดสระเกศฯ หรือวัดภูเขาทองกรุงเทพฯ ได้ทุกวันอาทิตย์ เริ่มเวลา ๐๙.๐๐ น. ทุกวันจันทร์และวันพฤหัสบดี เวลา ๑๘.๓๐ น. หรือที่**วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม** อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี ได้เสมอทุกวันหลังทำวัตรเช้า-เย็น

อนึ่ง **ในเทศกาลตรุษจีน** ระหว่างวันที่ ๒๘ มกราคม ถึงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์นี้ ทาง**วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม** ตั้งอยู่ริมถนนสายบางแพ-ดำเนินสะดวก ตรง กม.ที่ ๑๔ ได้**เปิดโอกาสให้สาธุชนเข้านมัสการและบูชา พระบรมสารีริกธาตุและพระธาตุหลาย ๑๐ ชนิด** และนมัสการ-ขอพร **"พระพุทธชัยมงคล"** พระพุทธรูปจำลองธรรมกาย **พระประธานประจำอุโบสถ** ที่สำเร็จด้วย Jadeite คือหยกแท้ และ**พระคู่บารมีพระประธาน**ที่ล้วนสำเร็จด้วยหินรัตนชาติและโลหะชั้นดี-พิเศษ ที่ศักดิ์สิทธิ์ และที่หาดูได้ยากอีกมาก และ**พระปฏิมาจำลองโพธิสัตว์** โดยเฉพาะอย่างยิ่ง **พระปฏิมาจำลองพระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ (กวนอิม)** ที่สำเร็จด้วยหินผลึกธรรมชาติ ที่ชาวจีนเรียกว่าหิน **"จุยเจีย"** ที่ใสบริสุทธิ์ และมีขนาดสูงใหญ่ถึง ๑๖ นิ้ว ที่สวย

งามและเก่าแก่ ที่ยังไม่เคยปรากฏเห็นมีที่ใดมาก่อน เป็นศิลปช่างหลวงในสมัยราชวงศ์ถัง ซึ่งมีอายุประมาณ ๑,๐๐๐ ปีมาแล้ว

นอกจากนี้ ทาง**วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม** ยังได้จัดพระบรมสารีริกธาตุ และพระธาตุต่าง ๆ ส่วนหนึ่งไว้ ให้ท่านผู้มีจิตศรัทธาได้มีโอกาสร่วมเป็นเจ้าภาพถวายไว้ให้กับวัดเพื่อรวบรวมไว้ประดิษฐานในมหาเจดีย์ ที่ทางวัดกำลังมีโครงการที่จะจัดสร้างขึ้นต่อไปในอนาคตอันใกล้นี้ โดยที่ท่านผู้มีจิตศรัทธาร่วมเป็นเจ้าภาพถวายยังจะมีโอกาสได้รับพระตระกูลวัดปากน้ำฯ ที่ผ่านการเจริญภาวนาวิชชาธรรมกายชั้นสูงของคณะพระสงฆ์และสามเณรของวัดหลวงพ่อสดฯ ตลอดพรรษาที่แล้ว โดยพระเดชพระคุณหลวงพ่อ**พระภาวนาโกศลเถร** รองเจ้าอาวาสและอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิปัสสนา วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ เป็น**ประธานในพิธี** อีกด้วย

จึงขอเชิญชวนสาธุชนทุกท่านไปนมัสการบูชาปูชนียวัตถุที่สำคัญและศักดิ์สิทธิ์ และร่วมเป็นเจ้าภาพถวายพระบรมสารีริกธาตุ และพระธาตุต่าง ๆ แก่วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี ในระหว่างเทศกาลตรุษจีนนี้ โดยทั่วหน้ากัน

ขอความสุขสวัสดีจงมีแด่สาธุชนผู้ฟังทุกท่าน

เจริญพร

ประสบการณ์ พระสมเด็จธรรมกาย พิมพ์ธาตุ ๖ วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม

สามเณรยศพล โพธิจันทร์ทอง

กราบเรียน หลวงตาที่เคารพยิ่ง

กระผมสามเรณยศพล โพธิจันทร์ทอง อายุ ๑๑ ปี วัดวาลุการาม บ้านโจดหนองแก ต.โจดหนองแก อ.พล จ.ขอนแก่น จะขอเล่าเรื่องปาฏิหาริย์ของพระสมเด็จธรรมกาย พิมพ์ธาตุ ๖ (ด้านหลัง) ที่กระผมได้รับจากวัดหลวงพ่อสดธรรมกายารามไป กระผมก็พกติดตัวเป็นประจำเวลาไปไหนมาไหน มีเหตุการณ์เกิดขึ้นกับตัวกระผมก่อนที่จะมาบวชเณร ดังต่อไปนี้

อาชีพของครอบครัวกระผมนั้นคือการทำนา อยู่มาวันหนึ่ง หลังจากโรงเรียนได้หยุดเสาร์-อาทิตย์ กระผมก็ได้ติดตามคุณพ่อไปทำนาด้วย ขณะนั้นคุณพ่อกำลังใช้จอบขุดดินทำคันนา (โดยวิธีเหวี่ยงจอบไปขุดเอาดินด้านข้างตัวสุดแรงแล้วตักดินขึ้นมาพอกคันนา) ขณะนั้น

กระผมเดินเข้าไปนั่งเล่นด้านข้าง ๆ ของคุณพ่อ ท่านยังไม่ได้มองดูกระผม ก็เลยสับกระผมด้วยจอบตรงหัวไหล่อย่างแรงมาก กระผมล้มลงไปในขณะนั้น คุณพ่อก็คิดว่ากระผมจะเป็นอะไรมากมาย รีบอุ้มกระผม ครั้นแลดูที่ถูกจอบสับ ก็ไม่เห็นมีรอยแผลอะไรเลย คุณพ่อก็ดีใจมาก นี้แสดงว่าคุณพระคุ้มครองรักษา กระผมจึงไม่เป็นอะไรเลย กระผมเชื่อว่าที่รอดความตายครั้งนี้มาได้ ก็เพราะอานุภาพของพระสมเด็จธรรมกายพิมพ์ธาตุ ๖ นี้เอง

จึงกราบเรียนมาเพื่อให้หลวงตาทราบ

กราบเรียนมาด้วยความเคารพอย่างสูง
สามเณรยศพล โพธิจันทร์ทอง

■ ■ ■ ■

สพฺพทานํ ธมฺมทานํ ชินาติ

การให้ธรรมเป็นทาน ชนะการให้ทั้งปวง

รายนามเจ้าภาพถวายนิตยสาร "ธรรมกาย" แด่พระภิกษุสงฆ์

เจ้าภาพ		ผู้รับ
คุณบุษบา อ่องละออ	ถวาย	พระธรรมปัญญาจารย์ วัดมงกุฎกษัตริยาราม เขตพระนคร กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐
คุณยายอนงค์ ศรีรุ่งเรือง	ถวาย	พระราชรัตนมุนี วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ อ.เมือง จ.พิษณุโลก ๖๕๐๐๐
คุณกัญญา ธนวิโรจน์กุล	ถวาย	พระราชพุฒิเมธี วัดบางหลวง อ.เมือง จ.ปทุมธานี ๑๒๐๐๐
คุณจันศรี-คุณระเบียบ สิงห์น้อย และครอบครัว	ถวาย	พระราชพัชราภรร์ วัดไพรสณฑ์ศักดาหาร อ.หล่มสัก จ.เพชรบูรณ์ ๖๗๑๑๐
คุณแนตรภิส ธีระวัลย์ชัย	ถวาย	พระราชรัตนสุธี วัดประชุมโยธี อ.เมือง จ.พังงา ๑๘๑๒๐
นายแพทย์โสภณ พานิชพันธ์	ถวาย	พระราชคุณาภรณ์ วัดน้ำล้อม อ.เมือง จ.พัทลุง ๘๗๑๔๐
คุณสุขใจ พานิชพันธ์	ถวาย	พระราชปริยัติโมลี วัดขันเงิน อ.หลังสวน จ.ชุมพร ๘๖๑๔๐
คุณพฤนท์ พานิชพันธ์	ถวาย	พระราชปริยัตยาลังการ วัดบ้านบัว อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐
คุณอวภาส สวนทวี	ถวาย	พระราชมงคล วัดอัมพวัน อ.เมือง จ.ยโสธร ๓๕๐๐๐

เจ้าภาพ		ผู้รับ
คุณรุ่งวิทย์ สวนทวี	ถวาย	พระราชวรรณเวที วัดเจียงอีศรีมงคลวราราม อ.เมือง จ.ศรีสระเกษ ๓๓๐๐๐
คุณชาริสสา สวนทวี	ถวาย	พระศรีธีรพงศ์ วัดป้อมวิเชียรโชติการาม อ.เมือง จ.สมุทรสาคร ๗๔๐๐๐
คุณช้วน-คุณสอาด นาคสมบูรณ์	ถวาย	พระมหารัชมงคลดิลก วัดบวรนิเวศวิหาร พระนคร กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐
คุณบุษบา อ่องละออ	ถวาย	พระวิสุทธษธิบดี วัดสุทัศน์เทพวราราม พระนคร กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐
คุณสุนทรี รสสุธาธรรม	ถวาย	พระชัยนาทมุนี วัดหลวงสิริบูรณาราม อ.สรรพยา จ.ชัยนาท ๑๗๑๕๐
คุณกิตกำธร-คุณยาใจ จิตรงามปลั่ง และครอบครัว	ถวาย	พระคีรีรัฐธรรมคณี วัดมงคลนิมิตร อ.เมือง จ.ภูเก็ต ๘๓๐๐๐
คุณอลิสเตอร์-คุณหัษณา แครพเพอร์	ถวาย	พระปฏิภาณธรรมคณี วัดประชุมโยธี อ.เมือง จ.พังงา ๘๒๐๐๐

ผู้มีรายนามข้างต้นนี้ คือผู้มีจิตศรัทธาเป็นเจ้าภาพถวายนิตยสารธรรมกาย ถวายแด่พระสงฆ์ ๑ ปี (๔ เล่ม)

ผู้มีจิตศรัทธาโปรดติดต่อขอรับเป็นเจ้าภาพได้ที่ มูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย

สำนักงานศาลาการเปรียญ วัดสระเกศ ราชวรมหาวิหาร กทม.๑๐๑๐๐ โทร. ๒๒๔-๗๔๗๕, ๒๒๕-๑๙๙๘

ขอเชิญร่วมอนุโมทนาต่อกุศลจิตอันงดงาม

ของเหล่ากัลยาณมิตร ผู้หยิบยื่นแสงสว่างอันนิรันดร์แก่เพื่อนมนุษย์

ด้วยการอุปถัมภ์การพิมพ์นิตยสารดังนี้

หลวงพ่อพระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล
พระสมาน กุสลจิตฺโต
หจก.ประวัติยนต์
คุณอุดม เรืองสุรัตน์
โรงเรียนอนุบาลสุนรา
คุณนัทธมน เลิศมหโชค
คุณสุเมธ วงศ์พิภพมงคล
คุณสมศักดิ์ เลิศอำนวยลาภ
คุณประจักษ์ ศิริบัณฑิตย์กุล
ร้อยโทหญิง ฆนพร สุวรรณแสง
คุณประจวบ-คุณจันทนา สุวรรณแสง
คุณวริษฐ-คุณเรียม มงคลศรี และครอบครัว
คุณสุทัศน์-คุณสุนีรัตน์-ด.ญ.สุชญา นิ่มกุลรัตน์
คุณจันทร์ศรี-คุณระเบียบ สิงห์น้อย และครอบครัว

ผู้มีรายนามข้างต้นนี้ คือผู้มีจิตศรัทธาบริจาคเงินบำรุงการพิมพ์นิตยสารธรรมกายแต่ละเล่มเป็นเงิน ๑,๐๐๐ บาท
ผู้มีจิตศรัทธาโปรดติดต่อขอบริจาคได้ที่ **มูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย**
สำนักงานศาลาการเปรียญ วัดสระเกศ ราชวรมหาวิหาร กทม.๑๐๑๐๐ โทร. ๒๒๔-๗๔๗๕, ๒๒๕-๑๕๕๘

บ.บางกอกสลักภัณฑ์ และ คณะสามัคคีธรรม เป็นเจ้าภาพบริจาคเงินค่ารถรับสาธุชนไปปฏิบัติธรรม
ทุกวันเสาร์ต้นเดือน ที่วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี เดือนละ ๕,๐๐๐ บาท

พิธีสดุดีและเทอดพระเกียรติ สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ในวันพยาบาลแห่งชาติ ๒๐-๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๐

ณ วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี

สโมสรนักศึกษา ๕ วิทยาลัย ได้แก่ **วิทยาลัยพยาบาลกรุงเทพ วิทยาลัยพยาบาลราชบุรี วิทยาลัยพยาบาลจักรีรัช วิทยาลัยพยาบาลบรมรัตน์วชิระ** และ**วิทยาลัยพยาบาลเพชรบุรี** พร้อมด้วยคณาจารย์ เข้ารับการฝึกอบรมธรรมปฏิบัติ ศีล สมาธิ ปัญญา และฟังธรรมบรรยาย

• คณาจารย์และนักศึกษากำลังฟังโอวาท จากหลวงพ่อเจ้าอาวาส อาจารย์พระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล

• ได้มีโอกาสร่วมกันถวายผ้าป่าแด่พระสงฆ์วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม

• การแบ่งกลุ่มย่อยเจริญภาวนาในตอนเย็น ระหว่าง ๑๗:๐๐-๑๘:๐๐ น. มีพระวิทยากรให้คำแนะนำและควบคุมการปฏิบัติภาวนาทุกกลุ่ม

• ได้ฟังธรรมบรรยายเพื่อเสริมสร้างความรู้ ทั้งในหลักธรรมของพระพุทธศาสนาและเคล็ดวิธีในการเจริญภาวนา

• ผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาล ได้ปลูกต้นพยุงเป็นที่ระลึก บริเวณหน้าโรงเรียนปริยัติธรรม

• คณาจารย์และนักศึกษาถ่ายภาพร่วมกัน ณ บริเวณหน้าศาลาอเนกประสงค์

พิธีเททองหล่อพระพุทธปฏิมาจำลองธรรมกาย ขนาดหน้าตัก ๖๓ นิ้ว ในโอกาสคล้ายวันเกิด เจ้าประคุณสมเด็จพระพุฒาจารย์ วัดสระเกศ ราชวรมหาวิหาร

• ขณะเททองคำลงเบ้าหลอมส่วนพระเศียรพระพุทธปฏิมาจำลองธรรมกาย

• เสร็จพิธีเททองหล่อพระประธานประจำหอฉันแล้ว หลวงพ่อเจ้าอาวาสวัดหลวงพ่อสดธรรมกายารามได้นำเจ้าประคุณสมเด็จฯ ไปชมอุโบสถ และถวายรายงานเกี่ยวกับต้นไม้สำคัญที่ปลูกไว้โดยรอบอุโบสถ

• พิธีหล่อพระพุทธปฏิมาจำลองธรรมกาย ซึ่งมีส่วนผสมของธาตุกายสิทธิ์สำคัญ ๒ ชนิดร่วมอยู่ด้วย เพื่อเพิ่มความศักดิ์สิทธิ์แก่องค์พระ

พิธีเททองหล่อพระพุทธปฏิมาจำลองธรรมกาย ขนาดหน้าตัก ๖๓ นิ้ว ในโอกาสคล้ายวันเกิด เจ้าประคุณสมเด็จพระพุฒาจารย์ วัดสระเกศ ราชวรมหาวิหาร

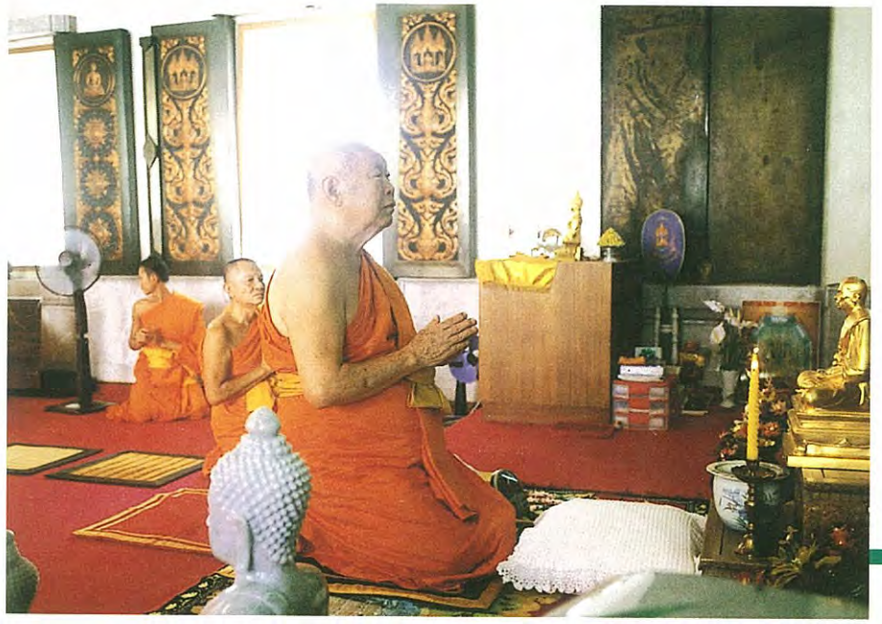

• หลังเสร็จพิธีเททองหล่อพระประธานประจำหอฉันแล้ว เจ้าประคุณหลวงพ่อสมเด็จพระพุฒาจารย์ ได้เข้าชมอุโบสถและนมัสการ "**พระพุทธชัยมงคล**" พระประธานประจำอุโบสถ และพระคู่บารมีพระประธาน

• หลวงพ่อเจ้าอาวาสวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม กราบเรียนถวายรายงาน

• ก่อนพิธีเททองหล่อพระ **คุณอุไร พลพัฒนาฤทธิ์** เจ้าภาพหล่อพระในครั้งนี้ ได้จัดหาปลามาถวายเจ้าประคุณหลวงพ่อสมเด็จฯ เพื่อปล่อยที่ "**วังปลาบึก**" เพื่อให้ชีวิตเป็นทาน โดยมีหลวงพ่อเจ้าอาวาสเป็นผู้ช่วย

๑๒ สิงหา มหาราชินี ชาวราชบุรีร่วมใจภักดิ์ ณ ธุดงคสถาน วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม ในสถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี

• พระสงฆ์ทรงสมณศักดิ์ โดยพระเดชพระคุณ **พระปรากรมมุนี** เจ้าคณะอำเภอดำเนินสะดวก เป็นประธานสงฆ์ เจริญชัยมงคลคาถา

เนื่องในมหามงคลสมัย วันเฉลิมพระชนมพรรษา สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ คณะจังหวัดราชบุรี โดยพระเดชพระคุณ **พระเทพญาณมุนี** เจ้าคณะจังหวัดราชบุรี เป็นประธานฝ่ายบรรพชิต **นายมานิต ศิลปอาชา** ผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรี เป็นประธานฝ่ายคฤหัสถ์ ได้ร่วมกันจัดงานวัน "**๑๒ สิงหา มหาราชินี ชาวราชบุรีร่วมใจภักดิ์**" โดยมีพิธีเจริญจิตภาวนาและปล่อยพันธุ์ปลา ๑ แสนตัว เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๐ เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ดังเช่นที่เคยปฏิบัติมาทุกปี

• พระสงฆ์ สามเณร ร่วมเจริญจิตภาวนากับข้าราชการทุกหมู่เหล่า รวมทั้งพ่อค้า ประชาชน นักเรียน นักศึกษา ชาวราชบุรี

• หลวงพ่อเจ้าอาวาสวัดหลวงพ่อสดธรรมกายารามนำปฏิบัติธรรมเจริญจิตภาวนา ถวายพระราชกุศล

วิธีเพ่งให้เห็นองค์ฌาน และเลื่อนองค์ฌาน

โดย
พระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล ป.ธ.๖

ให้รวมใจของทุกกายให้หยุดอยู่ ณ ที่ศูนย์กลางกายพระอรหัตองค์ที่ละเอียดที่สุด แล้วให้ "ใจ" ของกายมนุษย์เพ่งลงไปที่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์หรือดวงปฐมมรรคนั่นแหละ พอใจหยุดนิ่งได้ถูกส่วนเข้า ก็จะเห็นองค์ฌานปรากฏขึ้นรองรับกายมนุษย์เสมือนอาสนะสำหรับรองนั่งอย่างนั้นแหละ มีลักษณะเป็นวงกลม (คล้ายเขียง)ใสบริสุทธิ์เช่นเดียวกันกับดวงธรรม หนาประมาณคืบหนึ่งของกายมนุษย์ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางเต็มหน้าตักของกายมนุษย์พอดี

เมื่อเห็นองค์ฌานของกายมนุษย์ใสละเอียด ชัดเจนดีแล้ว ทีนี้ก็ให้ดำเนินไปในแบบเดียวกันทีละกาย ๆ จนเห็นองค์ฌานปรากฏขึ้นรองรับกายหมดทุกกาย ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางเท่าหน้าตักของแต่ละกาย ส่วนหนาประมาณคืบหนึ่งของกายนั้น ๆ ใสละเอียดหมดทั้งฌานและกาย กล่าวคือ

ใจของกายทิพย์หยาบ ทิพย์ละเอียด ก็เพ่งลงไปที่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายทิพย์หยาบทิพย์ละเอียด หรือดวงทุติยมรรคหยุดนิ่งลงไปที่ว่างกลางดวงธรรมนั้นแหละ พอใจหยุดถูกส่วนเข้าก็จะเห็นองค์ฌานปรากฏขึ้นรองรับกายทิพย์หยาบ ทิพย์ละเอียด ดูให้เห็นใสละเอียดหมดทั้งฌานและกาย

ต่อไป ใจของกายรูปพรหม

หยาบ รูปพรหมละเอียด ก็เพ่งลงไปที่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายรูปพรหมหยาบ รูปพรหมละเอียดหรือดวงตติยมรรค หยุดนิ่งที่ตรงกลางว่างของดวงนั้นแหละ พอหยุดได้นิ่งถูกส่วนเข้าก็จะเห็นองค์ฌานปรากฏขึ้นรองรับกายรูปพรหมหยาบ และกายรูปพรหมละเอียด หยุดเพ่งนิ่ง ดูให้ใสละเอียดหมดทั้งฌานและกาย

แล้วใจของกายอรูปพรหมหยาบ อรูปพรหมละเอียด ก็เพ่งลงไปที่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายอรูปพรหมหยาบ อรูปพรหมละเอียด หรือดวงจตุตถมรรค พอหยุดนิ่งได้ถูกส่วนเข้าก็จะเห็นองค์ฌานปรากฏขึ้นรองรับกายอรูปพรหมหยาบ อรูปพรหมละเอียด ใสละเอียดทั้งฌานและกาย

ใจของกายธรรมโคตรภูหยาบ โคตรภูละเอียด ก็จรดนิ่งลงไปที่ว่างกลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายธรรมโคตรภูหยาบ โคตรภูละเอียดต่อไป หยุดนิ่งได้ถูกส่วนเข้าก็จะเห็นองค์ฌานปรากฏขึ้นรองรับกายธรรมโคตรภูหยาบ โคตรภูละเอียด หยุดนิ่ง ดูให้ใสละเอียดทั้งฌานและกาย

ใจของกายพระโสดาหยาบ พระโสดาละเอียด ก็หยุดนิ่งที่ตรงกลางว่างของดวงธรรมทีทำให้เป็นกายธรรมพระโสดาหยาบ พระโสดาละเอียด พอหยุดนิ่งได้ถูกส่วนเข้าก็จะเห็นองค์ฌานปรากฏขึ้นรองรับกายธรรมพระโสดาหยาบ พระโสดาละเอียด หยุดนิ่ง ดูให้ใสละเอียดทั้งฌานและกาย

ใจของกายธรรมพระสกิทาคามีหยาบ พระสกิทาคามีละเอียด ก็หยุดนิ่งลงไปที่กลางว่างของดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายธรรมพระสกิทาคามีหยาบ พระสกิทาคามีละเอียดต่อไปอีก หยุดนิ่งได้ถูกส่วนเข้าก็จะเห็นองค์ฌานปรากฏขึ้นรองรับกายธรรมพระสกิทาคามีหยาบ พระสกิทาคามีละเอียด ใสละเอียดทั้งฌานและกาย

แล้วใจของกายพระอนาคามีหยาบ พระอนาคามีละเอียด ก็หยุดนิ่งลงไปที่กลางว่างของดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายพระอนาคามีหยาบ พระอนาคามีละเอียด พอใจหยุดนิ่งได้ถูกส่วนเข้าก็จะเห็นองค์ฌานปรากฏขึ้นรองรับกายพระอนาคามีหยาบ พระอนาคามีละเอียด เพ่งหยุดนิ่งให้เห็นใสละเอียดหมดทั้งฌานและกาย

ทีนี้ก็ให้ใจของกายพระอรหัตหยาบ พระอรหัตละเอียด หยุดนิ่งลงไปที่กลางว่างของดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายพระอรหัตหยาบ พระอรหัตละเอียด พอใจหยุดนิ่งได้ถูกส่วนเข้าก็จะเห็นองค์ฌานปรากฏขึ้นรองรับธรรมกายพระอรหัตหยาบ พระอรหัตละเอียด ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางถึง ๒๐ วา เต็มหน้าตักกายพระอรหัต และส่วนหนาก็ประมาณคืบหนึ่งของกายพระอรหัตนั้นแหละ ให้รวมใจหยุดนิ่ง ดูให้ใสละเอียดหมดทั้งฌานและกาย

นี้เป็น **อนุโลม**

แล้วให้ฝึกเพ่งลงไปที่ศูนย์กลางกายพระอรหัตละเอียด ให้องค์ฌานเลื่อนหายไป ทีละกาย ๆ จากกายที่ละเอียดที่สุด ลงไปถึงกายหยาบคือกายมนุษย์อีก เป็น **ปฏิโลม**

ให้ฝึกเพ่งดูองค์ฌานเป็นอนุโลม และเลื่อนองค์ฌานเป็นปฏิโลมต่อไปให้ชำนาญ แล้วต่อไปก็จะได้ฝึกการเจริญรูปฌานและอรูปฌานต่อไป

■ ■ ■ ■

เพื่อคนไทย สู้ภัยเศรษฐกิจ

ศิรประภา ศากยบุตร

เพลิงภัยที่คนไทยผจญอยู่

ปัจจุบันคนไทยเราทุกคน คงได้เข้าใจซึ้งถึงภาวะเศรษฐกิจที่ลุกลามประดุจไฟไหม้ป่า ที่เริ่มต้นเพลิงมาจากในเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรุงเทพมหานคร เมืองหลวงของเรา ภัยที่เกิดขึ้นเพราะค่านิยมของเราเปลี่ยนไป เพราะคนไทยเราหาได้ใช้เวลาในการไตร่ตรองก่อนที่จะรับข้อมูลที่นำเสนออย่างล้นหลาม และหลากหลาย ถ้าจะเรียกว่ามักง่ายก็เห็นจะไม่ผิด รับเอาแต่ที่ง่าย ๆ มองเห็นชัดจับต้องได้ นั้นก็เข้าเค้า ที่เขาเรียกว่าวัตถุนิยม

เมื่อรับค่านิยมที่เรียกว่าวัตถุนิยม แล้วยังได้รับความเชื่อถือ (CREDIT) จากต่างชาติเป็นการชั่วคราว ทำให้ **"เงิน"** กลายเป็นพระเจ้า เมื่อทุกคนมุ่งแต่จะหาเงินท่าเดียวเพราะจะต้องเอามาผ่อนส่ง ซื้อสินค้าที่ต่างชาติเขาเอามาเสนอขายให้เรา เรายืมเงินของเรามาซื้อของที่เขาเอามาเสนอให้เรา เขาเป็นเพียงแต่ผู้เสนอ เราเป็นผู้ตกลงปลงใจยอมรับสนอง ยืมเงินเขาซื้อของเขา เมื่อเขาทวงเงินคืน แล้วเราจะเหลืออะไร เวลาที่เราเคยมีให้กับครอบครัว ให้กับพ่อแม่ พี่น้อง ให้กับลูกกับหลาน ได้ละลายหายไปกับงานที่หวังจะได้เงิน ลูกเราหลานเราก็จะเอาแต่เงิน เพราะต่างก็ถูกมอมเมาเอาตาม ๆ กัน เพื่อน ๆ เขาก็มีแต่ของดีอย่างนั้น ของแพงอย่างนี้ ซึ่งของเหล่านี้ก็ต้องหายาก ต้องมาจากนอกประเทศ ด้วยแรงโฆษณาชวนเชื่อที่เบี่ยงเบนความเป็นจริง ตามสื่อโทรทัศน์ วิทยุและหนังสือพิมพ์ สื่อสารเหล่านี้ก็จะเจาะเฉพาะกลุ่ม กลุ่มที่ถูกจู่โจมมากที่สุดเห็นจะไม่พ้นเด็กและวัยรุ่น ดังนั้น เด็กและวัยรุ่นมักจะถูกกำหนดเป็นเป้าหมายหลักในการจำหน่ายสินค้า

ทำไมวัยรุ่นของไทยจึงถูกกำหนดให้เป็นเป้าหมายหลัก

ในช่วงระยะเวลาสิบปีที่ผ่านมานี้ประเทศไทยได้พัฒนาทางวัตถุอย่างรวดเร็ว ด้วยระบบเงินเชื่อจากต่างชาติ

พ่อแม่ก็มุ่งแต่หาเงิน และด้วยระบบเงินเชื่อ ก็แยกครอบครัวออกจากปู่ย่าตายาย เด็กได้รับการดูแลอบรมจากโทรทัศน์และสื่อต่าง ๆ ที่เข้ามามากมายจนผู้ใหญ่ไม่มีเวลาพอที่จะรับทราบ และคัดเลือกได้ การโฆษณาชวนเชื่อจึงมีบทบาทสำคัญ ดังนั้นค่านิยมก็จะไปตามสมัย (FASHION) เป็นวัตถุเป็นสินค้า ที่เห็นชัด จับต้องได้ ราคาแพง เงินก็กลายเป็นเหมือนดั่งเงา ยิ่งไล่ตามยิ่งหนีห่าง ยิ่งหามามากเท่าไรก็จะใช้หมดไป และมากกว่านั้น เพราะระบบเคดริตที่ตนมีได้เผื่อแผ่ไปสู่ลูกหลาน ด้วยความรักที่พ่อแม่มีต่อลูกยังมั่นคง เพราะผู้ที่เป็นพ่อแม่ปัจจุบันได้รับความอบอุ่นแต่ดั้งเดิมแบบไทย ๆ ยังคงรักและหวงใยลูก แต่ไม่มีเวลาให้เพียงพอ พยายามชดเชยด้วยเงิน เด็กไทยต่างจากเด็กต่างชาติ ที่ไม่ต้องหาเงินเอง น้อยคนนักที่จะรู้ถึงคุณค่าของเงิน ก็จะถูกมอมเมา และถูกหลอกได้ง่าย ใช้เงินสุรุ่ยสุร่าย โดยที่ตนไม่มีกำลังหา และอาจเลยเถิดไปจนเกินกำลังที่พ่อแม่จะหามาได้ เพราะเชื่อง่าย สนใจ อยากลองของใหม่ ยังเรียนรู้การแยกแยะผิดถูก และอวดดี มีความกตัญญูน้อยลงกว่าเดิม เนื่องจากขาดความอบอุ่น เมื่อรายรับน้อยกว่ารายจ่าย ถูกทดแทนด้วยเงินเชื่อ ดอกเบี้ยก็เป็นตัวเพิ่มรายจ่ายอีกส่วนหนึ่งด้วย การเรียนรู้การประหยัด และขจัดความฟุ่มเฟือย เป็นหัวใจสำคัญในการแก้ปัญหา

ภัยเศรษฐกิจ เป็นพิษต่อคนทุกระดับ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีความห่วงใยในพสกนิกรเสมอมา พระองค์มิได้ทรงปรีดิ์เปรมในระยะที่ประเทศไทยกำลังก้าวกระโดด ทะยานขึ้นจะเป็นเสือเป็นสิงห์ จะพัฒนาตนเป็นประเทศอุตสาหกรรมที่ยิ่งใหญ่ ทรงได้เตือนสติประชาชนคนไทยให้รักผืนแผ่นดิน อย่าทิ้งการเกษตรจนหมดกลายเป็นอุตสาหกรรม (อุส่าห์กรรม) แต่ควรที่จะพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการเกษตร ทรงทำการทดลองอย่างต่อเนื่อง ที่จะพัฒนาที่ดินทุกส่วนของประเทศให้เหมาะสมกับการเกษตรกรรม ไม่ว่าดินเปรี้ยวที่นครนายกและที่

พรุในภาคใต้ หรือดินเค็มในอิสาน หรือดินเป็นดานที่ชะอำ หรือดินเป็นด่าง ทั้งในที่ดอยอย่างดอยคำ หรือที่ลุ่มอย่างสระบุรี ประเทศเราได้รับคุณจากแผ่นดินสามารถปลูกพืชพันธุ์ธัญญาหารได้อย่างอุดมสมบูรณ์ เราจะเปลี่ยนเป็นอุตสาหกรรมที่ต้องใช้เงินลงทุนและเทคโนโลยีจากต่างประเทศ ซึ่งเราก็ต้องจ่ายค่าตอบแทนค่าลิขสิทธิ เฟรนไชน์ ผิดจากพฤติกรรมของพุทธศาสนิกชน ผิดจากพระสงฆ์เจ้าผิดจากพระมหากรุณาธิคุณที่ทรงประทานแบบให้เปล่า ถ้าสังคมเราเทียบคุณค่า วัดราคาด้วยเงิน ก็ดูประหนึ่งว่าของไทย ๆ นั้นไร้ราคาค่างวดใด ๆ ซึ่งทุกคนก็รู้ซึ้งและประจักษ์ต่อตนเองแล้วว่าหาเป็นเช่นนั้นไม่

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสว่า **"ถ้าเราสามารถจะเปลี่ยนให้กลับเป็นเศรษฐกิจแบบพอเพียง ไม่ต้องทั้งหมด แม้จะไม่ถึงครึ่งอาจจะเศษหนึ่งส่วนสี่ก็สามารถที่จะอยู่ได้ การแก้ไขจะต้องใช้เวลา ไม่ใช่ง่าย ๆ โดยมากคนจะใจร้อนเพราะเดือดร้อน แต่ว่าถ้าทำตั้งแต่เดี๋ยวนี้ก็จะสามารถที่จะแก้ไขได้"** ได้พระราชทาน **คู่มือการดำเนินชีวิตสำหรับประชาชน ปี ๒๕๔๑ และทฤษฎีใหม่** โดยให้ทำการเกษตรเป็นไร่นาผสมผสานและเศรษฐกิจใหม่แบบพอเพียง จงทำอย่างเหมาะสมกับอัตภาพ อย่าละโมบโลภมากจนเกินกำลัง

ภัยเป็นจากภายใน ทำไมแก้มาจากภายนอก

ภัยเศรษฐกิจครั้งนี้รุนแรงนักประดุจดังไฟไหม้ป่า แม้เราชาวบ้านที่ก่อไฟขึ้นนั้น ก่อไฟขึ้นเพราะหวังเพียงประโยชน์เล็กน้อยสำหรับตน มิได้ตระหนักว่าจะลุกลามรุนแรงเลยเถิดไปขนาดเพียงนี้ จากแรงลมที่โหมจากภายนอกและจากเชื้อเพลิงที่สะสมภายในทำให้ลุกลามไปจนน่ากลัว สถานการณ์ที่ดูดีขึ้นนั้น ก็ยังมิได้ดีให้เห็นจังกันเสียที ไฟป่าที่เกิดขึ้นจริงจริงในฤดูร้อนปีนี้ ก็เป็นเหมือนอุทาหรณ์เตือนใจเรา ไฟที่เผาป่าที่ห้วยขาแข้งที่แม่ฮ่องสอน ที่เชียงใหม่ และที่นราธิวาส ปรากฏทั่วทุกทิศทาง เหนือ ใต้ ออก ตก ช่วยกันดับกันก็แล้วยังไม่หมด ที่ดับได้ก็ยังไม่มอดหมดเกิดปะทุขึ้นมาใหม่ ที่ยังดับไม่ได้ก็ลุกลามไปเข้าใกล้ที่อยู่อาศัยเข้ามาทุกที เฮลิคอปเตอร์บินแต่ละทีเสียค่าน้ำมันที่ต้องนำเข้ามาจากนอก แล้วก็บรรทุกน้ำไม่พอที่จะดับไฟลงได้ **น้ำน้อยย่อมแพ้ไฟเป็นธรรมดา** โชคของประเทศเรายังดี **กุศลบารมีที่บำเพ็ญกันมาแต่ปางก่อนยังพอมี** พอวันที่สี่เดือนสี่ปีสี่หนึ่ง ฟ้าดลบันดาลให้ฝนตกลงมาห่าใหญ่ คนกรุงก็ขับรถลุยคลองน้อยคลองใหญ่ ฝนไม่ได้ตกเฉพาะที่กรุงเทพฯ เท่านั้น ครั้งนั้นฝนตกกันทั้งประเทศไฟป่าก็ดับลงอย่างดุษฎีเรามาช่วยกันทำความดีทำกุศล ช่วยเสริมสร้างบารมีให้แก่ตนและแก่ประเทศชาติกันต่อไปเถิด อย่าปล่อยให้เป็นภาระของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวแต่เพียงพระองค์เดียว อย่าปล่อยให้เป็นภาระของพระสงฆ์เจ้าแต่ฝ่ายเดียว อย่าคิดว่าเราก็เท่านี้ทำไปแล้วจะได้บุญบารมีสักเท่าใด อย่าคิดว่าที่เราทำจะไม่เป็นผล จงร่วมด้วยช่วยกันเถิด คนละไม้ละมือ บุญกุศลจะไม่หนีไปไหน ยิ่งเพิ่มเท่าทวีคณู วันมาฆะบูชาที่ผ่านมา ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ เป็นวันที่คนไทยทั่วประเทศได้หันหน้าเข้าวัด ทำบุญตักบาตรเวียนเทียน วันนั้นเป็นวันหยุดซึ่งตรงกับวันพุทธถ้าใครช่างสังเกตจะเห็นว่าในวันนั้นค่าเงินบาทเราแข็งขึ้นอย่างอัศจรรย์ในวันเดียว โดยที่นักวิชาการ (เศรษฐศาสตร์ตามฝรั่ง) หาคำอธิบายไม่ได้

เอาทุกข์เป็นประโยชน์

ความทุกข์เป็นแรงดลใจให้พระพุทธองค์ทรงค้นพบสัจธรรม พระพุทธองค์ทรงประสบพบกับเทวทูตทั้งสี่ คือ **การเกิด การแก่ การเจ็บ การตาย** ที่เป็นทุกข์ประจำของมนุษย์ ความทุกข์นี่แหละเป็นจุดเริ่มต้นของการแสวงหาพระสัจธรรม ความทุกข์เป็นตัวนำคนเข้าถึงความจริง และมุ่งค้นหาวิถีทางพ้นทุกข์ ตั้งสติให้ดี มีใจมุ่งมั่น ปัญหาพลันเห็นกระจ่าง จะทำให้ย่างก้าวได้ถูกทาง

ตั้งสติให้ดี
มีใจมุ่งมั่น
ปัญหาพลันเห็นกระจ่าง
ย่างก้าวให้ถูกทาง

โลกพัฒนา

โลกพัฒนา ที่เรียกว่า developed
ดูจะทรุด เพื่อจุดจบ เสียมากกว่า
หรืออย่างน้อย ให้จบเร็ว กว่าธรรมดา
นึกแล้วพา อนาถใจ, ใครทวงติง:

เร่งพัฒนา เหมือนเร่งฆ่า ให้ตนตาย
ทรัพย์ธรรมชาติ วอดวาย คล้ายกับวิ่ง
ผลได้มา เฟ้อกว่า จำเป็นจริง
จนยุ่งขิง กันไปหมด อดเยือกเย็น

โลกพัฒนา วัตถุเหลือ เหนือภูมิธรรม
ไม่อิ่มหนำ ไม่คิดเปลื้อง พวกเรื่องเหม็น
เรื่องอวกาศ เรื่องอาละวาด เกินจำเป็น
ยิ่งโลดเต้น ยิ่งสุมโศก โลกพัฒนา

ท่านพุทธทาสภิกขุ

อานุภาพ ธาตุกายสิทธิ์-เหล็กไหล/พญาสมิงเหล็ก

(ตามความเข้าใจของข้าพเจ้า)

หลวงพ่อพระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล ป.ธ.๖

เรื่องอานุภาพเหล็กไหล หรือพญาสมิงเหล็ก เท่าที่ข้าพเจ้าได้ยินได้ฟังมาแต่โบราณกาล จนเป็นที่ฝังจิตฝังใจกันอยู่ทั่วไปว่า มีอานุภาพในทาง **"มหาอุด"** คือปืนยิงไม่ออก ๑ **"คงกระพัน"** คืออาวุธแหลมคมทุกชนิดทำอันตรายไม่ได้ ๑ และ **"แคล้วคลาด"** คือ ปลอดภัยจากสรรพอันตราย ๑ อานุภาพทั้ง ๓ ประการนี้ **"มหาอุด"** คือว่าปืนยิงไม่ออก ดูจะเป็นอานุภาพที่ฝังใจผู้สนใจมีไว้ในครอบครองมากที่สุด และโดยเหตุที่วัตถุธาตุนี้หายาก ได้มาด้วยยากที่สุด จึงมีราคาแพงที่สุด

ตั้งแต่สมัยยังเป็นคฤหัสถ์และถึงได้อุปสมบทเป็นพระภิกษุแล้ว (เมื่ออายุ ๕๗ ปี) ข้าพเจ้าเองก็เคยได้ยินได้ฟังมาทำนองนี้เหมือนกัน แต่ก็ไม่ได้คิดตั้งใจที่จะแสวงหามาไว้ในครอบครองอย่างจริงจังอะไร เพราะทั้งไม่เคยเห็นของจริงสักที และก็ไม่ได้นึกว่าจะสามารถมีได้ ต่อมา**เมื่อระยะ ๒ ปีที่แล้ว** (ปี ๒๕๓๙) **ก็ได้มีโอกาสได้เห็นและได้สัมผัสกับโลหะที่อยู่ในตระกูลเหล็กไหล**บ้าง **โลหะที่เขาทำเทียมโลหะตระกูลเหล็กไหลเช่นนั้น**บ้าง และทั้ง**วัตถุธาตุที่เขาเชิญออกมา**หรือ**เรียกออกมาด้วยเวทย์มนต์** (จากข้อมูลที่เชื่อถือได้) ที่เขาเรียกว่า **"เหล็กไหลตัด" จริง ๆ** บ้าง และ**ภายหลังก็ได้เห็นและได้สัมผัสเหล็กไหล**หรือ**พญาสมิงเหล็ก ที่หลุดตัวออกมาจากรังเอง**

โดยธรรมชาติ และวิวัฒนาการ **เป็นเหล็กไหลที่มีลักษณะและชื่อต่าง ๆ** เช่น พระธาตุเหล็กไหล, เหล็กไหลตาน้ำ ฯลฯ บ้าง และ **ได้เห็นมีฝังอยู่กับพระกรุที่เชื่อกันว่าฤาษีเป็นผู้สร้างบ้าง** ฯลฯ ตลอดทั้งได้**ความรู้เรื่องเหล็กไหลจากผู้รู้ต่าง ๆ** โดยเฉพาะอย่างยิ่ง **จากผู้อัญเชิญหรือตัดเหล็กไหลสำนักต่าง ๆ** และจากหนังสือเรื่อง **จักรวาลและการเกิดของเหล็กไหล** ที่เขียนโดย **"อริยะ"** บ้าง และทั้ง **ได้อาศัยวิชชาธรรมกายตรวจสอบบ้าง การประมวลข้อมูลจากหลายแหล่งที่เชื่อถือได้**ดังกล่าว **จึงได้ความรู้เรื่องวัตถุธาตุ** ที่ชื่อว่า**เหล็กไหลบ้างพอสมควร แต่ข้าพเจ้าก็ยังไม่ใช่เป็นผู้รู้แจ้งเจนจบหรือผู้ชำนาญในเรื่องนี้ เพียงแต่พอรู้เรื่อง มีความเข้าใจจากการประมวลข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ที่เชื่อถือได้**ดังกล่าว และ**จากประสบการณ์ที่ได้เคยเห็น ได้เคยสัมผัสมาแล้วบ้างจึงใคร่จะเล่าสู่ท่านผู้อ่านที่ไม่เคยได้รู้หรือยังไม่เคยได้มีประสบการณ์ ได้รู้บ้างเพื่อความเข้าใจที่ดีขึ้นกว่าที่จะฝังจิตฝังใจหรือผูกใจอยู่กับความเชื่ออยู่แต่เพียงว่า "เหล็กไหลจะต้องยิงไม่ออก"** ซึ่งเท่าที่ข้าพเจ้าทราบ **วัตถุธาตุ**ที่ชื่อว่า **"เหล็กไหล" มีได้มีอานุภาพเช่นนั้นเสมอไป** และ**ยังกลับมีอานุภาพอื่นที่น่าสนใจยิ่งกว่าอานุภาพเพียงเท่านั้น** เพราะแท้ที่จริง**วัตถุธาตุ**ที่ชื่อว่า **"เหล็กไหล หรือพญาสมิงเหล็ก"** นั้น **เป็นวัตถุธาตุที่มีกายสิทธิ์**กับทั้ง**จิตวิญญาณของผู้สร้างขึ้นด้วยฤทธิ์ที่ได้พัฒนาจากอณูธาตุที่สร้างขึ้นแต่เดิมมาจนเป็นวัตถุธาตุกายสิทธิ์ในปัจจุบันนี้ เป็นเวลาช้านานนับประมาณไม่ได้** อีกทั้ง**เทพเทวาที่ติดตามเฝ้าปกปักรักษาอยู่** ซึ่งมีผลให้**จิตวิญญาณของผู้สร้างขึ้นด้วยฤทธิ์แต่เดิม**และ**กายสิทธิ์ที่สถิตอยู่กับวัตถุธาตุนั้นเปลี่ยนแปลงไปตามกฎเกณฑ์ธรรมชาติเป็น อนิจฺจํ ทุกฺขํ** และ**อนตฺตา** ครั้นเมื่อมาถึงยุคปัจจุบันนี้ **จึงอาจมีอานุภาพตามคุณลักษณะของธาตุธรรมที่จะเป็นฝ่ายพระ (ฝ่ายบุญกุศล) ล้วน ๆที่จะให้สุขสมบัติแก่ผู้มีอยู่ในครอบครองแต่ถ่ายเดียว** หรือว่า**จะมีอานุภาพตามลักษณะของธาตุธรรมที่เป็นฝ่ายมาร (ฝ่ายบาปอกุศล) ล้วน ๆ ที่จะให้ทุกข์สมบัติแก่ผู้มีไว้ในครอบครองแต่ถ่ายเดียว** และ/หรือ **จะมีลักษณะของธาตุธรรม ๒ ฝ่ายปะปนกัน ที่อาจให้ทั้งสุขสมบัติแก่ผู้ประพฤติปฏิบัติดีมีศีลมีธรรม** และ**ที่ให้ทั้งทุกข์สมบัติแก่ผู้ประพฤติปฏิบัติชั่ว ทุศีล ขาดหิริโอตตัปปะและไร้คุณธรรม ได้ตามส่วนของเขา**และ**ตามระดับคุณธรรมของผู้มีไว้ในครอบครอง**

ก่อนที่จะได้เล่าถึงอานุภาพของวัตถุธาตุกายสิทธิ์นี้ ก็จะขอเล่าย่อ ๆ ความเป็นมาของวัตถุธาตุเหล็กไหลหรือพญาสมิงเหล็กเท่าที่ได้ยินได้ฟังมาจากผู้รู้บ้างดังที่ได้กล่าวข้างต้นและจากการอาศัยวิชชาธรรมกายตรวจสอบดูบ้าง พอเป็นความรู้พื้นฐานก่อนว่า

วัตถุธาตุกายสิทธิ์นี้เกิดมีขึ้นด้วยฤทธิ์อำนาจของพวกฤาษีผู้มีฌาน (สมาธิระดับสูง) และอภิญญา (ความสามารถพิเศษ) แก่กล้า ในระหว่างอันตรกัป คือในระหว่างที่ว่างจากพระพุทธศาสนาเป็นระยะเวลายาวนานนั้น บรรดามนุษย์ผู้มีบุญ คือคุณธรรมจากการที่ได้เคยรักษาศีลและเจริญภาวนาสมาธิมาก่อนที่ได้มาเกิดเป็นมนุษย์ในยุคนั้น ได้ออกบำเพ็ญพรต (ถือศีล) พรหมจรรย์ (การออกบวชเว้นเมถุน-คือเว้นชีวิตคู่) ด้วยมุ่งหวัง **"อมตธรรม"** ก็คือปรารถนาพระนิพพานที่สิ้นสุดแห่งทุกข์ และที่เป็นบรมสุขนั้นแหละ แต่ไม่รู้จักทางสายกลาง (มัชฌิมาปฏิปทา) ให้ถึงอมตมหานฤพานได้ เพราะยังไม่มีพระพุทธเจ้ามาตรัสรู้ จึงได้แต่เจริญสมาธิภาวนาจนได้ฌานและอภิญญาแก่กล้า แต่ก็รู้ว่าตนเองนั้นยังไม่อาจพ้นความตายได้ ยังไม่เห็นทางที่จะถึงอมตธรรมที่ไม่ตายได้ ก็ปรารถนาที่จะมีชีวิตที่ยั่งยืนที่สุด ดุจว่าเป็นอมตธรรม เพื่อรอผู้ตรัสรู้ (พระพุทธเจ้า) มาตรัสสอนทางปฏิบัติให้ได้บรรลุถึงอมตธรรม เพื่อจักได้เข้าสู่กระแสธรรมนำไปให้ถึงอมตธรรมตามที่ได้มุ่งหวัง จึงค้นหาวิธีสร้างวัตถุธาตุอันเป็นที่สถิตแห่งจิตวิญญาณของตน ให้คงทนยั่งยืนที่สุด ดุจว่าเป็นอมตธรรมนั้น ด้วยฤทธิ์อำนาจของตน ก่อนเบญจขันธ์ของตนจะแตกทำลาย (ก่อนทำกาละ/ตาย) ครั้นพากันทำวัตถุธาตุนั้นขึ้นด้วยฤทธิ์อำนาจของพวกตนที่แก่กล้ารุนแรงจนเกินอำนาจการควบคุมให้อยู่ในสภาวะพอเหมาะตามต้องการได้ วัตถุธาตุที่ปรุงขึ้นด้วยฤทธิ์อำนาจนั้นก็ระเบิดเป็นจุณวิจุณ เป็นอณูธาตุเป็นที่สถิตอยู่ของจิตวิญญาณฤาษีนั้นเองด้วย และกายสิทธิ์ภาคผู้เลี้ยงด้วย และแม้เทพเทวาที่รู้คุณวิเศษของวัตถุธาตุเช่นนั้น ก็ติดตามครอบครองยึดถือเป็นเจ้าของอณูธาตุเหล่านั้นมีทั้งที่กระจัดกระจายออกนอกแนวแรงดึงดูดของโลก คือหลุดออกไปนอกโลกและทั้งที่กระจัดกระจายไปในบรรยากาศของโลก แล้วตกลงสู่พื้นดิน และวิวัฒนาการไปตามธรรมชาติตลอดระยะเวลายาวนานหลายกัปหลายกัลป์ มาจนถึงปัจจุบันนี้ จึงมีสภาพ ลักษณะและอานุภาพที่แตกต่างกันไปตามธรรมชาติที่แวดล้อม เป็นอยู่ และเปลี่ยนแปลงไปตามกฎเกณฑ์ธรรมชาติ คือ ความเป็นสภาพไม่เที่ยง (อนิจฺจํ) ต้องเปลี่ยนแปลงไปตามเหตุปัจจัย เป็นทุกข์ (ทุกฺขํ) คือทนอยู่ในสภาพเดิมไม่ได้นานจนถึงเป็น อนตฺตา ได้ในที่สุด

วิวัฒนาการของ อณูธาตุกายสิทธิ์ เป็นวัตถุธาตุกายสิทธิ์ ชื่อว่า "เหล็กไหล"

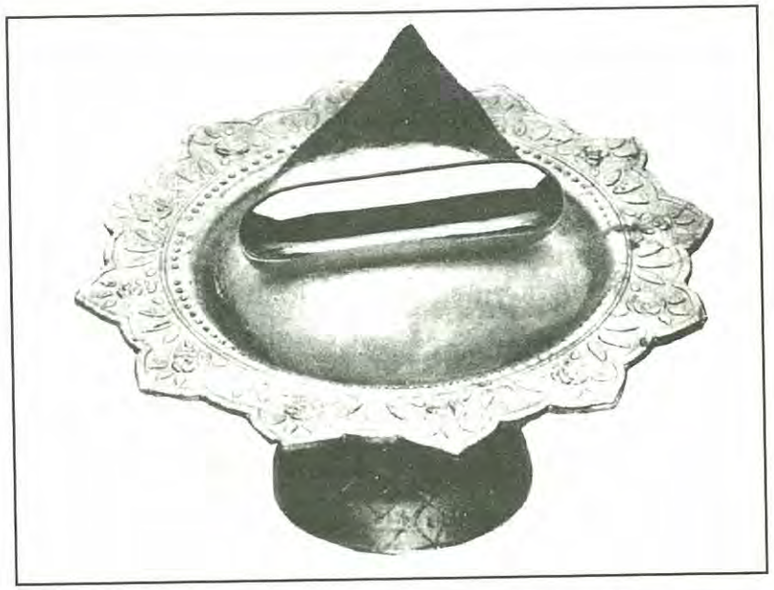

ความต้องการ (ภวตัณหา) ที่จะให้อณูธาตุอันเป็นที่สถิตอยู่ของจิตวิญญาณธาตุ ซึ่งความจริงก็หมดทั้งเบญจขันธ์ของพรหมที่เมื่อก่อนตายยังไม่เสื่อมจากฌานจึงอุบัติเป็นพรหม ครบทั้งรูปขันธ์และนามขันธ์ (เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ) **ของตน ดำรงคงทนยั่งยืนที่สุดดุจอมตธรรม จึงต้องเสพหรือดูดซึมสิ่งที่อยู่แวดล้อมเป็นเครื่องหล่อเลี้ยงอณูธาตุนั้นให้ดำรงคงอยู่คู่กับเบญจขันธ์ของตน** อณูธาตุที่เล็ก ๆ นั้น จึงได้วิวัฒนาการออกไปตามสิ่งแวดล้อมส่วนหยาบ นาน ๆ เป็นพัน ๆ หมื่น ๆ แสน ๆ ล้าน ๆ โกฏิ ๆ ปี จนกลายเป็นวัตถุธาตุที่มีลักษณะต่าง ๆ กันตามสภาพแวดล้อมของธรรมชาติ เช่น บริเวณพื้นที่ใดมีแร่ธาตุประเภทเหล็ก เงิน ทอง ตะกั่ว สังกะสี ดีบุก ฯลฯ ปะปนกันอยู่มาก อณูธาตุนั้นก็จะค่อย ๆ วิวัฒนาการเป็นวัตถุธาตุที่คล้ายเหล็ก บริเวณที่มีแร่ Magnetite มาก ก็จะเป็นวัตถุธาตุที่ดูดเหล็กหรือดูดกันเองได้ ในบริเวณบางแห่งที่มีแร่ธาตุประเภทอัญมณีมาก ก็จะวิวัฒนาการเป็นวัตถุธาตุที่เหมือนอัญมณีสีต่าง ๆ ได้ บริเวณที่มีทั้งแร่ธาตุ ดินกากยายักษ์ หินและทั้งว่านยาสมุนไพรที่วิเศษต่าง ๆ ที่เหมาะแก่การรักษาธาตุขันธ์ของเขา ก็จะเสพหรือดูดซึมเข้าไปปรุงหล่อเลี้ยงธาตุขันธ์ของเขา จึงวิวัฒนาการมาเป็นวัตถุธาตุกึ่งอัญมณี-หิน-เหล็กรวมกัน แต่ไม่ดูดเหล็ก **กล่าวโดยส่วนใหญ่แล้วมีส่วนผสมของแร่เหล็กเป็นตัวยืนที่เมื่อถูกเชิญหรือถูกบังคับเรียกออกมาจากรังด้วยเวทย์มนต์ของผู้ทรงวิทยาคม ก็จะไหลหรือย้อยหยดลงมาในสภาพเป็นของเหลวหรือยืดออกมาในสภาพเป็นของอ่อนนิ่มก่อน จึงชื่อว่า "เหล็กไหล" เมื่อมากระทบกับอากาศเย็น หรือน้ำพระพุทธมนต์ที่รองรับไว้ ก็จะกลับแข็งตัวเหมือนโลหะเหล็กหรืออัญมณีที่แข็งเหมือนเหล็ก**

นอกจากนั้น วัตถุธาตุกายสิทธิ์นี้ยังขยายขนาดและขยายเผ่าพันธุ์ มีสมาชิกทั้งแก่และอ่อนสถิตอยู่ร่วมกันในรังดุจดังว่าเป็นอาณาจักรของเขา เรียกว่า **"รังเหล็กไหล"** หรือ **"โคตรเหล็กไหล"** กรณีที่ธาตุกายสิทธิ์ถูกผู้มีอำนาจสิทธิเหนือกว่า เช่นผู้เป็นพระอริยเจ้าเชิญเขาออกมา หรือผู้ทรงวิทยาคมเรียกบังคับให้ออกมาจากรังจนหมดทั้งรัง รังหรือโคตรเหล็กไหลนั้น บางท่านเรียกว่า **"มูลหรือขี้เหล็กไหล"** แต่**มูลหรือขี้เหล็กไหลจริง ๆ มีอยู่อีกต่างหาก ธาตุกายสิทธิ์ที่ถูกเชิญหรือเรียกบังคับออกมานี้ชื่อว่า "เหล็กไหลตัด"** เหล็กไหลประเภทนี้มีกัมมันตภาพรังสีอยู่ด้วยมาก ประเภทนี้มีฤทธิ์อำนาจมาก มีอานุภาพร้อนแรง จึงมีทั้งคุณอนันต์แก่คนดีมีศีลมีธรรม และเป็นโทษมหันต์แก่ผู้ทุศีล หรือขาดคุณธรรมได้

รังหรือโคตรเหล็กไหลที่มีสมาชิกธาตุกายสิทธิ์สถิตอยู่มากมายนั้น นานปีนับร้อย-พัน-หมื่น-แสน-ล้าน-โกฏิปี ย่อมได้รับความกระทบกระเทือนจากปัจจัยแวดล้อมตามธรรมชาติ ได้แก่ แดด ลม ฝน แผ่นดินไหว น้ำไหลเซาะ ฯลฯ เป็นต้น บางส่วนก็แตกหลุดออกจากรังเดิมไปตามธรรมชาติ ถูกกระแสน้ำกระแสลมซัดพัดพาไปติดอยู่ ณ ที่ใดที่เหมาะสมก็ขยายเผ่าพันธุ์ ณ ที่นั้น ต่อ ๆ ไปอีก ชื่อว่า **"พญาสมิงเหล็ก"** ก็มี **"เหล็กไหลเจ้าป่า"** ก็มี **"เหล็กไหลโกฏิปี"** ก็มี และสมาชิกที่วิวัฒนาการเป็นธาตุกายสิทธิ์ที่เคยอาศัยอยู่ในรังน้อยใหญ่ก็หลุดจากรังเดิมต่อ ๆ ไปอีก ถูกกระแสน้ำพัดพาไปอยู่ตามถ้ำ ตามแอ่งน้ำบนภูเขา หรือออกจากถ้ำ/ภูเขาไปอยู่ตามเชิงเขาและตามพื้นดินภายนอกก็มี ที่อยู่ตามแอ่งน้ำเรียกว่า **"เหล็กไหลตาน้ำ"** หรือ **"เหล็กหลบ"** ก็มี และที่อยู่ตามพื้นดินภายนอก ถูกแดดแผดเผาจนเป็นสีน้ำตาลอมส้ม เรียกว่า **"เหล็กไหลเพลิง"** ก็มี ที่วิวัฒนาการเป็นดุจพระธาตุ เรียกว่า **"พระธาตุเหล็กไหล"** ก็มี ที่พัฒนาสูงขึ้นไปเป็นธาตุกายสิทธิ์ที่บริสุทธิ์ ชื่อว่า **"หยดน้ำฟ้าทวาราวดี"** และสูงสุดขึ้นไปเป็น **"วัชรธาตุ"** ก็มี ที่ฝังลึกอยู่ในพื้นพิภพแล้วถูกความร้อนจากพื้นพิภพเผาไหม้กลายเป็นลาวาไหลออกมาสู่ภายนอกแล้วกระทบกับอุณหภูมิที่เย็นขึ้นก็ค่อย ๆ แข็งตัวอยู่ตามซอกหินภูเขาหรือซอกถ้ำต่าง ๆ เช่นประเภทที่เรียกว่า **"เหล็กยืด"** ก็มี **ที่ผู้มีโอกาสหรือมีสิทธิที่จะได้ไว้ในครอบครองจะต้องอาศัยบุญบารมีธรรมที่ตนเองได้เคยสร้างสม**

อบรมมาแต่อดีตชาติถึงปัจจุบัน เมื่ออธิษฐานจิตปรารถนาจะได้ไว้เพื่อเป็นอุปการะในการศึกษาปฏิบัติธรรมเอง และ/หรือ**เพื่อเผยแผ่พระสัทธรรมของพระพุทธเจ้า เหล่าเทพเทวาที่ปกปักรักษาธาตุกายสิทธิ์เหล่านี้ก็จะเปิดบารมีให้แก่ผู้ที่มีความเหมาะสม** ได้แก่ **ผู้ที่กำลังบำเพ็ญตนเป็นทนายแก้ต่างพระพุทธศาสนา ที่มีบุญบารมีจริง ๆ** เป็นต้น **เท่านั้นที่ มีโอกาสได้ครอบครองเป็นเจ้าของ วัตถุธาตุกายสิทธิ์ที่ตัดเอง** (หลุดออกมาเอง) **โดยธรรมชาติ** ทั้งหมดเหล่านี้จึงรวมเรียกว่า **"เหล็กไหลบารมี"**

อนึ่ง ลาวาที่ไหลออกมาภายนอก ยังมีที่ผสมปนเปไปกับแร่ธาตุอื่น จนกลายเป็นเพียงวัตถุ**ธาตุกึ่งเหล็กไหล** หรือ**แร่ธาตุในตระกูลเหล็กไหลต่าง ๆ** เช่น **"เหล็กเปียก" "เพชรหน้าทั่ง" "ข้าวตอกพระร่วง" "สังฆวานร"** เป็นต้นก็มี หรือที่ไหลซึมเข้าไปในซากต้นไม้หรือซากสัตว์ (Fossil) ที่เก่าแก่ดึกดำบรรพ์จนเป็นดุจหินไปก็มี ที่เป็น **"คดไม้"** ต่าง ๆ ก็มี ที่เคลือบอยู่กับวัตถุธาตุอื่น ๆ ได้แก่ หินผลึก Rock Crystal หรือหิน Quartz ก็มี ที่เป็น **"อุกกามณี** หรือ**อุกกาบาต"** จากต่างดาวก็มี แต่ละประเภทเหล่านี้บางอย่างไม่ค่อยมีฤทธิ์อำนาจที่รุนแรงเท่าใดนัก จึงต้องอาศัยการเจริญภาวนาของพระอริยเจ้าหรือผู้ทรงวิทยาคุณอธิษฐานจิตบรรจุพลังเพิ่มเติมจึงจะมีฤทธิ์อำนาจศักดิ์สิทธิ์ตามระดับภูมิธรรมและอธิษฐานจิตของผู้เจริญภาวนานั้น

กล่าวโดยสรุป อณูธาตุ อันเป็นที่สถิตอยู่ของจิตวิญญาณธาตุของฤาษีผู้ทรงฌาน ทรงอภิญญา ผู้สร้างขึ้นแล้วทำกาละ (ตาย) ขณะทรงฌานอยู่ จึงอุบัติเป็นพรหม โดยมี**กายสิทธิ์ภาคผู้เลี้ยง**สถิตอยู่ตรงกลางกำเนิด**ธาตุธรรมเดิม** และ**เป็นที่ยึดครองปกปักรักษาของเหล่าเทพเทวาต่าง ๆ แต่เดิมนั้น ได้วิวัฒนาการเป็นวัตถุธาตุในรูปแบบต่าง ๆ** ไปตามเหตุปัจจัย คือ**กาลเวลา**และ**ธรรมชาติแวดล้อมที่อณูธาตุนั้นที่มาตกอยู่บนพื้นพิภพต้องเสพดูดซึมเข้าไว้เพื่อรักษาธาตุขันธ์ของจิตวิญญาณที่เป็นพรหมให้นานที่สุดดุจอมตธรรม**

ที่ว่าอณูธาตุที่ค่อย ๆ วิวัฒนาการเป็นวัตถุธาตุที่สถิตอยู่ของจิตวิญญาณธาตุของพรหม ก็เพราะ**ก่อนที่เบญจขันธ์ฤาษีผู้สร้างธาตุกายสิทธิ์เหล่านี้จะแตกทำลายยังไม่เสื่อมจากฌาน จึงเปลี่ยนภพภูมิ**เป็น **"พรหม"** นี้**จะเห็นได้ด้วยตา**หรือ**ญาณของธรรมกาย** และ**ยังมีกายสิทธิ์ภาคผู้เลี้ยงสถิตอยู่ในท่ามกลางกายพรหมนั้น**แหละ **ผู้ปฏิบัติที่ถึงธรรมกายจึงเห็นมีรูปลักษณะเหมือนกายทิพย์ (เทวดา) อยู่ด้วย เป็นกายซ้อนกายภพซ้อนภพ** อีกโสดหนึ่ง และ**ถ้าผู้ปฏิบัติธรรมถึงธรรมกายจะพิจารณากายในกายของพรหมนั้นย้อนหลังไปในอดีต ก็จะเห็นเป็นฤาษี เป็นกายมนุษย์ผู้บำเพ็ญพรตพรหมจรรย์ ผู้สร้างวัตถุธาตุกายสิทธิ์นั้นเองอีก**

วิวัฒนาการของจิตวิญญาณธาตุและกายสิทธิ์ที่สถิตอยู่กับวัตถุธาตุกายสิทธิ์และอานุภาพที่น่าสนใจ

โดยสภาวะดั้งเดิมของพื้นพิภพที่อณูธาตุกายสิทธิ์เหล่านี้มาตกอยู่นั้นจะมีสีดำหรือสีเทาดำเสียโดยมาก อณูธาตุเหล่านั้นจึงเสพหรือดูดซึมดิน-หิน-พืชพันธุ์และแร่ธาตุต่าง ๆ บนพื้นพิภพนั้นไปหล่อเลี้ยงธาตุขันธ์ของตนและวิวัฒนาการเป็นวัตถุกายสิทธิ์สีดำหรือสีเทาดำ

ต่อเมื่อจิตวิญญาณธาตุของฤาษีผู้สร้าง ที่เมื่อเบญจขันธ์เดิมแตกทำลายแล้ว จึงได้เปลี่ยนภพภูมิเป็นพรหม และมีเทพเทวาที่มีศีลมีธรรมปกปักรักษาอยู่นั้นได้พัฒนาภูมิจิตของตนสูงขึ้น อณูธาตุนั้นจึงเสพหรือดูดซึมแร่ธาตุดินและพืชพันธุ์หรือสิ่งที่มีคุณวิเศษที่ละเอียดประณีตยิ่งขึ้น ไปหล่อเลี้ยงธาตุขันธ์ของตนให้ดำรงคงอยู่นานเท่านาน **จึงวิวัฒนาการเป็นวัตถุธาตุที่ละเอียดขึ้น มีสีสันวรรณะสดใส เป็นมันเลื่อมขึ้นตามภูมิจิตของวิญญาณธาตุและกายสิทธิ์ และเทพเทวาผู้มีศีลมีธรรมปกปักรักษาอยู่** ได้แก่สีน้ำตาลไหม้ สีเขียวปีกแมลงทับ (สีเขียวหัวเป็ด) สีเมฆพัด (สีน้ำเงินอมเขียว) สีฟ้าอมขาว สีเหลืองหรือสีเหลืองอมเขียว (สีเขียวส่อง) สีขาว ซึ่งมีทั้งสีขาวเงินยวง สีขาวนวล สีขาวอมเทา (สีตะกั่วลูกแห/ตะกั่วตัด หรือสีท้องปลาไหล) เป็นต้น กรณีนี้**กายสิทธิ์ที่สถิตอยู่ในท่ามกลางกำเนิดธาตุธรรมเดิมของพรหมที่สถิตอยู่นั้นก็พัฒนาภูมิจิตของตนสูงขึ้นตามด้วย เป็นธาตุธรรมฝ่ายพระหรือฝ่ายบุญกุศล ที่จะให้คุณแก่ผู้ทรงศีลทรงธรรม ที่ได้มีวัตถุธาตุเช่นนี้ไว้ในครอบครอง** กล่าวคือ **จะช่วยชักนำ**และ**ช่วยคุ้มครองป้องกันอุปสรรค**และ**อุปัทวันตราย กลายเป็นอุปการะคุณแก่ผู้มีพื้นฐานอุปนิสสัยในทางธรรม ปฏิบัติตนอยู่ในศีลในธรรม** (ทานกุศล ศีลกุศล ภาวนากุศล) **ได้ดีขึ้น** และ**มีพลังช่วยให้ผู้มีไว้ในครอบครองเจริญด้วยมนุษย์สมบัติ** (ทรัพย์สมบัติ รูปสมบัติ/บุคลิกภาพที่ดี บริวารสมบัติ และคุณสมบัติ) **สวรรค์สมบัติต่อ ๆ ไปถึงนิพพานสมบัติได้สะดวก เป็น "สุขสมบัติ" ตามระดับภูมิธรรมหรือคุณความดีที่ปฏิบัติได้**และ**ที่ได้ทรงคุณธรรมนั้นอยู่ เพราะจิตวิญญาณของ**

พรหมที่สถิตอยู่กับวัตถุธาตุ โดยมีเทพเทวาที่ปกปักรักษาอยู่นั้น เขามีโอกาสได้บำเพ็ญบารมีธรรมและอนุโมทนาบุญไปพร้อมกับผู้เป็นเจ้าของ ผู้ประพฤติธรรมนั้นแหละด้วย และในทางกลับกัน ถ้าผู้มีวัตถุธาตุกายสิทธิ์ที่พัฒนาคุณธรรมสูงขึ้น เป็นฝ่ายพระหรือฝ่ายบุญกุศลอย่างนี้ ไว้ในครอบครอง แต่ตนเอง (ผู้ครอบครอง) กลับเป็นผู้มีระดับจิตต่ำทราม มักประพฤติผิดศีล ขาดหิริโอตตัปปะ และ/หรือไร้คุณธรรม มากด้วยอภิชฌา (โลภจัด) ตัณหาราคะจัด มักมาก สำส่อนในกาม มากด้วยความโกรธพยาบาท ขาดความเมตตาปรานี และเป็นมิจฉาทิฏฐิ หลงมัวเมาไม่รู้บาป-บุญ คุณ-โทษ วัตถุธาตุประเภทนี้ก็จะอยู่ด้วยไม่ได้นาน เพราะจิตวิญญาณของพรหมที่สถิตอยู่ และเทพเทวาผู้ทรงศีลทรงธรรมที่ปกปักรักษาอยู่ ย่อมไม่ประสงค์อยู่ร่วมกับผู้ทุศีล หรือผู้ไร้คุณธรรม เป็นธรรมดา

ส่วนกรณีที่จิตวิญญาณของพรหมที่สถิตอยู่กับอณูธาตุนั้น มิได้พัฒนาบารมีธรรมให้สูงขึ้น และอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ชักนำให้ภูมิจิตตกต่ำ ก็จุติจากภพภูมิของพรหม ลงมาเป็นเทพชั้นต่ำเป็นลำดับถึงระดับภูมิจิตของเสือ สิงห์ กระทิง แรด ฯลฯ ก็สามารถจำแลงกายเป็นเช่นนั้นได้ อณูธาตุนั้นเสพและดูดซึมสภาวะแวดล้อมภายนอกที่หยาบกระด้างไปหล่อเลี้ยงธาตุขันธ์ให้กลายเป็นวัตถุธาตุที่หยาบกระด้าง ก็ยังคงดำรงอยู่ในวรรณะเดิม คือ สีดำ หรือวิวัฒนาการเป็นสีดำสนิทยิ่งขึ้น กายสิทธิ์ที่สถิตอยู่ ก็วิวัฒนาการภูมิธรรมต่ำลงเป็นส่วนของภาคมาร หรือฝ่ายบาปอกุศล ลงไปด้วยตามลำดับ จึงเป็นวัตถุธาตุที่เทพชั้นต่ำที่เป็นมิจฉาทิฏฐิปกปักรักษาอยู่ด้วยความหวงแหน เช่น ประเภทที่ชื่อว่า **"พญาสมิงเหล็ก" "เหล็กไหลเจ้าป่า"** และ **"เหล็กทรหด"** เป็นต้น **วัตถุธาตุกายสิทธิ์เช่นนี้ ถ้าอยู่กับคนดีมีศีลมีธรรม หรือผู้เป็นพระอริยเจ้าที่สามารถครอบงำชักนำไปสู่กระแสธรรมได้ด้วยคุณความดี** (ทานกุศล ศีลกุศล ภาวนากุศล) **ของผู้มีไว้ในครอบครอง ก็จะพัฒนาทั้งจิตวิญญาณธาตุและกายสิทธิ์ที่สถิตอยู่นั้นและทั้งเทพเทวาที่ปกปักรักษาอยู่ ให้กลับเป็นสัมมาทิฏฐิ และให้วัตถุธาตุกายสิทธิ์นั้นพัฒนาขึ้นเป็นฝ่ายพระ หรือฝ่ายบุญกุศลที่ให้คุณแก่ผู้มีไว้ในครอบครอง ผู้มีศีลมีธรรมนั้น ให้เจริญรุ่งเรืองและสันติสุข เป็นสุขสมบัติได้ แต่ถ้าไปตกอยู่กับคนที่มีอัธยาศัยชั่วร้าย มักประพฤติผิดศีล ขาดหิริโอตตัปปะ ไร้คุณธรรม ด้วยอำนาจของกิเลส ตัณหา อุปาทานที่หนาแน่น ก็จะชักนำกันไป** (ทั้งธาตุกายสิทธิ์และผู้มีไว้ในครอบครอง) **ในทางชั่วร้าย ให้ได้รับผลที่เป็นโทษ เป็นอันตราย เป็นความทุกข์เดือดร้อน เป็นทุกข์สมบัติไปได้**

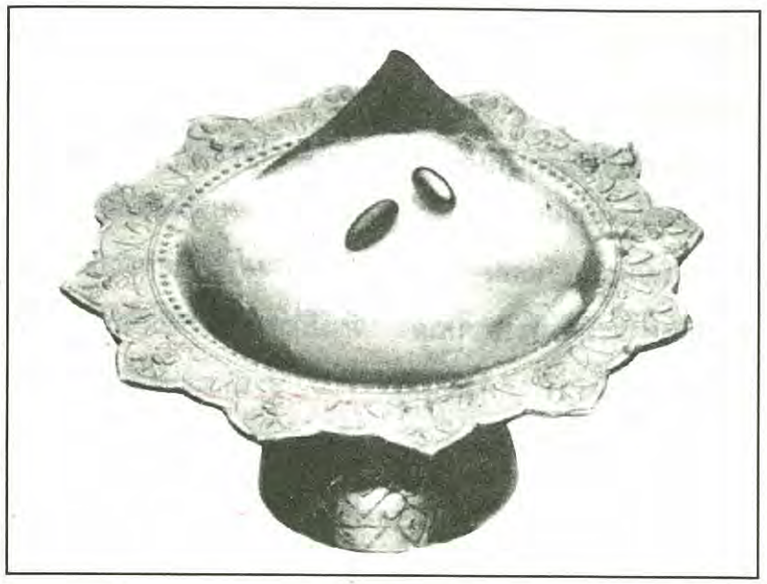

กล่าวโดยสรุป ก็คือว่า

(๑) **ธาตุกายสิทธิ์-เหล็กไหล/พญาสมิงเหล็กนั้น ได้มีวิวัฒนาการมาตลอดระยะเวลาเป็นกัปเป็นกัลป์ จึงมีทั้งที่วิวัฒนาการที่ดีตามสิ่งแวดล้อมที่ดี** และดียิ่งขึ้น **เมื่อได้เข้าสู่กระแสธรรมตามพระสัทธรรมของพระพุทธเจ้า** ตามเจตนาและวัตถุประสงค์สำคัญแต่เดิมของฤาษีผู้สร้างขึ้น และที่มี**ทั้งวิวัฒนาการที่ไม่ดีตามสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดี แต่กลับดีขึ้นได้อีกถ้ามีโอกาสได้อยู่กับคนดีมีศีลมีธรรม** และได้มีโอกาสเข้าสู่กระแสธรรมตามที่ฤาษีผู้สร้างได้เคยมีความปรารถนาไว้แต่เดิม

(๒) **ช่วยให้ความคุ้มครองป้องกันสรรพอันตรายแก่ผู้มีไว้ในครอบครอง ผู้ทรงศีลทรงธรรมตามสมควรแก่บุญบารมี**

(๓) **ทำหน้าที่เป็นภาคผู้เลี้ยงช่วยให้ผู้มีไว้ในครอบครอง เจริญด้วยมนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัติ เป็นอุปการะแก่การบำเพ็ญบารมีธรรมให้ถึงนิพพานสมบัติ แก่ผู้มีไว้ในครอบครอง ผู้ประกอบคุณธรรม เพิ่มพูนบารมีธรรม ได้เป็นอย่างดี**

(๔) **ธาตุกายสิทธิ์ประเภทดีมีคุณธรรม จะช่วยชักนำให้ผู้มีอยู่ในครอบครอง ปฏิบัติธรรมอยู่ในคุณความดี** คือ ทานกุศล ศีลกุศล และภาวนากุศล เป็นต้น **ยิ่ง ๆ ขึ้นไป เพื่อที่เขาจะได้อนุโมทนาบุญ** และได้มีโอกาส**บำเพ็ญบารมีธรรมด้วย จึงให้แต่คุณแก่ผู้มีไว้ในครอบครอง ผู้เป็นคนดีมีศีลมีธรรม ส่วนธาตุกายสิทธิ์ประเภทที่ด้อยคุณธรรม** ก็ปรารถนาอยู่ว่า **ผู้ที่ได้ครอบครองเป็นเจ้าของจะปฏิบัติอยู่ในคุณธรรมดีเพื่อที่เขาจะได้ร่วมอนุโมทนาและได้มีโอกาสบำเพ็ญ**

บารมีธรรมด้วย **เพื่อเลื่อนภูมิจิตให้สูงขึ้น** แต่**ถ้าเจ้าของเป็นคนชั่วช้า ลุแก่อำนาจกิเลส** (โลภะ/ราคะ โทสะ โมหะ) **ธาตุกายสิทธิ์ประเภทนี้ กลับจะให้โทษแก่ผู้ครอบครองได้ง่าย**และ**รุนแรงด้วย**

(๕) ฉะนั้น **ของดีต้องอยู่กับคนดีจึงดีเลิศ คนไม่ดีถึงจะได้ครอบครองของดีก็มีอยู่ได้ไม่นาน** ส่วน**คนดีได้ครอบครองของที่มีอานุภาพที่ทั้งดีและไม่ดีก็จะมีแต่ดีไม่มีโทษ แต่คนไม่ดีที่ได้ครอบครองของที่มีอานุภาพทั้งดีและไม่ดี ย่อมไม่ได้ผลดี**และ**ยังจะชักนำกันไปในทางที่ไม่ดีอันมีโทษได้** เพราะฉะนั้น **ผู้มีของดีหรือมีของที่มีอานุภาพทั้งดี**และ**ไม่ดี จึงต้องประพฤติปฏิบัติตนอยู่แต่ในคุณความดีโดยส่วนเดียว จะประมาทมิได้ จึงจะมีแต่ดีกับดีโดยตลอด**

วิธีรักษาธาตุกายสิทธิ์ให้ดีตลอด และวิธีพัฒนาธาตุกายสิทธิ์ที่ร้ายให้กลายเป็นดี

พึงเข้าใจว่า **เจตนาดั้งเดิมของบรรดาฤาษีผู้สร้างธาตุกายสิทธิ์เหล่านี้ขึ้นมา ก็ด้วยวัตถุประสงค์สำคัญ ๒ ประการ** คือ (๑) **เพื่อเป็นที่สถิตอยู่ของวิญญาณธาตุของเขาตลอดกาลนาน ดุจว่าเป็นอมตธรรม** (๒) **เพื่อบ่มบารมีธรรมรอเข้าสู่กระแสธรรมที่จะนำไปสู่อมตธรรมที่แท้จริงได้** คือ**รอการเสด็จอุบัติขึ้นของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าผู้ตรัสรู้เองโดยชอบ แล้วทรงประกาศสัจจธรรมแก่สัตวโลกให้ปฏิบัติพระสัทธรรมเพื่อความเข้าถึง-รู้-เห็น** และ**เป็น อมตธรรม** คือ**พระมหาอมตนฤพาน**นั่นเอง

เพราะฉะนั้น ไม่ว่าอณูธาตุกายสิทธิ์เหล่านั้นจะได้วิวัฒนาการไปเช่นไร เป็นระยะเวลายาวนานเป็นกัปเป็นกัลป์เพียงไร เจตนาและวัตถุประสงค์แต่ดั้งเดิมของเขาก็ยังมั่นคงอยู่ ข้าพเจ้าเคยได้ทราบตัวอย่างในข้อนี้ อย่างนี้

ตัวอย่างที่ ๑ เมื่อประมาณต้นปีที่แล้ว (๒๕๔๐) คุณทวีวัฒน์ เติมฤทธิ์ บุตรเขยของข้าพเจ้าเองได้นำธาตุกายสิทธิ์ประเภท **"เหล็กไหลตัดสด"** คือ เหล็กไหลที่พระอาจารย์ผู้เป็นศิษย์ของศิษย์หลวงพ่อเดิม (จ.นครสวรรค์) เชิญให้มากินน้ำผึ้ง โดยใช้น้ำผึ้งทาล่อที่ผนังถ้ำตรงที่ตรวจพบว่ามีเหล็กไหล ครั้นเหล็กไหลถูกเชิญให้ออกมากินน้ำผึ้งแล้ว ก็ไหลลงตามด้ายสายสิญจ์ เข้ามายังกรวย (ทำด้วยขี้ผึ้งบริสุทธิ์) ที่เจาะรูให้ด้ายสายสิญจ์ลอดผ่านไปยังบาตรน้ำมนต์ ก็หยดเข้าไปในบาตรน้ำมนต์และแข็งตัวเป็นชิ้นเล็ก ๆ ขนาดโตเท่าไม้จิ้มฟัน ยาวประมาณ ๑.๕ เซ็นติเมตร สีเมฆพัด (สีน้ำเงินอมเขียว) มันเลื่อม ไปถวายข้าพเจ้า

๒ ชิ้น ผู้ปฏิบัติภาวนาธรรมได้ผลดีท่านหนึ่ง (ผู้ไม่ประสงค์จะให้ออกนาม) ได้เห็นกายทิพย์ เป็นเด็กน่ารัก ลักษณะซน ๆ ๒ ตน ได้ไปกราบแทบเท้าข้าพเจ้า อ้อนวอนขอมาอยู่ด้วย บอกว่าอยากจะบวชเป็นสามเณรอยู่ปฏิบัติธรรมกับหลวงตา (ข้าพเจ้า) ข้าพเจ้ารับทราบและรับธาตุกายสิทธิ์ทั้ง ๒ นั้นไว้ด้วยความรักและเมตตา เขาทั้งสองดีใจมาก ข้าพเจ้าจึงนำไปร่วมพิธีบวชสามเณรที่วัดด้วย เขาได้แสดงให้ทราบว่าอยากติดตามไปฟังธรรมและปฏิบัติธรรมด้วยตลอด จะได้ช่วยดูแลปรนนิบัติหลวงตาด้วย และจะได้ไปรู้ไปเห็นสิ่งใหม่ ๆ ต่าง ๆ ที่เขายังไม่เคยได้รู้ได้เห็นด้วย เหมือนกับเด็ก ๆ ที่อยากจะอยู่ใกล้ชิดกับพ่อแม่ และถ้าพ่อแม่ไปไหนก็จะได้ไปเที่ยวด้วย อย่างนั้นแหละ **ที่สำคัญคืออยากอยู่ฟังธรรม**และ**ปฏิบัติภาวนาธรรม**ด้วย

บางท่านอาจสงสัยว่า **"ทำไมจึงมีประเภทกายทิพย์ที่เป็นเด็กด้วย ?"** จึงโปรดเข้าใจว่า **นี้เป็นประเภท "เหล็กไหลตัดสด" (ไม่มีการหุง) ซึ่งเมื่อมีพิธีเชิญให้ออกมาจากรังหรือโคตรเหล็กไหลอันเป็นอาณาจักรของเขา ให้มากินน้ำผึ้ง จึงมีธาตุกายสิทธิ์ที่เป็นสมาชิกรุ่นเยาว์ที่ขยายเผ่าพันธุ์ต่อมาในภายหลัง ๆ ติดตามออกมาด้วย ธาตุกายสิทธิ์ประเภท "รุ่นเยาว์"** หรือ **"เด็ก ๆ" อย่างนี้แหละ** ที่เรียกว่า **"จิ๋วแต่แจ๋ว"** คือ**เมื่อมีเหตุเภทภัยใด ๆ แล้ว เขาจะแสดงอานุภาพที่ฉับไว (Active)** และ**เต็มพลัง (Powerful) อุปมาดั่งเด็กวัยรุ่นที่ว่องไว ใจร้อน** และ**พลังสูงฉันใด ฉันนั้น** เพราะฉะนั้น ผู้มีไว้ในครอบครอง **ถ้าจะจัดการให้เขาได้บวชเณร** หรือ**ให้ถือศีล ๘** หรือ**อย่างน้อยศีล ๕ ก็จะดีมาก แต่ผู้ครอบครองนั้นเองจะต้องเป็นผู้ทรงศีลทรงธรรมสูงกว่าเขา หรือเสมอกับเขาจึงจะอยู่ดีมีความเจริญและสันติสุข ด้วยกันทั้ง ๒ ฝ่าย**

ตัวอย่างที่ ๒ เมื่อก่อนเข้าพรรษาปีที่แล้ว (พ.ศ. ๒๕๔๐) หลังจากที่ได้เจ้าหนูน้อย ๒ ตนนั้นแล้ว ข้าพเจ้ามีโอกาสได้ธาตุกายสิทธิ์ประเภทเดียวกันนี้อีกจากสำนักอาจารย์เดียวกัน ข้าพเจ้าได้ทำบุญร่วมเป็นเจ้าภาพก่อสร้างมณฑปในวัดของท่าน ท่านจึงได้เมตตามอบให้แก่ข้าพเจ้า ๒๑๖ ชิ้น คราวนี้ได้ขนาดเท่าและสัณฐานคล้ายพริกขี้หนูสวน ข้าพเจ้าจึงมาได้ความคิดว่า ถ้าจะนำมาสร้างพระขนาดเล็กสำหรับพกติดตัวไว้ให้ผู้มีบุญบารมี ผู้มีจิตศรัทธาทำบุญสร้างหอฉันของวัดหลวงพ่อสดฯ ที่กำลังก่อสร้างอยู่ เพื่อให้ผู้มีไว้ในครอบครองได้มีความเจริญและสันติสุขในชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะเวลาระหว่างที่สภาวะการเศรษฐกิจ

กำลังตกต่ำอยู่ในขณะนี้ ให้เขาตั้งใจประพฤติปฏิบัติดีปฏิบัติชอบอยู่ในกรอบแห่งศีลธรรม แล้วอธิษฐานจิตกับพระพุทธรูปนี้ตามความปรารถนาใด ๆ ที่ชอบ ก็จะช่วยเขา (ผู้มีไว้ในครอบครอง) ได้ดี จากความที่เศรษฐกิจตกต่ำที่กระทบกระเทือนที่หนักให้เป็นเบาที่เบาก็ให้ฟื้นตัวได้เร็วขึ้น ที่พอทรงอยู่ได้ด้วยดีก็ให้เจริญรุ่งเรืองยิ่ง ๆ ขึ้น ๆ ไป

จึงได้สร้าง**พระสมเด็จธรรมกาย**รุ่นสร้างหอฉันขึ้นเป็นรุ่นพิเศษ จำนวน ๒๐๗ องค์ ชื่อว่า **รุ่นสร้างหอฉัน "พิเศษ ๒๐๗"** เป็นพระผงพิมพ์เหรียญกลม (พิมพ์จันทร์ลอย) ประกอบด้วยมวลสารพิเศษ คือ

(๑) **ผงวิเศษ**ของพระเดชพระคุณ **หลวงพ่อวัดปากน้ำ** ซึ่ง**หลวงพ่อพระภาวนาโกศลเถร** รองเจ้าอาวาสและอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิปัสสนาธุระ วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ องค์ปัจจุบัน **ผู้เป็นสัทธิวิหาริก**ของพระเดชพระคุณ**หลวงพ่อวัดปากน้ำ** และเป็น**ผู้ช่วยหลวงพ่อวัดปากน้ำ ทำพระของขวัญรุ่น ๑-๒-๓** เมื่อพระเดชพระคุณหลวงพ่อวัดปากน้ำท่านมรณภาพแล้ว ท่านก็ได้ใช้**ทำพระผงธรรมขันธ์ วัดปากน้ำเป็นรุ่นที่ ๔-๕** แล้วยังมีผงมวลสารที่เหลืออยู่จากการทำพระผงธรรมขันธ์ จึงได้มอบไว้ให้ข้าพเจ้าทำพระ เพื่อช่วยในการก่อสร้างวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม ตั้งแต่เริ่มสร้างวัดนี้ ยังเหลืออยู่และเก็บไว้ในตู้เซฟวัดหลวงพ่อสดฯ จึงได้นำมาใช้ผสมสร้างพระรุ่นสร้างหอฉันนี้ด้วย

(๒) **ผงธาตุกายสิทธิ์** (เหล็กไหล) **ที่อาจารย์วิน แคล้วคลาด** (จ.กระบี่) ผู้ทรงวิทยาคุณตัดเหล็กไหลและว่าน ๑๐๘ ของท่านที่ได้มอบไว้ให้กับ**คุณส่วน พนมวัฒนากุล** เจ้าของ **"อุทยานหินล้านปีและฟาร์มจระเข้"** ต.หนองปลาไหล อ.บางละมุง จ.ชลบุรี ผู้เป็นศิษย์ที่ท่านอาจารย์วินไว้วางใจ แล้วคุณส่วนก็ได้มอบถวายมาส่วนหนึ่ง เพื่อให้ข้าพเจ้าสร้างพระไว้มอบให้แก่คนทำบุญแก่วัดหลวงพ่อสดฯ เพื่ออุทิศส่วนกุศลให้ท่านอาจารย์วินซึ่งล่วงลับไปแล้ว และ

(๓) **ผงเกษรดอกบัว ดอกมะลิ** และ**ดอกพิกุล** (ส่วนน้อย) **ที่ใช้บูชาพระแล้ว**

(๔) **เส้นเกศาหลวงพ่อพระภาวนาโกศลเถร** และ**ของข้าพเจ้า**

มาผสมกับปูนเปลือกหอย/ปูนภูเขา สร้างเป็น**พระสมเด็จธรรมกาย** (พิมพ์เหรียญกลมหรือ **"พิมพ์จันทร์ลอย"**) ด้านหน้าเป็น**พระธรรมกาย ครองจีวรพริ้ว** ด้านหลังเป็น**ธาตุละเอียดทั้ง ๖** คือ (ส่วนหน้า) **ธาตุน้ำ** (ขวา) **ธาตุดิน** (หลัง) **ธาตุไฟ** (ซ้าย) **ธาตุลม** ตรงกลาง **อากาศธาตุ** (กลางอากาศธาตุ เป็น) **วิญญาณธาตุ** ธาตุทั้ง ๖ นี้ **ตั้งอยู่กลางดวงปฐมมรรค** หรือ **ดวงธรรมที่ทำให้เป็นกาย** (มนุษย์) **ตรงกลางกำเนิดธาตุธรรมเดิม** มีอักขระขอม ว่า **"สัมมาอรหัง"**

โดยเอาธาตุกายสิทธิ์ขนาดเท่าและมีสัณฐานคล้าย**พริกขี้หนูสวน สีเมฆพัด** (สีน้ำเงินอมเขียว) นี้ ฝังอยู่ ๑ องค์ด้วย เฉพาะพิมพ์ **"จันทร์ลอย"** รุ่นนี้ **ได้สร้างเป็นจำนวนเพียง ๒๐๗ องค์** แล้วให้**พระสงฆ์-สามเณร วัดหลวงพ่อสดฯ ผู้ได้ผ่านการฝึกปฏิบัติภาวนาวิชชาธรรมกายชั้นสูงแล้ว เจริญภาวนาวิชชาธรรมกายชั้นสูง** โดยมี **หลวงพ่อพระภาวนาโกศลเถร เป็นประธาน** ในวันเริ่มพิธีเจริญภาวนา และ**พระสงฆ์สามเณร วัดหลวงพ่อสดฯ ได้เจริญภาวนาต่อมาจนตลอดพรรษา** แล้ว**ได้เริ่มแจกให้แก่ผู้ทำบุญ**และ/หรือ**ผู้เป็นเจ้าภาพนำบุญกองผ้าป่า "วันนวกานุสรณ์ ๔๐" มาถึงปัจจุบันนี้ จวนหมดแล้ว ยังมีเหลืออยู่อีกเพียงจำนวนเล็กน้อยที่สำนักงานมูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย** ศาลาการเปรียญวัดสระเกศฯ กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐ โทร. ๖๒๑-๑๒๓๕-๖ และที่**ประชาสัมพันธ์วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม** อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี โทร. (๐๓๒) ๒๕๔-๖๕๐, ๒๕๓-๓๕๒ (กดต่อ) ๒๒๐

ข้าพเจ้าจึงยังคงมีธาตุกายสิทธิ์เหลือไว้พอเป็นตัวอย่าง ๙ ชิ้น และได้นำไปร่วมพิธีบวชสามเณรด้วยแล้ว ในจำนวน ๙ ชิ้นที่เหลือนี้**ข้าพเจ้าได้เอา ๒ ชิ้นใส่กรอบพลาสติกหุ้มร่วมกันไว้ ด้วยตั้งใจว่าจะให้เป็นตัวแทนธาตุกายสิทธิ์อื่น ๆ ไว้ติดตัวไปสอนธรรมที่ไหน ๆ ด้วย เพื่อให้เขาได้มีโอกาสฟังธรรมและปฏิบัติธรรมในเวลาที่ข้าพเจ้าไปสอนธรรม** ประเดี๋ยวจะน้อยใจว่าข้าพเจ้าพาแต่เจ้าหนูน้อย ๒ ตนแรกนั้นไป ซึ่งความจริงก็ได้นำไปไหน ๆ ด้วยบ้าง ไม่ได้นำไปบ้าง เพราะข้าพเจ้า

นั้นปกติมีกิจที่ต้องทำในทางด้านวิชาการและทางด้านการปกครองบริหารวัดมาก ในทางปฏิบัติประจำวันจึงลืมนำติดตัวไปเสียโดยมาก นาน ๆ พอนึกได้จึงได้นำติดตัวไปบ้าง

โดยปกติข้าพเจ้าจะเก็บเจ้าเด็ก ๒ ตนหลังนี้ (ใส่กรอบพลาสติก) ไว้ในถุงผ้าที่เขาใช้สำหรับใส่ทองรูปพรรณ ใส่รวมๆ ไว้กับถุงเปล่าอื่นอีก ๔-๕ ถุง เก็บไว้รวมกันในถุงพลาสติกอีกทีหนึ่ง วางไว้บนโต๊ะ โดยมิได้ใส่ใจมากนัก อยู่มาวันหนึ่งพอนึกได้ว่าไม่ค่อยได้พาเขาไปไหนด้วย จึงไปค้นดูในถุงที่ใส่ร่วมกับถุงอื่น ๆ ไว้ ในถุงพลาสติก ค้นเท่าไรก็ไม่พบ จึงเทถุง ๔-๕ ชิ้นนั้นลงบนเตียงนอน แล้วทั้งเทออกดูและทั้งจับบี้ดูทีละถุง ๆ จนหมดทุกถุง ก็ไม่พบ หาจนอ่อนใจ ก็เลยนึกบ่นในใจด้วยความหงุดหงิดนิดหน่อยว่า

"พวกแกทั้ง ๒ หนีไปไกล ระวังจะพากันกลับไม่ได้ (เพราะติดกรอบพลาสติก) ระวังจะพากันอดตายนะ"

ที่ข้าพเจ้านึกบ่นเช่นนั้น ก็เพราะว่า เมื่อได้รับเขามาอยู่ด้วยแล้ว ก็ได้เคยอธิษฐานบอกเขาไว้ว่า **"เมื่อเวลาหลวงตาบูชาข้าวพระและพิจารณาปัจจเวกขณ์ก่อนฉัน ทุกครั้ง พวกเธอทั้ง ๒ จงเสสํ มงฺคลํ ยาจามิ เอาไปฉันได้เลยนะ หลวงตาอนุญาต"** ก็เลยนึกบ่นออกไปอย่างนั้น แล้วก็เดินหาดูที่อื่นอีกในห้องเผื่อจะลืมไว้ที่อื่น แล้วก็กลับไปดู ๆ ที่ถุงผ้าเหล่านั้นอีกที ถ้าไม่พบก็จะเก็บถุงเหล่านั้นไว้ในถุงพลาสติกคืน **ทีนี้ได้ผล เป็นราวกะปาฏิหาริย์ ครั้นไปจับที่ถุงใบนั้น ก็ปรากฏว่าได้พบเขาทั้ง ๒ ที่อยู่ในกรอบพลาสติกนั้น อยู่ในถุงนั้นนั่นเอง!** ก็เลยนึกบ่นในใจอีกทีว่า

"ทีหลังอย่างอนหลวงตาอย่างนี้อีกนะ ทีนี้หลวงตาจะไม่ลืมพาพวกเธอไปด้วยบ่อย ๆ"

ตั้งแต่นั้นมาก็ยังไม่เคยหายไปอีก ตัวอย่างนี้**แสดงว่าเขาอยากติดตามหลวงตาไปฟังธรรมและปฏิบัติธรรมในเวลาที่ข้าพเจ้าไปสอนธรรมตามสถานที่ต่าง ๆ บ่อย ๆ** และ**จะได้มีโอกาสดูแลปรนนิบัติหลวงตา** (ข้าพเจ้า) **ด้วย** และ**จะได้ไปรู้ไปเห็นสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ที่เขาไม่เคยได้รู้ได้เห็นด้วยนั่นเอง**

ตัวอย่างที่ ๓ เมื่อปลายปี พ.ศ. ๒๕๔๐ **พระเกรียงศักดิ์ จิรสกฺโก** ได้นำก้อนธาตุกายสิทธิ์เป็นลักษณะกึ่งหิน-กึ่งโลหะ ขนาดน้ำหนักประมาณ ๗-๘ กิโลกรัม ๑ ก้อน มาเสนอต่อข้าพเจ้าด้วยเห็นว่าเป็นของดี อยากจะให้ข้าพเจ้าบูชาไว้ (ประมาณ ๑ หมื่นบาท) แต่ข้าพเจ้าก็ไม่ค่อยสนใจมากนัก ดูแล้วก็แล้วกันไป ไม่ได้พูดอะไรอีก ท่านพระเกรียงศักดิ์จึงเอาไปเก็บไว้บนหลังตู้ในกุฏิของท่าน วันหนึ่ง ถึงกำหนดที่ท่านเกรียงศักดิ์จะต้องนำธาตุกายสิทธิ์นี้ไปคืนเจ้าของเขา (เพราะข้าพเจ้าไม่ได้สนใจ แม้จะสอบถามอะไร ๆ ก็ไม่ได้สอบถาม) ข้าพเจ้าทราบจากพระกมลที่ไปเอาวัตถุธาตุนี้มาด้วยกันว่า ท่านเกรียงศักดิ์คงนึกหงุดหงิดคิดล่วงเกินข้าพเจ้าว่าที่อุตส่าห์นำของดีมาเสนอให้แล้วแต่ข้าพเจ้าเฉย ๆ **ครั้นเดินไปหยุดยืนอยู่ใกล้ตู้ที่วางก้อนธาตุกายสิทธิ์** (กึ่งหิน-กึ่งโลหะ) **นั้น** ทั้ง ๆ ที่กุฏินั้นมั่นคง ไม่ได้ไหวกระเทือนแต่อย่างใด **พลันก้อนธาตุกายสิทธิ์นั้นก็ลื่นหล่นลงมาจากหลังตู้ ตกลงมาบนหลังเท้าของท่านเกรียงศักดิ์ ทะลุเลือดไหลโกรก ต้องไปให้หมอที่โรงพยาบาลเย็บแผลให้** กว่าเลือดจะหยุดไหลก็หลายวัน

ท่าน**พระกมล กมโล** จึงได้บ่นกับท่านเกรียงศักดิ์ว่า **"ไม่ควรไปคิดไม่ดี ไปคิดล่วงเกินครูบาอาจารย์ (ข้าพเจ้า) ไม่รู้หรือว่าธาตุกายสิทธิ์รายนี้ดุมาก"** แล้วท่านพระกมลกับท่านพระเกรียงศักดิ์ก็นำมาให้ข้าพเจ้าพิจารณาตัดสินใจอีกครั้งหนึ่ง จนถ่องแท้ เห็นว่าพอจะแกะเป็นองค์พระพุทธรูปได้ขนาดหน้าตักประมาณ ๕ นิ้วได้ แล้วให้กายละเอียดเขาเข้าร่วมพิธีบวช เพื่อให้ได้เข้าสู่กระแสธรรม ก็คลายความดุร้ายลง ก็จะเป็นคุณแก่กายสิทธิ์นั้นและจะได้เป็นกำลังแก่พระพุทธศาสนา ข้าพเจ้าจึงตกลงรับไว้และอธิษฐานจิตบอกเขาว่า **"มาอยู่ปฏิบัติธรรมร่วมบำเพ็ญบารมีกับหลวงพ่อเถอะนะ จะได้เลื่อนภูมิจิตสูงขึ้น"** ก็ได้ทราบว่าเขาก็ปรารถนาอย่างนั้น แล้วข้าพเจ้าจึงได้เอาก้อนธาตุกายสิทธิ์นั้นใส่พานไปวางไว้บนเก้าอี้สี่เหลี่ยมที่ตั้งอยู่ในห้องพระ แล้วอธิษฐานจิตบอกกับเขาอีกว่า **"ต่อไปนี้เธอจงตั้งใจรับไตรสรณคมน์และถือศีล ๘** แล้ว**หลวงพ่อจะขอเอาวัตถุธาตุของเธอไปแกะเป็นพระพุทธรูป เพื่อให้เธอได้เข้าสู่กระแสธรรมและได้ปฏิบัติธรรมให้ยิ่งขึ้นไป พอขึ้นหุ่นพระก็จะให้เธอบวชสามเณรก่อน เมื่อเขาแกะตบแต่ง-ขัดเป็นองค์พระพุทธรูปเรียบร้อยแล้ว ก็จะให้เธอบวชเป็นพระต่อไป"**

ขณะที่ข้าพเจ้าอธิษฐานจิตอยู่นั้น ท่านผู้ปฏิบัติธรรมได้ผลดีท่านหนึ่ง (ผู้ไม่ประสงค์จะให้ออกนาม) ได้เห็นกายละเอียดของวัตถุธาตุกายสิทธิ์นี้เป็น **"กายมนุษย์ (ละเอียด)" ที่เป็นฝ่ายทุคคติ** คือเป็นกายมนุษย์ที่มีบุคลิกลักษณะดุร้าย ร่างกายกำยำ มีขนตามตัวและหนวดเคราม่าก ที่เท้าทั้ง ๒ มีลักษณะคล้ายเท้าเสือซ้อนอยู่ ก็ได้ทราบว่า **นี้นี่เองที่วิญญาณธาตุที่สถิตอยู่กับวัตถุธาตุกายสิทธิ์นั้นได้วิวัฒนาการต่ำลงสู่ภูมิจิตที่เป็นทุคคติ** ที่เขาเรียกว่า **"พญาสมิง**

เหล็ก" สามารถจำแลงกายเป็นกระทิงหรือเสือสมิงได้ และ**มียักษ์หรือกุมภัณฑ์ วิทยาธร** หรือ**คนธรรพ์** หรือ**พญานาค ซึ่งเป็นเทพประเภทมิจฉาทิฏฐิเป็นผู้เฝ้าหวงแหนอยู่** หากผู้ไปเอาวัตถุธาตุเช่นนี้ไม่มีศีลธรรมและทั้งไม่มีวิชาอาคมแก่กล้าพอที่จะครอบงำเขาได้ ก็จะได้รับอันตรายมากตามส่วน ถ้าถึงตาย ทั้งเทพผู้เป็นมิจฉาทิฏฐิและทั้งวิญญาณธาตุที่มีระดับภูมิจิตต่ำที่สถิตอยู่กับวัตถุธาตุกายสิทธิ์นั้น ก็จะได้เสพเลือดเนื้อ (ในส่วนที่เป็นทิพย์) เป็นอาหาร ก็ยิ่งทำให้ระดับภูมิจิตเขาตกต่ำลงไปเรื่อย ๆ

ด้วยบุญบารมีธรรมที่เขาได้เคยสั่งสมมา ได้กระตุ้นเตือนวิญญาณธาตุนี้ให้รีบมาสู่ผู้ทรงศีลทรงธรรม เพื่อให้ได้มีโอกาสเข้าสู่กระแสธรรมเร็ว ๆ (แต่อาการกิริยาของเขายังมีบุคลิกลักษณะดุร้ายอยู่) ครั้นได้มาพบและได้มาอยู่กับข้าพเจ้า จึงแสดงความยินดีมาก ผู้รู้เห็นว่าเขาเปลี่ยนกิริยาอาการเป็นนอบน้อมทันที นั่งลงในท่ากระโหย่ง แล้วก้มลงกราบข้าพเจ้าพนมมือตั้งใจรับไตรสรณคมน์และรับศีล ด้วยความเคารพ

ข้าพเจ้าได้ให้ไตรสรณคมน์และศีล พอเขารับไตรสรณคมน์และศีล ๘ แล้ว ดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายของเขาก็ใสบริสุทธิ์ขึ้น และกายมนุษย์ของเขาก็เปลี่ยนเป็นกายสุคติ ไม่เศร้าหมองเหมือนแต่เดิม กลับเป็นกายมนุษย์ละเอียดที่ผ่องใส ด้วยชุดแต่งกายที่เป็นสีขาวไปทันที แต่ชุดขาวที่ปรากฏมีแก่เขานั้นยังไม่สดใสนัก ครั้นวันหลังต่อมา ข้าพเจ้าจึงไปซื้อผ้าขาวพอตัดชุดแม่ชีมาให้แม่ชีประยูร ระฆังสมบูรณ์ ซึ่งอยู่ที่วัดหลวงพ่อสดฯ ให้ตัดชุดของแม่ชีใช้ชุดหนึ่ง แล้วอุทิศส่วนกุศลให้เขา เขาได้อนุโมทนาแล้ว ก็ปรากฏเครื่องแต่งกายชุดขาวของเขาก็สดใสขึ้น

เฉพาะในวันที่ข้าพเจ้าได้ให้ไตรสรณคมน์และให้ศีล ๘ แก่วิญญาณธาตุ (กายมนุษย์ละเอียด) นั้น ปรากฏในขณะนั้นว่า เขาแสดงความปลื้มปีติยินดีเป็นอย่างยิ่ง ท่านผู้รู้-เห็นได้ (ไม่ประสงค์จะออกนาม) ได้เห็นว่ากายมนุษย์ละเอียดนั้น ครั้นรับศีลเสร็จแล้วก็ก้มลงกราบมาทางข้าพเจ้าด้วยความเคารพในพระรัตนตรัย แล้วลุกขึ้นเดินมาใกล้ข้าพเจ้า นั่งลงแล้วกราบแทบเท้าข้าพเจ้าอีกครั้งหนึ่ง ด้วยความเคารพและเทิดทูนในข้าพเจ้า และแสดงความเชื่อฟังอยู่ในโอวาทข้าพเจ้า ถามเขาว่า **"เธอชื่ออะไร ?"** ก็ได้ทราบว่า ชื่อ **"ประสิทธิ์"**

ข้าพเจ้าได้ส่งก้อนธาตุกายสิทธิ์นั้น ให้ท่านพระกมล กมโล นำไปให้ช่างคงศักดิ์ วรรธนะศักดิ์ แกะเป็นองค์พระพุทธรูปตามที่อธิษฐานบอกไว้ ครั้นขึ้นหุ่นองค์พระพุทธรูป (ขนาดหน้าตัก ๔.๕

นิ้ว) เสร็จแล้ว ก็ได้นำไปร่วมในพิธีบวชสามเณรด้วย ครั้นผ่านพิธีบวชสามเณรร่วมกับสามเณรจริง ๆ แล้ว ผู้รู้-เห็นได้ เห็นว่ากายมนุษย์ละเอียดของเขาสำเร็จความเป็นสามเณร จึงได้ให้ท่านพระกมล นำไปให้ช่างคงศักดิ์ แกะตบแต่งเป็นองค์พระ และทำการขัดเงาต่อไป และได้สั่งกำชับว่าเวลาจะรับประทานอาหารอย่าลืมอธิษฐานถวายภัตตาหารให้**สามเณรประสิทธิ์**ด้วย อยู่มาวันหนึ่ง ครั้นได้เวลาเพล ภรรยาช่างคงศักดิ์ได้ลืมยกสำรับกับข้าวมาอธิษฐานถวายตามที่เคยปฏิบัติมาทุก ๆ วัน ช่างคงศักดิ์เองก็ทำงานแกะพระนี้ง่วนจนลืมไปด้วย พอนึกได้ ก็เลยเวลาเพลไปแล้ว จึงได้สั่งภรรยา (ชื่อ "นก") ให้ไปเอานมมาถวายแทน ส่วนภรรยาช่างคงศักดิ์ ก็กลับไปเลี้ยงลูกที่บ้านพักซึ่งอยู่ไม่ไกลจากโรงงานแกะพระนั้น ด้วยความเหนื่อยอ่อนก็เผลอหลับไปพร้อมกับลูก ช่างคงศักดิ์ทำงานไปได้ครู่ใหญ่หนึ่ง ก็ไม่เห็นภรรยาเอานมมาถวายสามเณรประสิทธิ์ (ธาตุกายสิทธิ์) ก็นึกในใจว่า **"ทำไมป้านนี้ยังไม่มาอีก"** สักครู่หนึ่งหลังจากนั้นภรรยาก็เดินหน้าตื่น ๆ มาบอกว่า เมื่อกี้นี้ตนเองเผลอหลับไป แล้วได้ปรากฏมีเสียงเรียก (ภรรยา) ว่า **"นก! นก!!"** ครั้นตื่นลืมตาขึ้นยังได้ยินเสียงเรียกครั้งที่ ๓ ว่า **"นก!"** อีก ตนเองจึงขานรับว่า "ขา!" และเห็น (มองผ่านมู่ลี่) เป็นพระรูปร่างใหญ่ยืนอยู่ข้างนอก จึงออกมาดู แต่พระก็เดินไปทางไหนแล้วก็ไม่รู้ ทั้งสองสามีภรรยาจึงพากันไปเดินหารอบ ๆ โรงงาน และบ้านพัก ก็ไม่เห็นมีใครอยู่บริเวณนั้น ก็นึกทราบว่า **"ส.ณ.ประสิทธิ์"** นี้เอง ถึงเวลาฉันเพลแล้วยังไม่ได้ฉัน จึงบอกภรรยาให้รีบนำนมมาให้ฉันเสีย แต่สองสามีภรรยานี้ก็มิได้ตื่นเต้นอะไรมาก เพราะตั้งแต่ได้รับวัตถุธาตุกายสิทธิ์นี้มาแกะเป็นพระพุทธรูป เขาก็ได้มีประสบการณ์ที่แปลก ๆ จนเป็นเรื่องธรรมดาไป เขาพากันระวังแต่เรื่องไม่ประพฤติผิดศีล เพื่อให้การแกะพระพุทธรูปนี้สำเร็จด้วยดี และเขาไม่ขอรับค่าแรงแกะพระนี้ แต่จะขอถวายค่าแกะพระนี้แก่พระพุทธศาสนาเพื่อให้เขาได้บุญบ้างเท่านั้น การแกะพระก็สำเร็จด้วยดี และเขาได้มาเล่าให้ฟังทีหลังว่า **พระประสิทธิ์นี้ศักดิ์สิทธิ์มาก เวลาที่เขาต้องเดินทางไปไหน ๆ** (ด้วยมอเตอร์ไซค์) **ได้อธิษฐานขอให้พระประสิทธิ์คุ้มครอง ก็จะปลอดภัยเสมอ และการเดินทางไปติดต่อธุรกิจใด ๆ ก็สะดวกดีกว่าแต่ก่อนมาก มีอุปสรรคน้อย แม้แต่ไฟแดงก็ไม่ค่อยจะติด อย่างที่เคยเป็นมาก่อน** ระยะที่กำลังแกะพระนี้อยู่นั้น เป็นฤดูมรสุมที่มีลมพายุและฝนเข้ามาในประเทศไทยถี่ ๆ โดยปกติเขาต้องขับ

มอเตอร์ไซค์จากกรุงเทพไปติดต่องานระยะไกล ๆ ถึงต่างจังหวัดใกล้เคียงบ่อย ๆ ถ้าต้องถูกทั้งลมพายุและฝนตก กว่าจะถึงบ้านก็คงจะไม่ปลอดภัยและถึงเจ็บไข้เพราะหนาวเย็นจัดแน่นอน จึง**ได้อธิษฐานขอให้ปลอดภัยจากพายุฝนก่อนถึงบ้าน**ด้วย เขาก็ได้รับผลจากการอธิษฐานเช่นนั้น คือ พอกลับถึงบ้านฝนก็ตกลงมาพอดีทุกที มีบางครั้งเผอิญภรรยาใส่กลอนประตูไว้ พอกลับมาถึงบ้านฝนก็ตกพอดี แต่เข้าบ้านไม่ได้ เขาจึงต้องเปียกฝนที่หน้าบ้านนั้นเอง เมื่อแกะพระประสิทธิ์นี้เสร็จแล้วก็ได้นำส่งมอบถวายให้อาตมภาพ **เขาเก็บเศษหินที่เหลือจากแกะพระนี้ ขออนุญาตอาตมาแกะทำเป็นพระองค์เล็ก ๆ องค์หนึ่ง ไว้ติดตัวด้วยศรัทธา เวลาอธิษฐานขอสิ่งใด ๆ ที่ชอบและไม่เกินวิสัยก็ได้ผลอย่างนี้ตามสมควรเช่นกัน**

วัตถุธาตุนี้ เวลาขัดเงาโดยใช้น้ำฉีดเพื่อมิให้ร้อนจัดนั้น ปรากฏว่าเมื่อน้ำซึมเข้าไปในเนื้อวัตถุธาตุที่เป็นเหมือนกึ่งหิน-กึ่งโลหะ ที่มีรูพรุนที่มองแทบจะไม่เห็นแล้วไหลคืนออกมานั้น มีลักษณะเหมือนสีแดงช้ำ ๆ และมีกลิ่นคาว ๆ เหมือนเลือด ซึ่งสัณนิษฐาน ว่าได้เคยเสพดูดซึมเลือดเนื้อมาแล้ว แต่อดีต จึงทำให้ระดับภูมิจิตของ เขาตกต่ำลงถึงทุคคติภูมิ ก่อนที่จะได้มาอยู่กับข้าพเจ้า และ**โชคดีด้วยบารมีธรรมของเขายังไม่ถึงถูกปิดโดยสิ้นเชิง ด้วยวิบากอกุศลกรรม จึงทำให้เขาได้มีโอกาสเข้าสู่กระแสธรรมตามเจตจำนงวัตถุประสงค์ดั้งเดิมตั้งแต่ครั้งยังเป็นฤาษี ผู้สร้างธาตุกายสิทธิ์นี้ไว้ เมื่อหลายกัปหลายกัลป์มาแล้ว** และ**สามารถเลื่อนระดับภูมิจิตขึ้นเป็นบารมีธรรมระดับเทพ**หรือ **พรหม**ต่อไป **ถึงเป็นพระอริยเจ้าได้**

เมื่อได้แกะเป็นพระพุทธรูปเรียบร้อยแล้ว ข้าพเจ้าก็**ได้นำไปร่วมพิธีบวชกับด้วยการบวชพระจริง ๆ** อีกทีหนึ่ง แล้วได้ประดิษฐานไว้ในอุโบสถ**เพื่อให้เขาได้มีโอกาสบำเพ็ญบารมีธรรมเลื่อนภูมิจิตของตนให้สูงขึ้น เป็นบารมีธรรมชั้นเทพ-พรหม** และ**ให้สามารถถึงเป็นพระอริยเจ้าได้** และ**ให้กายสิทธิ์ที่สถิตอยู่ ณ ท่ามกลางธาตุขันธ์นั้น ได้ทำหน้าที่เป็นภาคผู้เลี้ยงวัด ต่อไปอีกด้วย** และ**ได้อธิษฐานขอผงธาตุขันธ์ของเขาจากที่ขัดวัตถุกายสิทธิ์นั้นเพื่อทำเป็นพระพุทธรูป "พระประสิทธิ์" นั้นไปใช้ผสมกับ** (๑) **ผงมวลสารวิเศษของหลวงพ่อวัดปากน้ำ** (๒) **เส้นเกศาหลวงพ่อพระภาวนาโกศลเถร** และ**ของข้าพเจ้า** (๓) **ผงเกษรดอกบัวดอกมะลิ** และ**ดอกพิกุลที่บูชาพระแล้ว** (๔) **ปูนเปลือกหอย/ปูนภูเขา ทำพระผงสมเด็จธรรมกายพิมพ์เหรียญกลม** (จันทร์ลอย) **รวม ๙,๙๙๙ องค์ มี ๓ สีให้เลือก** คือ สีเหลืองอ่อน สีเทาอ่อน และสีแดงอ่อนเรื่อ ๆ ด้านหน้าทำเป็นรูปพระสมเด็จธรรมกายครองจีวรพริ้ว ด้านหลังเป็นธาตุ ๖ และมีอักขระขอม ว่า **"สัมมาอรหัง"**

พระสมเด็จธรรมกาย รุ่นสร้างหอฉัน (พิเศษ ๙๙๙๙) นี้ มีจำนวนสร้างเพียง ๙,๙๙๙ องค์ และได้รับการเจริญภาวนาวิชชาธรรมกายชั้นสูงจากคณะพระสงฆ์และสามเณร วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม (เช่นเดียวกันกับพระสมเด็จธรรมกายรุ่น ๒๐๗) **เพื่อไว้ให้แก่ผู้มีจิตศรัทธาทำบุญร่วมเป็นเจ้าภาพสร้างหอฉันบำรุงวัด** และ/หรือ**ช่วยอุปถัมภ์การเผยแผ่ธรรมปฏิบัติ** และได้เริ่มแจกให้ผู้มีจิตศรัทธาทำบุญดังกล่าวมาตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๐ จนถึงปัจจุบัน ปัจจุบันนี้ยังพอมีเหลืออยู่บ้าง **ผู้มีจิตศรัทธาทำบุญขอรับพระได้ที่สำนักงานมูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย** ศาลาการเปรียญ วัดสระเกศฯ กรุงเทพฯ โทร. ๖๒๑-๑๒๓๕-๖ และ**ประชาสัมพันธ์ วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม** อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี โทร. (๐๓๒) ๒๕๓-๓๕๒, ๒๕๔-๖๕๐ (กดต่อ) ๒๒๐ ได้ทุกวัน

สรุป วิธีรักษาธาตุกายสิทธิ์ให้ดีตลอด และ**วิธีพัฒนาธาตุกายสิทธิ์ที่ร้ายให้กลายเป็นดี** นั้นก็คือ

(๑) **ธาตุกายสิทธิ์-เหล็กไหล/พญาสมิงเหล็กเหล่านี้ ปรารถนาที่จะเข้าสู่กระแสธรรม มุ่งอยู่ที่การบำเพ็ญบารมีธรรม เพื่อเลื่อนภูมิจิตของตนเองเข้าสู่ความเป็นพระอริยเจ้า ถึงพระนิพพานอันเป็นอมตธรรม เป็นสำคัญ จึงต้องอยู่กับคนดีมีศีลมีธรรมเท่านั้นจึงดี และจะให้คุณเป็นความเจริญด้วยมนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัติ** และเป็น**อุปการะแก่ผู้มีไว้ในครอบครองในการศึกษาอบรมกาย วาจา ใจของตนด้วยศีลสิกขา จิตตสิกขา** และ**ปัญญาสิกขา ให้ถึงอธิศีล อธิจิต อธิปัญญา**

อันมีนัยอยู่ในอริยมรรคมีองค์ ๘ ให้ถึงความบรรลุมรรค ผล นิพพาน ตามกระแสพระสัทธรรมของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้สะดวก

เพราะฉะนั้น **ผู้มีโอกาสได้เป็นเจ้าของผู้ครอบครองธาตุกายสิทธิ์เหล่านี้ จักต้องดำรงตนอยู่แต่ในคุณความดี เพิ่มพูนบารมีธรรม** โดยปฏิบัติทานกุศล ศีลกุศล และภาวนากุศล เป็นต้น **ให้ยิ่ง ๆ ขึ้นไป** และ**ควรให้เขาได้รับไตรสรณคมน์และรับรักษาศีล อย่างต่ำศีล ๕ ขึ้นไป ถ้าได้ให้เขารับศีล ๘ ขึ้นไป ถึงให้ร่วมพิธีบวชสามเณร-พระภิกษุ ในพระพุทธศาสนาได้ก็ยิ่งดี** และ**ให้เขามีโอกาสได้อนุโมทนาบุญ และร่วมบำเพ็ญบารมีธรรมไปกับเราด้วย** โดยประการนั้นแหละถูกต้องความประสงค์ของเขานัก และกายสิทธิ์ที่สถิตอยู่ก็จะได้ทำหน้าที่เป็นภาคผู้เลี้ยงพระได้อย่างสมบูรณ์

แต่มีหลักอยู่ว่าถ้าเราให้เขา**รับไตรสรณคมน์**และให้**รับรักษาศีลขั้นใด ผู้มีไว้ในครอบครองควรจะต้องมีศีลขั้นพื้นฐานเท่ากับเขาหรือยิ่งกว่าเขา จึงจะดี** และจะ**ต้องเป็นผู้สำรวมในศีล**และ**อินทรีย์ให้ดี ให้มีหิริโอตตัปปะ** คือความละอายเกรงกลัวต่อบาปอกุศล **เพราะวิญญาณธาตุกายสิทธิ์เมื่อเขาเลื่อนภูมิจิตเป็นเทพหรือพรหม** และ**เข้าสู่กระแสธรรมยิ่ง ๆ ขึ้นไปแล้ว เขากลายเป็นผู้มีศีลมีธรรมมั่นคง มีหิริโอตตัปปะ แน่นอน ไม่เหลาะแหละเหลวไหลเหมือนมนุษย์บางคน** เพราะฉะนั้น **จึงประมาทมิได้ ถ้าประมาทประพฤติผิดศีลผิดธรรมโดยเจตนา** ด้วยคิดว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยคงไม่เป็นไร **ก็อาจจะมีโทษได้ง่าย** และ**เขาก็จะไม่อยู่ด้วยนาน**

(๒) **ถ้าเป็นคฤหัสถ์ผู้ครองเรือน** หรือ**แม้ผู้เป็นนักบวช ผู้ยังไม่ชำนาญในการเจริญภาวนาชำระธาตุธรรมได้เอง ควรมีธาตุกายสิทธิ์ประเภทที่ผู้รู้หรือผู้ทรงคุณวุฒิท่านได้นำมาสร้างเป็นพระ** หรือ**ได้ฝังอยู่ในองค์พระ** และ**ที่ผ่านการเจริญภาวนาชำระสะสางธาตุธรรม นำเข้าสู่กระแสธรรมแห่งสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าดีแล้ว จึงจะดี** และ**ปลอดภัยที่สุด** เพราะ**เรื่องของธาตุกายสิทธิ์** คือ**เหล็กไหล/พญาสมิงเหล็ก**นั้น**มีทั้งคุณสมบัติ** และ**โทษสมบัติอยู่ในตัวมาก ที่น้อยคนนัก** (นอกจากพระอริยเจ้า และ/หรือผู้ทรงคุณวิทยาที่มีประสบการณ์และความชำนาญธรรมชาติของเขาดีมากแล้ว) **ที่จะรู้จักธรรมชาติของเขาทั้งคุณ**และ**โทษได้ละเอียดละออครบถ้วน**

แม้ผู้เขียนเองนี้ ก็ยังจัดว่ารู้เพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น ยังมีส่วนที่เราไม่รู้แจ้งอย่างละเอียดละอออีกมาก **ที่ข้าพเจ้านำเสนอเรื่องนี้เพียงเพื่อให้ท่านผู้อ่านที่ยังไม่ทราบคุณ**และ**โทษอย่างกว้างขวางของเขา จะได้ทราบเท่าที่ข้าพเจ้าพอทราบมาบ้าง จะได้ไม่ผูกใจติดอยู่กับ "อานุภาพของธาตุกายสิทธิ์ คือเหล็กไหล"** เหล่านี้ **เพียงว่า "เป็นมหาอุด-คงกระพัน-แคล้วคลาด"** เท่านั้น จะได้เข้าใจคุณและโทษของเขาให้กว้างขวางขึ้นตามธรรมชาติที่เป็นจริง **จะได้ปฏิบัติตนได้ถูก เมื่อท่านมีโอกาสได้วัตถุธาตุกายสิทธิ์ที่มีอานุภาพเช่นนี้ไว้ในครอบครอง**

(๓) เมื่อท่านพอทราบ**เจตนาอันเป็นวัตถุประสงค์หลักดั้งเดิมของฤาษีผู้สร้าง** ว่า**เพื่อสถิตอยู่และเพื่อรอเวลาเข้าสู่กระแสธรรม** แล้วก็อย่าแปลกใจว่า **ทำไมในยุคปัจจุบันนี้ จึงได้ยินเรื่องธาตุกายสิทธิ์-เหล็กไหล นี้มากเหลือเกิน ? แม้เห็นวางจำหน่ายอยู่ตามแผงพระก็มี จะเป็นของจริงหรือ ?** ขอตอบในเบื้องต้นว่า **ที่จริงแท้ ๆ ก็มี ที่จริงบ้างไม่จริงบ้างก็มี ที่ไม่จริงเลย คือเป็นของปลอมแท้ ๆ ก็มีมาก** ถ้าไม่สนใจไม่ศรัทธาก็ไม่เป็นไร แต่**ถ้าสนใจก็จะต้องศึกษาทำความเข้าใจ**หรือ**ไต่ถามผู้รู้ (จริงๆ) บ้าง อย่าเดาสุ่มด้วยความที่เขาฮือฮากันเอง** เพราะ**ของดีจริงนั้นมีอยู่ จึงมีของหลอก หรือของปลอม ที่คนโลภ/คนทุศีล ไม่มีหิริโอตตัปปะ ไม่มีคุณธรรม เอามาหลอกเพื่อหาเงินจากคนหลง** และ**แม้ของจริงยังมีทั้งคุณอนันต์แก่ผู้ทรงศีลทรงธรรม** และ**ผู้ตั้งใจปฏิบัติธรรมเพื่อเพิ่มพูนบารมีธรรม** แต่เป็น**โทษมหันต์สำหรับคนชั่ว คนทุศีล คนไม่มีหิริโอตตัปปะ ไม่มีคุณธรรม ได้มาก**อีกด้วย จึงควรสังวรระวังให้มาก

เพราะเหตุนั้น **สำหรับผู้สนใจพึงตั้งจิตอธิษฐานที่จะมีวัตถุธาตุกายสิทธิ์นี้ที่ดีจริง เพื่อเป็นอุปการะแก่การศึกษาและปฏิบัติธรรม มีทานกุศล ศีลกุศล** และ**ภาวนากุศล** ให้ถึง**อธิศีล อธิจิต อธิปัญญา เพิ่มพูนบุญ-บารมีธรรม ดำเนินชีวิตตนไปตามทางมัชฌิมาปฏิปทา** คือ**อริยมรรคมีองค์ ๘ ให้ได้มากที่สุด มุ่งตรงสู่มรรค ผล นิพพาน อันเป็นอมตธรรม ที่สิ้นสุดแห่งทุกข์ทั้งปวง** และ**ที่เป็นบรมสุขตามแนวทางพระพุทธศาสนา เทพเทวาผู้สัมมาทิฏฐิ ผู้ดูแลรักษาธาตุกายสิทธิ์นี้ก็จะเปิดบารมีให้แก่ท่านได้พบของดีจริงเอง**

และ**มีหลักเบื้องต้นสำหรับพิจารณาวัตถุธาตุกายสิทธิ์** ว่า**เป็นของจริง-จริงบ้างไม่จริงบ้าง** หรือ**ไม่จริงเลย** ดังนี้

(๓.๑) **พิจารณาแหล่งที่มาของวัตถุธาตุกายสิทธิ์** ว่า**เป็นวัตถุธาตุที่มาจากสำนักที่เชื่อถือได้เพียงใด** คือ **จากสำนักที่ได้มีการปฏิบัติอธิศีล** คือศีลยิ่ง **อธิจิต** คือจิตยิ่ง และ**อธิปัญญา** คือปัญญายิ่ง **ตามนัยแห่งอริยมรรคมีองค์**

๘ เพียงไร ก็เชื่อถือได้มากเพียงนั้น บุคคลภายนอกย่อมอ่านคุณธรรมของบุคคลในสำนักต่าง ๆ ได้ไม่ง่ายนัก แต่ก็**พอดูได้จากเจตนาความคิด การพูด การกระทำ ว่าเป็นไปในลักษณะของผู้ทรงศีลทรงธรรม มีเจตนาให้เป็นไปเพื่อให้เป็นอุปการะแก่การศึกษา**และ**ปฏิบัติธรรม เพิ่มพูนบารมี** และ**เพื่อช่วยสืบบวรพระพุทธศาสนาให้เจริญรุ่งเรือง** และ**ให้มั่นคง** และ**เพื่อประโยชน์สุขแก่สาธุชนหมู่ใหญ่ เพียงไร** หรือว่า**มีเจตนาเพื่อลาภสักการะ เพื่อประโยชน์สุขส่วนตน**และ**ส่วนพวกพ้องหมู่คณะของตน อย่างนี้ ก็พอจะพิจารณาแหล่งที่มาของวัตถุธาตุกายสิทธิ์นั้น** ว่า**จะพอหรือสามารถที่จะเชื่อเถือได้เพียงไร ว่าวัตถุธาตุกายสิทธิ์นั้น เป็นวัตถุธาตุกายสิทธิ์ภาคผู้เลี้ยงที่ดีจริงอันให้คุณแก่ผู้มีไว้ในครอบครอง เป็นความเจริญด้วยมนุษย์สมบัติสวรรค์สมบัติ และเป็นอุปการะแก่การบำเพ็ญบารมีธรรมถึงนิพพานสมบัติได้ดีจริง**

(๓.๒) **พิจารณาวัตถุธาตุกายสิทธิ์นั้นโดยตรง จากลักษณะภายนอก และจากข้อมูลที่เชื่อถือได้** ว่า**เป็นของที่ได้มาโดยวิธีใด** คือ

อันดับที่ ๑ ธาตุเป็น**วัตถุธาตุกายสิทธิ์ผสม** ของ **"เหล็กไหลบารมี** และ/หรือ **"เหล็กไหลตัด" ที่มีส่วนผสมของแร่ที่เป็นมงคล** เช่น **แร่ทองคำ เงิน ทองแดง แร่สังฆวานร เพชรหน้าทั่ง รังหรือโคตรเหล็กไหล ดินกากยายักษ์** (สีเทาดำ) **ดินน้ำนมแม่ธรณี** (สีขาวเหมือนน้ำนม) และ**ว่านยาสมุนไพร**และ**พันธุ์ไม้ที่เป็นมงคลต่าง ๆ** เป็นต้น **หล่อหลอมขึ้น** หรือ**สร้างขึ้นเป็นพระพุทธรูป รูปเหมือนบูรพาจารย์ผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ** และ/หรือ **รูปเปรียบพระโพธิสัตว์** เป็นต้น **ด้วยพิธีการเจริญภาวนาชำระธาตุธรรมส่วนละเอียดของธาตุกายสิทธิ์ที่หลอม หรือสร้างขึ้นมานั้น แล้วนำเข้าสู่กระแสธรรม** และ**บรรจุพลังพระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ ตามวิธีที่บูรพาจารย์ได้เคยกระทำได้ผลดี มีอานุภาพสูงมาแล้ว**

อันดับที่ ๒ เป็น**ธาตุกายสิทธิ์ประเภท "เหล็กไหลบารมี"** คือ**หลุด(ตัด)เองออกมาจากรังหรือโคตรเหล็กไหลตามธรรมชาติ** แล้ววิวัฒนาการบารมีธรรมสูงขึ้น ๆ ไปตามลำดับ ได้แก่ **พญาสมิงเหล็ก เหล็กไหลตาน้ำ เหล็กไหลเพลิง** และที่ได้วิวัฒนาการสูงขึ้นไปเป็น**พระธาตุเหล็กไหล**และ**วัชรธาตุ** เป็นต้น **ที่ได้มาด้วยบารมีธรรมของตน** และ/หรือ**ด้วยเทพเทวาเขาเปิดบารมีให้**อย่างนี้ก็มี ประเภทนี้**มีอานุภาพแก่ผู้มีไว้ในครอบครอง ที่ละเอียดและเยือกเย็น และยิ่งเป็นผู้มีศีลมีธรรมยิ่งเจริญดี ถ้าอยู่กับคนดีน้อย เขาจะพยายามชักนำให้ดีขึ้น ถ้าอยู่กับคนไม่ดีโดยสันดาน ก็จะอยู่ด้วยไม่ได้นาน**

อันดับที่ ๓ เป็น**ธาตุกายสิทธิ์** ประเภทที่ **"ตัดสด"** จริง ๆ โดย**พระอริยเจ้า** หรือ**ผู้ทรงวิทยาคุณ ผู้เชิญเขาออกมาด้วยพระพุทธมนต์** หรือ**เรียกบังคับเขาออกมาจากรัง**หรือ**โคตรเหล็กไหลด้วยทั้งพระพุทธคุณ** และ**ทั้งเวทย์มนต์ก็มี** ประเภทนี้มีอานุภาพรุนแรง ถ้าได้ผ่านการเจริญภาวนาชำระธาตุธรรม และให้เข้าอยู่ในกระแสธรรมแล้วจึงดี และ**ถ้าอยู่กับคนดี มีศีล มีธรรม ปฏิบัติธรรมเพิ่มพูนบารมีธรรมอยู่เสมอแล้วก็ จะยิ่งดี** แต่**ถ้าอยู่กับคนไม่ดี คนขาดศีลขาดธรรมแล้วมักมีโทษ** และ**ไม่อยู่ด้วยนาน**

ธาตุกายสิทธิ์ประเภทนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง **ที่ผู้ทรงศีลทรงธรรมได้ทำ**หรือ**ที่ได้สร้างขึ้นเป็นพระพุทธรูป**ก็ดี และ/หรือ**เป็นรูปเหมือนบูรพาจารย์ผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ** หรือ**รูปเปรียบพระโพธิสัตว์**ก็ดี จึง**เป็นธาตุกายสิทธิ์** และ/หรือ**ปูชนียวัตถุที่มีอานุภาพที่ให้คุณมาก** และ**ปลอดภัยดีที่สุด แก่ผู้มีไว้ในครอบครอง เพราะเป็นวัตถุธาตุที่ผ่านกระแสธรรมดีแล้ว จึงมีแต่จะเป็นสิริมงคลแก่ผู้มีไว้ในครอบครองด้วยใจศรัทธาในพระรัตนตรัยแต่ส่วนเดียว**

ประเภทที่ไม่จัดอยู่ในอันดับธาตุกายสิทธิ์/เหล็กไหล คือ**ของเทียมธาตุกายสิทธิ์เหล็กไหล** เช่น การนำเอาแร่ธาตุบางอย่าง ได้แก่ **แร่ Haematite แร่ Pyrite** สีขาวเงินยวงบ้าง สีดำเป็นมันบ้าง และ/หรือ **แร่ Magnetite ที่มีกระแสแม่เหล็กดูดติดเหล็กได้** และแม้เอา**แร่เหล็กธรรมดามาชาร์จด้วยไฟฟ้าให้มีกระแสแม่เหล็ก** ทำให้**มีลักษณะคล้ายวัตถุธาตุกายสิทธิ์เหล็กไหล มาหลอมหรือมาขัด/เจียรไน เป็นวัตถุมงคลต่าง ๆ** เช่น **ทำเป็นลูกประคำบ้าง ทำเป็นรูป**

รี ๆ เหมือนลูกรักปี้ หรือ**ลูกหนำเลี๊ยบบ้าง มีทั้งที่ได้ผ่านการเจริญภาวนาสมาธิบรรจุพลัง** และ**ทั้งไม่ได้ผ่านการเจริญภาวนาบรรจุพลังใด ๆ เลยก็มีมาก** เหล่านี้มีวางขายเกลื่อนกลาดตามสถานที่ต่าง ๆ หรือเอามาเที่ยวหลอกจำหน่ายกับผู้ไม่รู้โดยเจตนาทุจริตคิดมิชอบก็มี

แต่มีหลักพิจารณาว่า **ของดีจริง ๆ ไม่มีวางจำหน่ายง่าย ๆ ตามสถานที่อย่างนั้นหรอก มีอยู่แต่กับสำนัก**หรือ**บุคคลที่เชื่อถือได้ตามที่กล่าวไว้ในข้อ ๓.๑ เท่านั้น**แหละ

(๓.๓) **เหตุที่มีข่าววัตถุธาตุกายสิทธิ์/เหล็กไหลในปัจจุบันนี้มาก** เพราะเหตุสำคัญ ๒ ประการ คือ

ก. **มีการทำของเทียมขึ้นจำหน่ายให้แก่ผู้รู้เท่าไม่ถึงการณ์ด้วยความโลภ**หรือ**ด้วยความปรารถนาลามก**

ข. **ในยุคปัจจุบันนี้* ประเทศไทยเป็นที่ตั้งมั่นสำคัญของพระพุทธศาสนา เป็นบ่อเกิดและที่สถิตอยู่ของผู้มีบุญบารมี ผู้บำเพ็ญบารมีธรรมเพื่อความบรรลุมรรคผลนิพพาน** เป็น**พระอรหันตสาวก พระปัจเจกพุทธเจ้า** และ**พระสัพพัญญูพุทธเจ้า ตามระดับอธิษฐานบารมีที่ได้กระทำมาแล้ว เป็นจำนวนมาก เทพเทวาผู้สัมมาทิฏฐิ ผู้ดูแลรักษาธาตุกายสิทธิ์ภาคผู้เลี้ยง จึงเปิดบารมีธรรมแก่ผู้กำลังบำเพ็ญบุญบารมี ในระดับต่าง ๆ ให้ได้รับธาตุกายสิทธิ์ ภาคผู้เลี้ยงที่มีอยู่ในโลก ในจักรวาล เพื่อเป็นอุปการะแก่การบำเพ็ญบารมีธรรมให้ยิ่งขึ้นไปได้สะดวก และเพื่อช่วยกันสืบบวรพระพุทธศาสนาในประเทศไทยนี้ให้เจริญรุ่งเรือง**และ**มั่นคงยิ่ง ๆ ขึ้นไป เพื่ออำนวยประโยชน์สุข**และ**ความสันติสุขแก่สาธุชนหมู่ใหญ่ ทั้งแก่ชาวไทยและชาวโลก ให้ได้มากที่สุดเป็นสำคัญ**

เหตุนั้น **แท้ที่จริงแล้วธาตุกายสิทธิ์นี้จึงได้มีการใช้กันอยู่แล้วในหมู่ผู้ปฏิบัติธรรม**และ**ศิษยานุศิษย์** ตลอดทั้ง**ผู้ปกครอง ผู้กอบกู้**และ**ผู้รักษาประเทศชาติบ้านเมืองไทยเรามาแต่โบราณกาลแล้ว เพียงแต่ไม่มีสื่อมวลชนกระจายข่าวกันมาก** และ**ไม่มีการทำของเทียม (ปลอม) หลอกลวงจำหน่ายกันมากขึ้น ดังเช่นทุกวันนี้ เท่านั้น**

การมาสู่สำนักวัดหลวงพ่อสดฯ ของพระบรมสารีริกธาตุ/พระธาตุ และธาตุกายสิทธิ์-เหล็กไหลบารมี

(เมื่อปลายเดือนธันวาคม พ.ศ.๒๕๔๐)

เมื่อปลายเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อน**อาจารย์อุดม ตรีชั้น (กรรมการมูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย**และ**กรรมการวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม)** ได้พาอาจารย์อุดมไปยัง**สำนักหลวงปู่ทวด** ที่มีนบุรี ด้วยกิจบางอย่างที่ได้เคยติดต่อกันไว้ อาจารย์อุดมจึงได้รับพญาสมิงเหล็ก เหล็กไหลตาน้ำ และวัชรธาตุเป็นรูปเหมือนหลวงปู่ทวด องค์เล็ก ที่เจ้าสำนักได้มอบให้มาไว้ติดตัวและคุณโยมเจ้าสำนักยังได้ฝาก **"วัชรธาตุ"** เป็น**รูปเหมือนหลวงปู่ทวด องค์ใหญ่** พร้อมทั้งพระพุทธปฏิมา **"ฟ้าทวาราวดี (พระศรีอารยเมตไตรย)"** มาถวายข้าพเจ้าด้วย และยังได้สั่งมากับอาจารย์อุดมว่า ***"หากหลวงพ่อเจ้าอาวาส (ข้าพเจ้า) ต้องการอะไร (ธาตุกายสิทธิ์) ก็ให้มีหนังสือบอกมา จะถวายให้เพื่อพระพุทธศาสนา"*** ข้าพเจ้าก็ได้บอกอาจารย์อุดมว่า ***"ไม่รู้จะขออะไรจากคุณโยมเจ้าสำนัก ทางวัดเรามีโครงการจะสร้างพระไว้ให้ญาติโยมผู้มีจิตศรัทธาทำบุญสร้างหอฉัน บำรุงวัด และเผยแผ่ธรรมปฏิบัติ ถ้าคุณโยมมีจิตศรัทธาจะถวายอะไร ก็ถวายมาเถอะ"*** แล้วก็ได้นัดให้อาจารย์อุดมมารับจดหมายในวันที่ ๒๗ ธันวาคม เพื่อนำไปส่งให้เจ้าสำนัก ครั้นคืนวันที่ ๒๖ ธันวาคม ขณะนั่งเขียนจดหมายถึงคุณโยมเจ้าสำนักตามเนื้อความที่กล่าวข้างต้นอยู่ยังไม่จบ ก็ปรากฏคุณโยมเจ้าสำนักได้โทรศัพท์มาหา ว่าวันรุ่งขึ้น (วันที่ ๒๗ ธันวาคม) จะนำ**ธาตุกายสิทธิ์**และ**พระบรมสารีริกธาตุ** และ**พระธาตุมาถวายให้วัด ด้วยใจศรัทธา** (ต่อเจตนาอันบริสุทธิ์ในการดำเนินกิจกรรมของวัดด้วยความเที่ยงตรง) **เพื่อให้ทางวัดได้ใช้เพื่อการสืบบวรพระพุทธศาสนาให้เจริญรุ่งเรือง**และ**มั่นคง**

ครั้นเวลาบ่ายแก่ ๆ ของวันที่ ๒๗ ธันวาคม คณะของคุณโยมเจ้าสำนักหลวงปู่ทวด ทั้งพระภิกษุ ๒ รูป คือ ท่านพระสมานกิตฺติสาโร และท่านพระสมพงษ์ ทีปธมฺโม และคณะอุบาสกอุบาสิกาก็ได้ขนธาตุกายสิทธิ์ประเภทเหล็กไหลบารมีต่าง ๆ และพระบรมสารีริกธาตุ และพระธาตุจำนวนมาก อีกทั้งพระพุทธรูปรูปเหมือนหลวงปู่ทวด และสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) บรรทุกเต็มรถปิ๊กอัพ ๑ คัน มาถวายให้ และได้นมัสการว่า ***"ทางสำนักหลวงปู่ทวดขอยกถวายวัดหลวงพ่อสดฯ ทั้งหมดนี้ไว้เพื่อให้ใช้สืบพระพุทธศาสนาสำหรับพระบรมสารีริกธาตุ***

** คำว่า "**ปัจจุบันนี้**" ข้าพเจ้าหมายถึง**ระยะเวลาตั้งแต่ที่พระพุทธศาสนาประดิษฐานมั่นคง**และ**เจริญรุ่งเรืองในประเทศไทยที่ปรากฏบุรพาจารย์ ผู้เป็นนักปราชญ์ พระอริยเจ้า** และ**ผู้ทรงคุณวิเศษ คือผู้ทรงอภิญญา**และ**วิชชาในทางพระพุทธศาสนามาถึงปัจจุบัน** และ**ที่จะมีต่อ ๆ ไปในอนาคต** เรื่องนี้เขียนเมื่อเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๔๑*

และพระธาตุต่าง ๆ นั้น ***ถวายเพื่อบรรจุไว้ในพระมหาเจดีย์ที่ทางวัดจะได้สร้างต่อไป"***

ข้าพเจ้าเองทั้งยินดีและขอบคุณในกุศลเจตนาของคุณโยมเจ้าสำนัก และทั้งประทับใจในสิ่งที่ถวายมานั้นตรงกับโครงการของเราที่ได้ตั้งใจไว้ตั้งแต่เพิ่งบวชเป็นพระภิกษุใหม่ ๆ ได้เคยปรึกษากับ ดร.ภิญโญ สุวรรณคีรี ศิลปินแห่งชาติ ในเรื่องการสร้างมหาเจดีย์อเนกประสงค์ โดยมีพระพุทธรูปจำลองธรรมกายองค์ใหญ่ประดิษฐานไว้ตอนบนสุด ไว้บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ เพื่อบูชาพระรัตนตรัยของเหล่าเทพยดาและมนุษย์สาธุชนทั้งหลาย แต่ก็มิได้เริ่มดำเนินการอะไร และได้ปิดเรื่องเงียบไว้ก่อนจนกว่าจะได้สร้างเสนาสนะและถาวรวัตถุอื่นที่จำเป็นเสร็จแล้ว จึงค่อยเริ่มโครงการสร้างพระมหาเจดีย์เพื่อบรรจุพระบรมสารีริกธาตุต่อไป และบัดนี้ได้มีผู้มาถวายพระบรม-สารีริกธาตุและพระธาตุให้ไว้เต็มอัตราแล้ว และทั้งยังนำธาตุกายสิทธิ์มาถวายอีกมาก เพื่อเป็นอุปการะแก่การดำเนินกิจกรรมให้การศึกษาอบรมและเผยแผ่ธรรมและแก่การก่อสร้างถาวรวัตถุ ตรงตามความมุ่งหมายของข้าพเจ้าทุกประการ จึงรู้สึกชื่นชมยินดีและประทับใจในกุศลเจตนาของคุณโยมเจ้าสำนักหลวงปู่ทวดและคณะเป็นอย่างยิ่ง และขออนุ-โมทนาสาธุการไว้ ณ โอกาสนี้อีกครั้งหนึ่งด้วย

เมื่อได้สนทนากันพอสมควรพร้อมกับคุณโยมเจ้าสำนักก็ได้ฝาก**คุณวีรศักดิ์ สินธุวงศ์** ผู้เป็นศิษย์ให้บวชเป็นพระภิกษุอยู่ที่**วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม เพื่อศึกษาหลักปริยัติและฝึกปฏิบัติภาวนาธรรมตามที่หลวงพ่อวัดปากน้ำ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ท่านได้เคยสอนให้ปฏิบัติถึงธรรมกาย**และพระ**นิพพาน**อีกด้วย และคุณวีรศักดิ์ก็ได้รับการบรรพชาอุปสมบทเป็นพระภิกษุในพระพุทธศาสนา ณ พัทธสีมาวัดหลวงพ่อสดธรรม-กายาราม โดยมีข้าพเจ้าเป็นพระอุปัชฌาย์ เมื่อวันเสาร์ที่ ๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๑ นี้แล้ว

การได้พระบรมสารีริกธาตุและพระธาตุต่าง ๆ โดยมีธาตุกายสิทธิ์ประเภทเหล็กไหลบารมีเป็นตัวนำร่อง มาจากสำนักของหลวงปู่ทวด เข้ามาสู่สำนักวัด**หลวงพ่อสดธรรมกายาราม** ใน**สถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย** อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี นั้นดูจะมีเหตุการณ์ประจวบเหมาะเกิดขึ้น ๓ ประการ คือ

(๑) **หลวงพ่อพระภาวนา-โกศลเถร ได้เคยพยากรณ์ไว้แล้ว** นับตั้งแต่ที่ได้มีการตั้งสถาบัน**พุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย** อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี เมื่อ

พ.ศ.๒๕๒๕ โดยมีเจ้าประคุณหลวงพ่อสมเด็จพระพุฒาจารย์ (อุปเสณมหาเถระ) เป็นประธาน และได้รับการพัฒนาขึ้นมาเป็นลำดับ และได้มีกิจกรรมการเผยแผ่ธรรมปฏิบัติตามที่พระเดชพระคุณ **หลวงพ่อวัดปากน้ำ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)** ท่านได้สอนให้ปฏิบัติภาวนาถึงธรรมกายและพระนิพพาน เจริญขึ้นมาตามลำดับนั้น ต่อมา**เมื่อวันที่ ๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๙ ข้าพเจ้าก็ได้รับการบรรพชาอุปสมบทเป็นพระภิกษุ ณ พัทธสีมา วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ และในปีนั้นหลวงพ่อพระภาวนาโกศลเถร รองเจ้าอาวาสและอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิปัสสนาธุระ วัดปากน้ำภาษีเจริญ** ผู้เป็น**อาจารย์ของข้าพเจ้า ก็ได้ไปเยี่ยมและดูแลการพัฒนาสถาบันฯ** เมื่อไปถึงที่นั่น ท่านก็ได้เดินสะพายบาตรนำหลวงพ่อสังเวียน อธิวฑฺโต และข้าพเจ้าเดินไปตามถนนหน้าสถาบันฯ มุ่งหน้าไปทางศาลาอเนกประสงค์ ขณะนั้นท่านได้มองไปทางบริเวณพื้นที่ ๆ จะสร้างอุโบสถ (อยู่ทางขวามือขณะเดินไปทางศาลาอเนกประสงค์) ท่านได้กล่าวว่า

"ต่อไปสถาบันที่แห่งนี้จะมีกายสิทธิ์และสิ่งศักดิ์สิทธิ์มากที่สุด เป็นที่เข้าลักษณะ 'ราชินีเลี้ยง' *(เป็นที่อุดมสมบูรณ์ด้วยสตรีผู้สูงศักดิ์ สูงตระกูล หรือผู้ดีมีเงิน และ/หรือผู้ทรงคุณธรรม มาเลี้ยงดูอยู่เสมอ) และที่นี่**ต่อไปจะคลาคล่ำด้วยผู้คนมาทำบุญ**และ**มาปฏิบัติธรรมกันมาก"***

เหตุการณ์ที่หลวงพ่อพระภาวนาโกศลเถร ได้พยากรณ์ไว้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๙ ดูเหมือนจะค่อย ๆ ปรากฏเป็นจริงยิ่งขึ้นทุกที

(๒) **เคยดำริที่จะสร้างพระมหาเจดีย์บรรจุพระบรมสารีริก-ธาตุ**

ในปีพ.ศ. ๒๕๒๙ ที่ข้าพเจ้าเพิ่งบวชเป็นพระภิกษุนั้นเอง ข้าพเจ้าได้ปรารภกับ**ผศ.ดร.ภิญโญ สุวรรณคีรี** คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย (ศิลปินแห่งชาติ) ว่า อยากจะมี**พระมหาเจดีย์**เป็นที่**บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ** ซึ่งข้าพเจ้าก็พอมีอยู่บ้าง ท่านอาจารย์ ดร.ภิญโญ ก็ได้เสก็ตซ์ร่างแบบเจดีย์อันเป็นที่ประดิษฐานพระธรรมกายองค์ใหญ่มาเสนอให้ดู มีลักษณะสวยงาม ตัวเจดีย์ทำเป็นชั้น ๆ ประมาณ ๕-๖-๗ ชั้น เพื่อใช้เป็นสถานที่เรียนที่ประชุม และสำนักงานของสถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกายได้ แล้วมีพระธรรมกายองค์ใหญ่ซึ่งจะประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุไว้ แต่ข้าพเจ้ายังมีภาระกิจอื่นที่จะต้องทำอีกมาก จึงยังมิได้ดำเนินเรื่องการที่จะก่อสร้างเจดีย์จนกว่าภาระกิจอื่นที่สำคัญ ๆ จะได้จัด

ทำเสร็จพอสมควรแล้ว จึงค่อยคิด

ครั้นมาถึง **ปลายปี ๒๕๔๐ นี้ ก็ได้รับพระบรมสารีริกธาตุ** และ**พระธาตุ มาเพื่อไว้บรรจุในพระมหาเจดีย์** และ**ธาตุกายสิทธิ์** ประเภท **"เหล็กไหลบารมี"** จาก **สำนักหลวงปู่ทวด มีนบุรี** มาเพื่อสร้างเป็นพระดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

(๓) การเจริญภาวนาวิชชาธรรมกายชั้นสูง-สะสางธาตุธรรม

สำหรับผู้ปฏิบัติภาวนาได้ถึงธรรมกายแล้ว ฝึกเจริญสติปัฏฐาน ๔ พอสมควรแล้ว จะได้รับการฝึกเจริญภาวนาวิชชาธรรมกายชั้นสูง เพื่อชำระสะสางธาตุธรรมของตนเองให้บริสุทธิ์ เพื่อความเข้าถึง-รู้-เห็นและเป็น ธาตุล้วนธรรมล้วน (วิราคธาตุ วิราคธรรม) อันเป็น **"อมตธรรม"** ได้ถึงพระพุทธเจ้าต้นธาตุต้นธรรมใน **"อายตนะนิพพานเป็น"** ซึ่งจะได้ผลถึงสัตว์โลกทั้งหลายอื่นด้วย เพราะธาตุธรรมเกี่ยวเนื่องถึงกันหมดทั้งภพ ๓ คือ กามภพ-รูปภพ-อรูปภพ หมดทั้งจักรวาล

ผู้ที่มีบารมีธรรมแก่กล้าก็จะช่วยสะสางธาตุธรรมของสัตวโลกที่อยู่ในสายธาตุธรรมเดียวกัน ที่บารมีธรรมอ่อนกว่า โดยดึงดูดธาตุธรรมนั้น ๆ เข้ามาสู่กระแสธรรม (ทานกุศล-ศีลกุศล-ภาวนากุศล, ศีล-สมาธิ-ปัญญา, อธิศีล-อธิจิต-อธิปัญญา, ปฐมมรรค-มรรคจิต-มรรคปัญญา ธรรมกาย โคตรภู-ธรรมกายพระโสดา-ธรรมกายพระสกิทาคา-ธรรมกายพระอนาคา-ธรรมกายพระอรหัต ถึงธรรมกายตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า ถึงพระพุทธเจ้าต้นธาตุต้นธรรม) **ตามศักดิ์แห่งบารมีธรรมของตน ๆ** เพื่อให้ได้เข้ามาศึกษาและปฏิบัติพระสัทธรรมให้เป็นปฏิเวธธรรมต่อ ๆ ไป ตามระดับภูมิธรรมที่ปฏิบัติได้ คือให้ปฏิบัติธรรมถึงธรรมกายของพระพุทธเจ้า และเจริญภาวนาวิชชาธรรมกายชั้นสูงสะสางธาตุธรรมของตนเอง และช่วยเป็นพลังในการสะสางธาตุธรรมสัตวโลกอื่น ๆ เป็นการช่วยรื้อสัตว์ขนสัตว์เข้าสู่กระแสธรรม เพื่อเข้าสู่พระนิพพานไปด้วยกัน กล่าวคือ **ช่วยรวมธาตุธรรมของสัตว์ที่ยังอยู่ห่างกระแสธรรมให้เข้ามาสู่กระแสธรรม เพื่อบำเพ็ญบารมีธรรมไปสู่มรรค ผล นิพพานด้วยกัน ตามนโยบายและวัตถุประสงค์ในการบำเพ็ญบารมีธรรมของพระมหาโพธิสัตว์เจ้า ผู้กำลังบำเพ็ญบารมีธรรมเข้าสู่พุทธภูมินั่นเอง**

อนึ่ง **วิชชาธรรมกายชั้นสูงเพื่อสะสางธาตุธรรม** นี้เป็นวิชชาที่พระเดชพระคุณ หลวงพ่อวัดปากน้ำ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ผู้ปฏิบัติภาวนาถึง**ธรรมกาย ถึงพระนิพพานถอดกาย (ธรรมกาย)** และถึง**พระนิพพานเป็นของพระพุทธเจ้าต้นธาตุต้นธรรม ซึ่งเข้านิพพานเป็นด้วยทั้งพระวรกายเนื้อ** คือ**บำเพ็ญบารมีธรรมแก่กล้าจนพระวรกายเนื้อนั้นใสเป็นแก้ว เป็นอมตธรรม จึงเข้าพระนิพพานด้วยทั้งกายเนื้อที่ใสบริสุทธิ์ดุจเพชร**นั้นแล ได้**เข้าถึงและรู้-เห็น** แล้ว**พระเดชพระคุณหลวงพ่อท่านจึงได้รับวิชชาสะสางธาตุธรรมนี้จากพระพุทธเจ้าต้นธาตุต้นธรรมนั้นเอง** และ **ณ พระนิพพานเป็นนั้น นั่นแหละที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อท่านได้เห็น "ผังจริง" ของพระพุทธเจ้าต้นธาตุต้นธรรม** และ**จึงได้ทราบว่าพระเดชพระคุณหลวงพ่อเองนั้นแหละ ท่านมีฐานะอะไร มีหน้าที่รับผิดชอบอย่างไร ทั้งต่อตัวท่านเอง**และ**ต่อสัตวโลกทั่วทั้งจักรวาล**และ**ถึงแสนโกฏิจักรวาล อนันตจักรวาล** ฯลฯ

แล้วได้สั่งสอน ถ่ายทอดวิธีปฏิบัติภาวนาถึงธรรมกาย ถึงพระนิพพานถอดกายและพระนิพพานเป็นแก่ศิษยานุศิษย์จนตลอดชีวิต และได้รับการถ่ายทอดต่อ ๆ กันมาจนถึงปัจจุบัน**ผู้ปฏิบัติภาวนาได้ถึงธรรมกาย ได้เจริญภาวนาวิชชาธรรมกายชั้นสูง ตรงตามวิธีที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อท่านได้สอนไว้แล้ว ก็จะได้รู้-เห็นความจริงข้อนี้ได้ด้วยตนเอง ข้าพเจ้าก็ได้ทราบความข้อนี้จากทั้งครูอาจารย์และทั้งผู้ปฏิบัติได้ผลดี** และได้ทราบข้อมูลลึก ๆ ว่า **พระมหาโพธิสัตว์เจ้าผู้จักได้ตรัสรู้ในกาลข้างหน้าต่อ ๆ ไป ก็คงจะบำเพ็ญบารมีธรรมให้แก่กล้ายิ่ง ๆ ขึ้นไปเพื่อช่วยรื้อสัตว์ขนสัตว์เข้าสู่พระนิพพานเป็น โดยนัยเดียวกันนี้อีกด้วยเช่นกัน**

ข้าพเจ้าจึงได้นำ**พระภิกษุสามเณร วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม** และ**ญาติโยมผู้ปฏิบัติได้ถึงธรรมกายแล้ว ฝึกเจริญภาวนาวิชชาธรรมกายชั้นสูง** โดย**อธิษฐานรวมบารมีธรรมของบูรพาจารย์** อันได้แก่ **หลวงพ่อวัดปากน้ำ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) หลวงปู่ธรรมเทพโลกอุดร หลวงปู่ทวด หลวงปู่สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) หลวงปู่ศุข หลวงปู่มั่น หลวงปู่ปาน** ฯลฯ และรวมธาตุธรรมของผู้ปฏิบัติธรรมในสายธาตุธรรมวิชชาธรรมกายของพระพุทธเจ้า และขยายเขตถึงพระพุทธศาสนาโดยส่วนรวม แล้วค่อย ๆ ขยายเขตธาตุเขตธรรมถึงพุทธศาสนิกชนโดยส่วนรวม และถึงทุกสี ทุกสาย ทุกกาย ทุกองค์ และทุกวงศ์ **เข้ามาสู่ศูนย์กลางพระพุทธเจ้าต้นธาตุต้นธรรม ในที่สุดละเอียด เพื่ออาราธนาพระพุทธเจ้าต้นธาตุต้นธรรมทับทวีขึ้นสะสางธาตุธรรมของสัตวโลกเท่าที่จะสามารถทำได้ อยู่เป็นประจำ**

ครั้นต่อมา ในระหว่างเทศกาลเข้าพรรษา พ.ศ.๒๕๔๐ นี้ ได้สร้าง **"สมเด็จพระธรรมกาย**

รุ่นสร้างหอฉัน พิเศษ" ต่าง ๆ ได้แก่ **"รุ่นเทพนิมิต (๑๙๙๙๙)" "รุ่น ๒๐๗" "รุ่น ๙๙" "รุ่น ๙๙๙๙"** และ **"รุ่น ๔๐"** (หมายเลขของรุ่นแสดงจำนวนพระที่สร้างแต่ละรุ่นนั้น ๆ เท่าที่มวลสารพิเศษจะมีให้สร้างได้) และได้พา**พระภิกษุสามเณร วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม เจริญภาวนาวิชชาธรรมกายชั้นสูง บรรจุพลังพระพุทธคุณ พระธรรมคุณ** และพระ**สังฆคุณ** และ**อธิษฐานจิตเพื่อให้เป็นสิริมงคลแก่ผู้มีไว้ในครอบครอง ตลอดพรรษาและยังกระทำต่อมาอีก ๑ เดือนเศษ ขณะเจริญภาวนาแต่ละครั้งก็ได้พากันอธิษฐานรวมบารมีธรรมของบูรพาจารย์** ดังที่กล่าวข้างต้น **มาช่วยเจริญภาวนาให้เกิดพลังเป็นมหิทธิผลเป็นประจำ ก็ปรากฏนิมิตของบูรพาจารย์ทุกท่านดังที่กล่าวข้างต้น ได้หมุนเวียนกันมาปรากฏองค์ให้เห็นชัด ๆ แก่ผู้นำเจริญภาวนาในขณะเจริญภาวนาอยู่ทุกรอบ**

นี้เป็นการแสดงถึง**การอธิษฐาน**รวม**ญาณ**และ**บารมีธรรมของบูรพาจารย์ ขณะเจริญภาวนาวิชชาธรรมกายชั้นสูงนั้น มีความสอดคล้องกัน เป็นสายธาตุธรรมเดียวกัน ตามธรรมปฏิบัติตามแนววิชชาธรรมกาย ถึงพระนิพพานธรรมกาย** (นิพพานถอดกาย) และถึง**พระพุทธเจ้าต้นธาตุต้นธรรมในอายตนะนิพพานเป็น**

ในช่วงระยะเวลาดังกล่าวนี้ ก็ได้มีญาติโยมผู้มีจิตศรัทธาได้เป็นเจ้าภาพถวายรูปเหมือนหลวงปู่ทวด และสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) ให้ไว้ประจำวัดอีกด้วย และ

มาประจวบเหมาะ กับ คุณโยมเจ้าสำนักหลวงปู่ทวด มีนบุรี และคณะฯ ผู้ที่มีความนับถือบูชาบูรพาจารย์ดังกล่าว ก็ได้นำพระบรมสารีริกธาตุ พระธาตุ มาถวายให้ไว้เพื่อประดิษฐานในพระมหาเจดีย์ที่เคยดำริจะสร้างขึ้น เพื่อ**ให้สาธุชนได้สักการะบูชา** และได้ถวาย**ธาตุกายสิทธิ์ประเภทเหล็กไหลบารมี เพื่อใช้สร้างเป็นพระสมเด็จธรรมกาย** และพระปฏิมาจำลองบูรพาจารย์/พระโพธิสัตว์ตามแต่จะเห็นสมควร เพื่อให้แก่ผู้มีจิตศรัทธาทำบุญบำรุงวัด ในการก่อสร้างถาวรวัตถุที่จำเป็นและสำคัญ และในการให้การศึกษาอบรม เผยแผ่ และปฏิบัติธรรมตามที่หลวงพ่อวัดปากน้ำ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ท่านได้ปฏิบัติเข้าถึง และได้สั่งสอนให้ปฏิบัติถึงธรรมกายและพระนิพพาน ตามรอยบาทพระพุทธองค์ เพื่อช่วยกันสืบบวรพระพุทธศาสนาให้เจริญรุ่งเรืองและมั่นคงยิ่ง ๆ ขึ้นไป

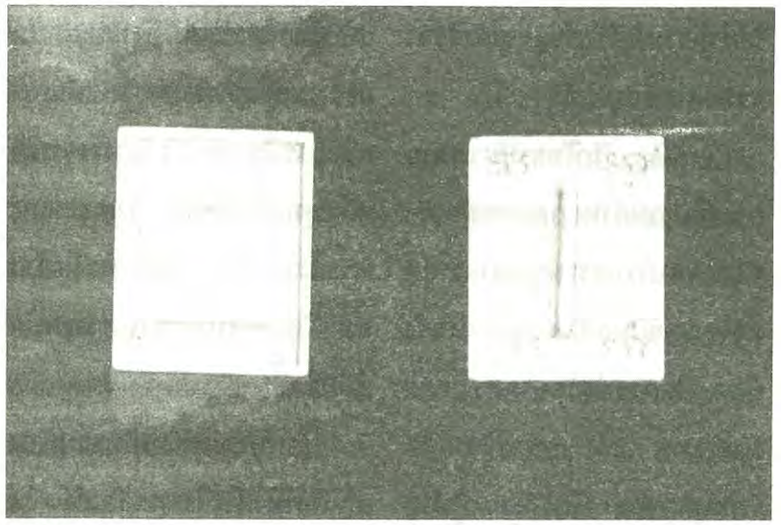

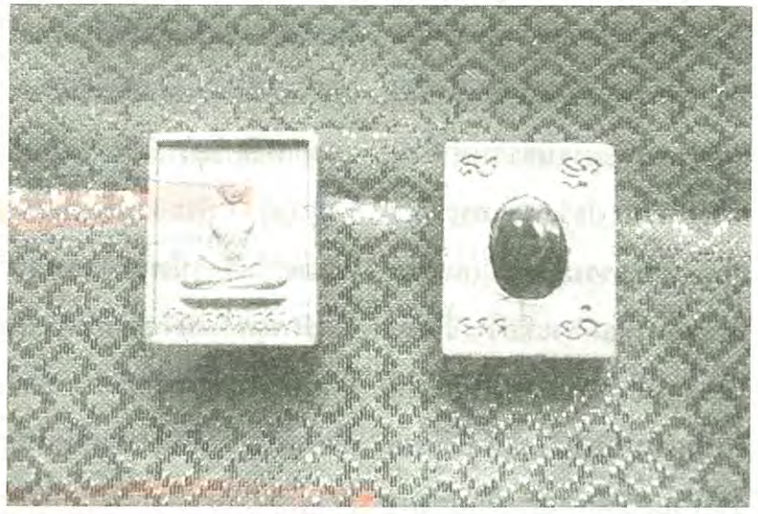

การสร้าง
พระพลังมหิทธานุภาพ ๕

วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม กำลังดำเนินโครงการจัดสร้าง **"พระพลังมหิทธานุภาพ ๕"** คือ **พระพุทธรูปที่สำเร็จด้วยพลัง ๕ ประการ ให้พระที่สร้างขึ้นนี้ทรงมหิทธานุภาพสมบูรณ์ที่สุด เพื่อไว้ให้แก่สาธุชนผู้มีจิตศรัทธาร่วมบริจาคทุนทรัพย์** เพื่อ (๑) **การก่อสร้าง "หอฉัน"** และโรงครัวพร้อมด้วยที่พักคนงานโรงครัว (๒) **การให้การศึกษาพระปริยัติธรรม การศึกษาอบรมพระกัมมัฏฐาน** และ**การเผยแผ่ธรรมปฏิบัติ** ตามที่หลวงพ่อวัดปากน้ำ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ท่านได้ปฏิบัติและสอนภาวนาถึงธรรมกายและพระนิพพาน และ (๓) **บำรุงวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม** ใน**สถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย** อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี ในกิจกรรมทั่วไป

(ก) พระพุทธรูปที่สำเร็จด้วยพลัง ๕ ประการ คือ

(๑) **มหิทธานุภาพจากผงวิเศษหลวงพ่อวัดปากน้ำ** ที่ใช้สร้างพระของขวัญวัดปากน้ำ รุ่น ๑-๒-๓ และพระผงธรรมขันธ์วัดปากน้ำ รุ่นที่ ๔-๕ ที่ได้จากพระเดชพระคุณ พระภาวนาโกศลเถร (วีระ คณฺตฺตโม) รองเจ้าอาวาส

และอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิปัสสนาธุระ วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ องค์ปัจจุบัน ผู้เป็นอาจารย์ของข้าพเจ้า ที่ได้มอบให้ข้าพเจ้าไว้นานแล้ว (ตั้งแต่เริ่มสร้างสถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย เมื่อ พ.ศ.๒๕๒๕) ยังมีเหลืออยู่ที่ข้าพเจ้า

(๒) **มหิทธานุภาพจากผงธาตุกายสิทธิ์** ประเภท **"เหล็กไหลบารมี"** และ **บรรจุธาตุกายสิทธิ์ไว้ในองค์พระทุกองค์** ไม่ว่าจะเป็น **"พระบรมจักรพรรดิ"** และ **"พระมหาจักรพรรดิ"** ไว้ติดรถหรือประดิษฐานไว้ ณ ที่สมควรแก่การบูชาได้ หรือไม่ว่าจะเป็น**พระผงพิมพ์เหรียญกลม (จันทร์ลอย) สี่เหลี่ยม** หรือรูปแบบอื่น ๆ ที่จะได้สร้างต่อไปในโอกาสอันควร

(๓) **มหิทธานุภาพจากการเจริญภาวนาวิชชาธรรมกายชั้นสูง ถึงพระพุทธเจ้าต้นธาตุต้นธรรม** โดย**พระภิกษุ**และ**สามเณร วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม ผู้ได้ผ่านการฝึกวิธีเจริญภาวนาวิชชาธรรมกายชั้นสูงแล้ว**

(๔) **มหิทธานุภาพจากการอธิษฐานผ่านญาณพระธรรมกาย ขอบารมีธรรมบูรพาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิในอดีต** ได้แก่ **หลวงปู่สด** (หลวงพ่อวัดปากน้ำ พระมงคลเทพ มุนี) **หลวงปู่สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) หลวงปู่ปาน หลวงปู่เทพโลกอุดร หลวงปู่ศุข หลวงปู่ทวด** เป็นต้น **ขอท่านได้แผ่ญาณ**และ**บารมีธรรมมาร่วมเจริญภาวนา บรรจุพลังพระพุทธคุณ พระธรรมคุณ** และ**พระสังฆคุณ ให้แก่พระที่สร้างขึ้นนั้น ให้ทรงมหิทธานุภาพหนักแน่นยิ่งขึ้นเป็นทับทวี ซึ่งได้เคยกระทำ**และได้เห็นประจักษ์ตามาแล้ว และ

(๕) **มหิทธานุภาพจากการอธิษฐานผ่านญาณพระธรรมกาย ขอบารมีธรรม เทพ-พรหม ผู้เป็นพระอริยเจ้า พระโพธิสัตว์**และ**ผู้ทรงคุณวิเศษทั้งหลาย ให้มาร่วมเจริญภาวนาธรรม**แผ่ญาณและ**บารมีธรรม รวมบรรจุพลังพระพุทธคุณ พระธรรมคุณ** และ**พระสังฆคุณ** ในองค์พระที่สร้างขึ้น **ให้ทรงมหิทธานุภาพหนักแน่นยิ่งขึ้น**

(ข) **"พระพลังมหิทธานุภาพ ๕" ที่กำลังดำเนินการจัดสร้างขึ้นใน พ.ศ. ๒๕๔๑ นี้** จะสร้างจำนวนเท่าที่พอมีวัตถุธาตุกายสิทธิ์ที่สำคัญและศักดิ์สิทธิ์สร้างได้ ดังต่อไปนี้

(๑) **"พระบรมจักรพรรดิ"** เป็น**พระกริ่งรูปพระจักรพรรดิ** (พระทรงเครื่อง) ลอยองค์ เนื้อโลหะผสมธาตุกายสิทธิ์ต่าง ๆ และบรรจุธาตุกายสิทธิ์ประเภทเหล็กไหลบารมีที่สำคัญและศักดิ์สิทธิ์จำนวน ๓ องค์

กำหนด**เสร็จ**และ**นำออกแจกให้แก่ผู้ทำบุญได้ตั้งแต่วันเมษายน ศกนี้** (ตรงกับวัน ๖ ฯ ๑๕) เป็นต้นไป

(๒) **"พระมหาจักรพรรดิ"** เป็น**พระพุทธรูปพระจักรพรรดิ** (พระทรงเครื่อง) ขนาดหน้าตักประมาณ ๒ นิ้ว ลอยองค์ ประทับอยู่บนรัตนบัลลังก์ เนื้อโลหะผสมธาตุกายสิทธิ์ ลงรักปิดทองพร้อมเครื่องครอบ มีธาตุกายสิทธิ์และพระธาตุบรรจุอยู่ภายในอย่างละ ๑ องค์

กำหนด**เสร็จ**และ**นำออกแจกให้แก่ผู้ทำบุญได้ตั้งแต่วันเสาร์ที่ ๒ พฤษภาคม ศกนี้** (ตรงกับวัน ๗ ฯ ๗) เป็นต้นไป

(๓) **พระผงสมเด็จพระธรรมกาย** รุ่น **"อริยทรัพย์"** พิมพ์สี่เหลี่ยม สำเร็จด้วย**ผงวิเศษหลวงพ่อสดปากน้ำ ผงธาตุกายสิทธิ์ เส้นเกศาหลวงพ่อพระภาวนาโกศลเถร** และของข้าพเจ้า **ดินกากยายักษ์ ดินน้ำนมแม่ธรณี ดอกไม้มงคลที่ใช้บูชาพระ ผงว่านยาบางชนิด** และ**ปูนเปลือกหอย/ปูนภูเขา** และฝังธาตุกายสิทธิ์ (เหล็กไหลบารมี) ๓ องค์ในเนื้อพระ (ให้ปรากฏเห็นภายนอก ๑ องค์) ด้านหน้าเป็นรูปพระธรรมกาย มีอักษรขอมว่า **"สัมมาอรหัง"** อยู่ ๔ มุม ๆ ละ ๑ คำ ด้านหลังเป็นรูปธาตุ ๖ อยู่ในดวงปฐมมรรค มีอักษรไทยว่า **"วัดหลวงพ่อสดฯ"** อยู่ข้างบน และมีคำว่า **"ลาภผลพูนทวี"** อยู่ข้างล่างดวงปฐมมรรค

กำหนด**เสร็จ**และ**นำออกแจกให้แก่ผู้ทำบุญได้** ตั้งแต่ **วันเสาร์ที่ ๕ กันยายน ศกนี้** (ตรงกับวัน ๕ ฯ ๑๕) เป็นต้นไป

(ค) **สมเด็จพระธรรมกายรุ่นสร้างหอฉัน (พิเศษ) ที่สร้างขึ้นแล้วเมื่อ พ.ศ.๒๕๔๐** และได้แจกให้ญาติโยมผู้มีจิตศรัทธาทำบุญร่วมเป็นเจ้าภาพสร้างหอฉันไปเกือบหมดแล้ว ดังนี้

(๑) **พระผงสมเด็จพระธรรมกาย รุ่น ๙๙** ได้สร้างเพียง ๙๙ องค์ **พิมพ์สี่เหลี่ยม ผสมผงมวลสารหลวงพ่อวัดปากน้ำ ๑ ผงธาตุกายสิทธิ์และว่าน ๑๐๘ ของอาจารย์วิน แคล้วคลาด ๑ เส้นเกศาหลวงพ่อพระภาวนาโกศลเถร**และ**ของข้าพเจ้า ๑** และ**ผงเกษรดอกไม้มงคลที่บูชาพระ ๑ ปูนเปลือกหอย ๑ ด้านหน้า**เป็นรูป**สมเด็จพระธรรมกาย** ครองจีวรพริ้วประทับอยู่บนองค์ฌาน มีอักษรไทยว่า **"วัดหลวงพ่อสดฯ"** อยู่ข้างล่างองค์ฌานอีกทีหนึ่ง **ด้านหลัง**มีอักขระขอมว่า **"สัมมาอรหัง"** อยู่สี่มุมด้านบน-ล่าง และฝังธาตุกายสิทธิ์ประเภท**"เหล็กไหลตัด (แล้วหุง)" ขนาดแคปซูลยาสีเงินยวง** หรือ**สีเมฆพัด** (น้ำเงินอมเขียว) **จากสำนักศิษย์สายหลวงพ่อเดิม** (จ.นครสวรรค์) **๑ องค์** จมอยู่ในองค์พระประมาณ ๓ ใน ๔ (เหลือให้พอเห็นได้ ๑ ใน ๔)

ขณะนี้ (๑ ก.พ.๔๐) มีเหลือให้แก่ผู้มีจิตศรัทธาทำบุญสร้างหอฉันได้ไม่ถึง ๑๐ องค์

(๒) **พระผงสมเด็จพระธรรมกาย รุ่น ๒๐๗** ได้สร้างเพียง ๒๐๗ องค์ **พิมพ์เหรียญกลม (จันทร์ลอย) ผสมผงมวลสารเช่นเดียวกับรุ่น ๙๙ ด้านหน้า**เป็นรูป**สมเด็จพระธรรมกาย** ครองจีวรพริ้ว ประทับอยู่บนองค์ฌาน **ด้านหลัง**เป็นธาตุ ๖ (ธาตุน้ำ-ดิน-ไฟ-ลม-อากาศธาตุ-วิญญาณธาตุ) อยู่ในดวงปฐมมรรค มีอักขระขอมว่า **"สัมมาอรหัง"** และ**ฝังธาตุกายสิทธิ์** ประเภท **"เหล็กไหลตัดสด" ขนาด**และ**สัณฐานคล้ายเม็ดพริกขี้หนู สีเมฆพัด** (น้ำเงินอมเขียว) จากสำนักศิษย์สาย **หลวงพ่อเดิม** (จ.นครสวรรค์) ๑ องค์ จมลงในองค์พระประมาณ ๓ ใน ๔ (เหลือให้พอเห็นได้ ๑ ใน ๔)

ขณะนี้ (๑ ก.พ. ๔๐) มีเหลือน้อย สำหรับให้แก่ผู้มีจิตศรัทธาทำบุญสร้างหอฉันได้ประมาณ ๒๐ องค์

(๓) **พระผงสมเด็จพระธรรมกาย รุ่น ๑๙๙๙** หรือ รุ่น **"เทพนิมิต"** สร้างจำนวนสองหมื่นหย่อน ๑ องค์ พิมพ์สี่เหลี่ยมผสมผงมวลสารอย่างเดียวกันกับรุ่น ๙๙ **ด้านหน้า**เป็นรูป**สมเด็จพระธรรมกาย** ครองจีวรพริ้วประทับอยู่บนองค์ฌานในซุ้มเรือนแก้ว และมีลายเส้นอยู่รอบซุ้มเรือนแก้ว **ด้านหลัง**เป็นธาตุ ๖ อยู่ในดวงปฐมมรรค มีอักขระขอมว่า **"สัมมาอรหัง"** ฝังทับทิมอยู่ตรงกลาง ๑ องค์ และมีอักษรไทยอยู่ข้างล่างดวงปฐมมรรคนั้นว่า **"วัดหลวงพ่อสดฯ"** มีอักษรย่อ **"ภ"** อยู่ที่มุมบนขวา(พระ) และ **"ส"** อยู่มุมบนซ้าย(พระ) ในลักษณะลายเซ็นชื่อย่อหลวงพ่อพระภาวนาโกศลเถรและของข้าพเจ้าตามลำดับด้วย

ที่ชื่อว่า รุ่น **"เทพนิมิต"** ก็เพราะว่า เมื่อได้สร้างและได้ผ่านพิธีเจริญภาวนาวิชชาธรรมกายชั้นสูงแล้ว พร้อมที่จะนำออกแจกแก่ผู้มาทำบุญร่วมเป็นเจ้าภาพทอด **"ผ้าป่าสามัคคีวันนวกานุสรณ์ ๔๐"** เมื่อวันอาทิตย์ ที่ ๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๐ นั้น มีผู้ปฏิบัติธรรมบางท่านได้มาบอกข้าพเจ้าว่า ได้ฝันเห็นนิมิตชัดเจนในตอนรุ่งอรุณวันอาทิตย์นั้นว่า ได้มีนางเทพธิดาไปบอกเขาว่า ***"พระที่ท่าน*** (ผู้เห็นนิมิต) ***แขวนอยู่นั้นก็ดีนะ มีรัศมีสว่างเหมือนความสว่างของพระอาทิตย์ตอน ๘ โมงเช้า แต่ของฉัน*** *(นางเทพธิดาแขวนพระนั้นอยู่)* ***นี่ซิสว่างเหมือนแสงสว่างของพระอาทิตย์ตอนเที่ยงวัน"*** ครั้นผู้เห็นนิมิตพิจารณาดูก็ไม่เคยเห็นพระนี้มาก่อน ทั้ง ๆ ที่เขาเป็นผู้ได้เห็นและได้สัมผัสพระพิมพ์ต่าง ๆ มามาก ก็ยังไม่เคยได้เห็นพระพิมพ์นี้มาก่อน จึงได้พิจารณาดูและจดจำรูปพรรณสัณฐานและจุดต่างๆของพระองค์นี้ (ที่นางเทพธิดาแขวนอยู่) ได้ชัดเจน เพื่อน ๆ ผู้ปฏิบัติธรรมกับเขาคนอื่น ๆ ที่ฝันเห็นนิมิตอย่างเดียวกันก็ยังมีและได้เล่าสู่กันฟังอีกด้วย

เมื่อเขาได้มาเห็น**สมเด็จพระธรรมกาย รุ่นสร้างหอฉัน (พิเศษ ๑๙๙๙)** ก็จำได้ทันทีว่า เป็นพระพิมพ์อย่างเดียวกันกับที่เขา และเพื่อนของเขาต่างได้ฝันเห็นนางเทพธิดาแขวนอยู่ในนิมิตนั้นเองทุกประการ เขาจึงพากันเรียกพระรุ่นนี้ (สมเด็จพระธรรมกาย รุ่น ๑๙๙๙) ว่า รุ่น **"เทพนิมิต"**

พระรุ่น ๑๙๙๙ หรือ รุ่น "เทพนิมิต" นี้ ยังพอมีแจกให้แก่ผู้มีจิตศรัทธาสร้างหอฉันได้ในชั่วระยะเวลาอันไม่นานนัก

(๔) **สมเด็จพระธรรมกาย รุ่น "พิเศษ ๔๐"** สร้างเพียง ๔๐ องค์ **พิมพ์สี่เหลี่ยมแบบเดียวกัน และผสมผงมวลสารอย่างเดียวกันกับรุ่น ๙๙ ทุกประการ** แต่ฝังเหล็กไหลบารมีสีเงินยวงสัณฐานดั่งอัฒจันทร์ (ครึ่งวงกลม) เอาด้านหน้าราบออกข้างนอกให้เห็นได้ขณะนี้หมดแล้ว

(๕) **สมเด็จพระธรรมกาย รุ่น "พิเศษ ๙๙๙๙"** สร้างเพียง ๑ พันหย่อน ๑ องค์ พิมพ์เหรียญกลม (จันทร์ลอย) แบบเดียวกันกับรุ่น **"พิเศษ ๒๐๗"** ทุกประการ แต่ผงมวลสารประกอบด้วย **ผงวิเศษ หลวงพ่อวัดปากน้ำ ๑ ผงธาตุกายสิทธิ์ที่ขัดจาก "พระประสิทธิ์ ๑ เส้นเกศาหลวงพ่อ-พระภาวนาโกศลเถร ๑ ผงเกษรดอกไม้มงคลที่ใช้บูชาพระ ๑ ปูนเปลือกหอย/ปูนภูเขา ๑** ทำเป็น ๓ สี คือ **สีเหลือง ๑ สีเทาอ่อน ๆ ๑ และสีแดงเรื่อ ๆ ๑**

ขณะนี้พอมีแจกให้แก่ผู้มีจิตศรัทธาทำบุญ**สร้างหอฉัน** เป็นค่าใช้จ่ายในการให้**การศึกษา-อบรม-เผยแผ่ธรรมปฏิบัติ** และ**บำรุงวัด**

ผู้มีจิตศรัทธาสนใจทำบุญ และขอรับพระรุ่นสร้างหอฉัน รุ่นพิเศษต่าง ๆ ที่พอมีแจกให้ได้ โปรดติดต่อขอบริจาคและขอรับพระได้ที่**สำนักงานมูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย ศาลาการเปรียญ วัดสระเกศ กรุงเทพฯ โทร. ๖๒๑-๑๒๓๕-๖** และที่**ประชาสัมพันธ์ วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม** อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี **โทร. (๐๓๒) ๒๕๓-๓๕๒, ๒๕๔-๖๕๐ (กดต่อ) ๒๒๐**

■ ■ ■ ■

ตอบปัญหาธรรม

โดย

ชยมงฺคโล ภิกขุ

เพื่อนเก่าแก่ของหลวงพ่อเจ้าอาวาสวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม ได้ถามปัญหาธรรมปฏิบัติมา ๒ ครั้ง หลวงพ่อจึงได้ตอบปัญหาต่อข้อถาม ๒ ข้อ ดังต่อไปนี้

● **คำถามที่ ๑**

"เมื่อสมัยเกือบ ๒๐ ปีมาแล้ว ก่อนท่านกับผมลาออกนิดหน่อย ท่านยังไม่ได้บวช ผมเคยถามปัญหาธรรมท่านอย่างหนึ่ง พอดีมีคนอื่นมาขัดจังหวะ ท่านเลยยังไม่ได้ตอบผม ปัจจุบันนี้อายุผมเกือบจะ ๗๐ แล้ว ก็ยังไม่ได้คำตอบ ผมจึงขอเรียนถามท่านเสียที่นี่อีกครั้งนะครับ ผมถามอย่างนี้ครับ '**ดวงธรรม** และ**ธรรมกาย**ทั้งหลายนี้ เป็น**นามธรรม** หรือ**รูปธรรม**ครับ' ผมเรียนถามเท่านี้ละครับ ผมตีไม่แตกซะที"

○ **ตอบคำถามที่ ๑**

เรื่องที่ถามไปขอเจริญพร ตอบสั้น ๆ ไว้ก่อนว่า เฉพาะเรื่อง **"ดวงธรรม"** ที่ทำให้เป็นกายโลกิยะ (มนุษย์ ทิพย์ พรหม อรูปพรหม) **ส่วนที่รับรู้ เป็นนามธรรม ส่วนที่ถูกรับรู้เป็นรูปธรรม** กล่าวคือ **ส่วนที่ขยายส่วนหยาบจากธาตุละเอียดของนามขันธ์ ๔** คือ **เห็น-จำ-คิด-รู้** นั่นก็คือ **"ใจ"** ซึ่ง**เป็นนามธรรม** นี้ตั้งอยู่ในท่ามกลาง**ดวงกาย** ซึ่ง**ขยายส่วนหยาบจากธาตุละเอียดของรูปขันธ์** ซึ่ง**เห็นเป็นดวงใสอยู่ชั้นนอก** และ**มีธาตุละเอียดของมหาภูตรูป ๔** คือ ธาตุน้ำ-ดิน-ไฟ-ลม และ**อากาศธาตุ ตั้งอยู่ภายในดวงกายนั้นแหละ ส่วนนี้เป็นรูปธรรม** และ**ยังมีเจตสิกธรรม**ที่เป็นบุญกุศล, บาปอกุศล หรือกลาง ๆ **ที่เกิดขึ้นพร้อมกับจิต**ที่เป็นกุศล/อกุศล/กลาง ๆ **อีกด้วย ธรรมทั้งหลายเหล่านี้เป็น "สังขารธรรม" ทั้งสิ้น** จึงเป็น **อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา** หรืออีกนัยหนึ่ง **เป็นสังขตธรรม** มีสังขตลักษณะ คือ**ความเกิดปรากฏ ๑ ความเสื่อมสลายปรากฏ ๑ เมื่อตั้งอยู่ความแปรปรวนปรากฏ ๑** (อุปฺปาโท ปญฺญายติ วโย ปญฺญายติ จิตสฺส อญฺญถตฺตํ ปญฺญายติฯ)

ส่วน **"ธรรมกาย"** ที่บรรลุมรรคผลนิพพาน เป็น**ธรรมธาตุ**ที่บริสุทธิ์ (วิราคธาตุ) ล้วน ๆ ของพระอริยเจ้า-พระอรหันต์เจ้าที่ยังมีชีวิต คือยังครองเบญจขันธ์อยู่ ชื่อว่า **"สอุปาทิเสสนิพพานธาตุ"** ที่เบญจขันธ์แตกทำลายแล้วชื่อว่า **"อนุปาทิเสสนิพพานธาตุ"** เฉพาะพระนิพพานธาตุของพระอรหันต์ เป็น **"วิสังขารธรรม"** ที่ไม่ตกอยู่ในอาณัติแห่งพระไตรลักษณ์ **มีสภาวะที่เป็นนิจจัง ปรมังสุขัง** และ**ธุวัง** (ธุวํ-ยั่งยืน หรือ สสฺสตํ-มั่นคง หรือ ตาทิ-คงที่) เป็น**อมตํ ปทํ** เป็น**อสังขตธรรม**ที่มีอสังขตลักษณะ คือ**ไม่ปรากฏความเกิด ๑ ไม่ปรากฏความเสื่อมสลาย ๑** (และ) **เมื่อตั้งอยู่ไม่ปรากฏความแปรปรวน ๑** (น อุปฺปาโท ปญฺญายติ น วโย ปญฺญายติ น จิตสฺส อญฺญถตฺตํ ปญฺญายติฯ) นี้แหละที่พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสกับพระปัญจวัคคีย์ผู้บรรลุพระโสดาบันบุคคลแล้ว ด้วยอนัตตลักขณสูตร มีความตอนหนึ่งว่า

"รูปํ ภิกฺขเว อนตฺตา **รูปญฺจ หิทํ ภิกฺขเว อตฺตา อภวิสฺส. นยิทํ รูปํ อาพาธาย สํวตฺเตยฺย**. ฯเปฯ ยสฺมา จ โข ภิกฺขเว รูปํ อนตฺตา. ตสฺมา รูปํ อาพาธาย สวตฺตติ."

"ดูกรภิกษุทั้งหลาย **รูปเป็นอนัตตา** ดูกรภิกษุทั้งหลาย **ก็ถ้ารูปนี้จักได้เป็นอัตตาแล้ว รูปนี้ก็ไม่พึงเป็นไปเพื่ออาพาธ...** ดูกรภิกษุทั้งหลาย **ก็เพราะรูป(นี้)แลเป็นอนัตตา ฉะนั้น รูป(นี้) จึงเป็นไปเพื่ออาพาธ**"

ได้ตรัสอย่างนี้ ๕ ครั้ง ตามจำนวน(เบญจ)ขันธ์ คราวนี้ เท่านี้ก่อนนะ มีโอกาสค่อยคุยกัน

● **คำถามที่ ๒**

"ขอกราบขอบพระคุณสำหรับคำตอบนั้น แจ่มแจ้งจริง ๆ เมื่ออาทิตย์ที่แล้วไปเผาศพพี่สะใภ้ พี่ชายผมเจ็บเข่าขึ้นบันไดเมรุไม่ไหว เขาขอให้ผมเอาผ้าไตรไปวางหน้าศพ พอผมวางเสร็จ พระท่านก็มาชักผ้าแล้วท่านบ่นพึมพำว่า **"อนิจฺจา วตสงฺขารา... เตสํ วูปสโม สุโข."** แล้วท่านก็ดึงผ้าไป ผมว่าเป็นประโยคบาลีพื้น ๆ ที่ผมเคยได้ยินมาตั้งแต่เด็ก เคยอ่านหนังสือมาหลายเล่ม เท่าที่แปล ๆ กัน ผมอ่านไม่อิ่มใจสักที ผมขอความ

กรุณาท่านแปลเด็ด ๆ ให้กระผมสักสำนวน จะได้อิ่มเสียที."

○ **ตอบคำถามที่ ๒**

เรื่องที่โยมถามไปถึงคาถาที่พระท่านพึมพำขณะพิจารณา-ชักผ้าบังสุกุลนั้น มีความหมายดังนี้

อนิจฺจา วต สงฺขารา
อุปฺปาทวยธมฺมิโน
อุปฺปชฺชิตฺวา นิรุชฺฌนฺติ
เตสํ วูปสโม สุโข ฯ

(ที.มหา.๑๐/ข้อ๑๔๗/หน้า ๑๘๑)

แปลความว่า

สังขารทั้งหลายไม่เที่ยงหนอ มีความเกิดขึ้นและเสื่อมสลายเป็นธรรมดา

เกิดขึ้นแล้วย่อมดับไป ความเข้าไปสงบสังขารเหล่านั้น ย่อมเป็นสุข.

นี้เป็นพระคาถาอุทานของพระอินทร์หรือท้าวสักกเทวราช ซึ่งเป็นพระโสดาบันบุคคล ได้ทรงเปล่งต่อพระบรมสรีระ ตอนจะถวายพระเพลิงพระพุทธเจ้า เนื้อความในพระคาถาเหล่านั้นโยมก็เข้าใจอยู่แล้ว เพียงแต่อาตมาใคร่จะเสริมความหมายโดยทางปฏิบัติในพระคาถาสุดท้ายที่แปลความว่า

"ความเข้าไปสงบสังขารเหล่านั้นย่อมเป็นสุข" นั้น หมายถึง **ความเข้าไปสงบระงับสังขาร** คือ **ความปรุงแต่งทั้งทางใจ (มโนสังขาร)** ที่เป็นปัจจัยให้เกิดกิเลสตัณหา อุปาทาน เป็น**ความดับกิเลสตัณหา อุปาทาน** ๑ และทั้ง**ทางกาย (กายสังขาร)** กับ **ทางวาจา (วจีสังขาร)** เป็น**ความดับสนิทหมดทั้งเบญจขันธ์** คือความแตกกายทำลายขันธ์อีก ๑ รวมความว่า **"ดับรอบ"** ชื่อว่า **เสด็จดับขันธ์ (เข้า)ปรินิพพาน** ด้วย**อนุปาทิเสสนิพพานธาตุ**

นี้เป็น**ความดับสังขารโดยสิ้นเชิง** คงแต่ **"นิพพานธาตุ"** อันเป็น **"วิสังขาร"** ที่ไม่ประกอบด้วยปัจจัยปรุงแต่ง **(อสังขตธรรม)** ที่เมื่อตั้งอยู่ไม่ปรากฏความแปรปรวน และก็ไม่ปรากฏความเสื่อมสลาย เป็น**อมตธรรม** จึงไม่ต้องเกิด แก่ เจ็บ และตายอีก

เพราะเหตุนั้น สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจึงตรัสไว้ในที่อเนกสถานว่า

"นิพฺพานํ ปรมํ สุขํ"
พระนิพพานเป็นสุขอย่างยิ่ง
(ขุ. ธ. ๒๕/ข้อ๒๕/หน้า๔๒)

ในทางปฏิบัติ **"ความเข้าไปสงบสังขาร**(ความปรุงแต่ง)**เหล่านั้น" ย่อมมีได้เป็นได้ทั้งที่ยังครองเบญจขันธ์อยู่** ดังตัวอย่างกรณีพระอรหันตเจ้าที่ได้บรรลุมรรคผลนิพพาน ทั้งที่ยังมีชีวิตอยู่ ชื่อว่า **"สอุปาทิเสสนิพพานธาตุ"** นี้ กล่าวโดยคุณธรรมสูงสุด กล่าวโดยคุณธรรมที่รองลงมา ได้แก่ กรณีที่**พระอนาคามีบุคคล** หรือ **พระอรหันตบุคคล ผู้ทรงอภิญญาเจริญนิโรธสมาบัติ** ขณะเมื่อกายสังขารดับ วจีสังขารดับ มโนสังขารดับ **ก็เป็นอาการที่เข้าไปสงบสังขาร** และ**แม้กรณีที่พระโยคาวจรกำลังเจริญสมถวิปัสสนาคู่กันโดยมีนิโรธเป็นโคจร** (ไม่ใช่นิโรธสมาบัติ แต่เป็นการเจริญภาวนาดับหยาบไปหาละเอียด ปหานอกุศลจิตของกายในภพ ๓) **ก็เป็นอาการที่เข้าไปสงบสังขาร** คือ ความปรุงแต่งทั้งหลาย เพื่อเข้าถึง-รู้-เห็น และเป็น**ธรรมธาตุ** คือ**ธรรมกาย**ที่บริสุทธิ์ เป็น**วิกขัมภนวิมุตติ วิสุทธิ สันติ** และถึง**นิพพาน** (มีพระนิพพานเป็นอารมณ์) ให้ได้สัมผัสความสันติสุขที่ละเอียด ประณีต สุขุม ลุ่มลึก และให้เป็นบาทฐานของการปฏิบัติธรรมให้ได้เข้าถึง รู้-เห็น และ**เป็นสอุปาทิเสสนิพพานธาตุ** เป็น**สมุจเฉทวิมุตติ** ที่สิ้นสุดแห่งทุกข์ทั้งปวง และเป็นบรมสุขอย่างถาวรต่อไปได้ ดังที่พระสารีบุตรมหาเถระได้แสดงวิปัสสนาวิธี **โดยการพิจารณาเห็นสภาวะของสังขารอันเป็นสังขตธรรม** แล้ว **ย่อมได้อนุโลมขันติ** คือเห็นสภาวะสังขารตามที่เป็นจริง (ไตรลักษณ์) และ**โดยการพิจารณาเห็นความดับแห่งเบญจขันธ์อัน**

เป็นสังขารธรรม เป็นนิพพาน (วิสังขาร/อสังขตธรรม) ที่มีสภาวะตรงกันข้ามกับสังขาร แล้ว**หยั่งลงสู่สมมัตตนิยาม(ย่างเข้าสู่มรรคผลนิพพาน)** ปรากฏใน ขุ. ปฏิ. ๓๑/ข้อ๗๓๕/หน้า๖๒๙-๖๓๔ มีเนื้อความสำคัญบางตอนว่า

เมื่อภิกษุ**พิจารณาเห็นเบญจขันธ์**โดยความ**เป็นของไม่เที่ยง**... โดยความ**เป็นทุกข์**... โดยความ**เป็นของสูญ**... โดยความ**เป็นอนัตตา**... โดยความ**เป็นของมีความตายเป็นธรรมดา** ฯลฯ **ย่อมได้อนุโลมขันติ** (เห็นแจ้งไตรลักษณ์)

เมื่อ**พิจารณา**ว่า**ความดับแห่งเบญจขันธ์ เป็นนิพพานเที่ยง... เป็นนิพพานเป็นสุข...เป็นนิพพานมีความยั่งยืน... เป็นนิพพานสูญอย่างยิ่ง** (คือสูญจากกิเลส อวิชชา ตัณหา อุปาทาน และสูญจากสิ่งที่ไม่มีสาระในความเป็นตัวตน) **เป็นนิพพานมีประโยชน์อย่างยิ่ง... เป็นนิพพานไม่มีความตาย...** ฯลฯ **ย่อมหยั่งลงสู่สัมมัตตนิยาม** (ย่างเข้าสู่มรรคผลนิพพาน)

นี้คืออาการที่พระโยคาวจรขณะกำลังก้าวล่วงข้ามโคตรปุถุชนขึ้นสู่ความเป็นพระอริยบุคคล

คราวนี้ เอาเท่านี้ก่อนนะ โอกาสว่าง (ไม่นานเกินรอ) จะแวะมาเงี่ยบ ๆ ขอจำวัดที่บ้านโยม

ขอจงเจริญรุ่งเรืองในธรรม

เจริญพร ■

ขอเชิญเป็นเจ้าภาพสร้างหอฉันและโรงครัว

วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี

• •

ขอเชิญท่านสาธุชนเป็นเจ้าภาพสร้างหอฉันและโรงครัววัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม แทนหลังเก่าที่ชำรุดและคับแคบ ไม่พอแก่การใช้สอยต้อนรับพระภิกษุ สามเณร ผู้อยู่ศึกษาและปฏิบัติธรรม และสาธุชนผู้เข้ามาศึกษาอบรมศีลธรรมและภาวนาธรรม เพื่อสร้างพระในใจตน และเพื่อสร้างพระในใจคน(อื่น) ให้ได้มีธรรมเป็นคุณเครื่องคุ้มครองรักษาตน นำตนไปสู่ความเจริญและสันติสุข ซึ่งมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับทุกปี

ผู้มีจิตศรัทธาบริจาคเป็นจำนวนเงินตั้งแต่ ๕๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป (หรือปวารณาบริจาคเป็นงวด ๆ ภายใน ๒ ปีก็ได้) **จะได้รับการจารึกชื่อหรือตระกูลของท่าน ไว้ภายในหอฉัน** และ**จะได้รับพระบูชาพิเศษ** ดังต่อไปนี้

ยอดเงินบริจาค	บริจาคครบแล้วจะได้รับ
(๑) ๕๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป	**"พระบรมจักรพรรดิ" บรรจุธาตุกายสิทธิ์** สำหรับพกติดตัว **๑ องค์ และ พระพิมพ์สมเด็จฯ (เล็ก)** หรือ **พระสมเด็จธรรมกายหยก** อีก **๑ องค์**
(๒) ๑๐๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป	**"พระมหาจักรพรรดิ"** ขนาดหน้าตัก ๑ นิ้ว **บรรจุธาตุกายสิทธิ์** สำหรับติดหน้ารถ หรือพกติดตัว **๑ องค์ และพระพิมพ์สมเด็จฯ (ใหญ่)** อีก **๑ องค์** (ทุก ๆ ๑ แสนบาท)
(๓) ๕๐๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป	จะได้รับพระเช่นเดียวกับรายการ (๒) **และ**จะได้รับ **พระสมเด็จธรรมกายฝังธาตุกายสิทธิ์** (พญาเหล็ก) **พิเศษ** อีก **๑ องค์** (ทุก ๆ ๕ แสนบาท)

ติดต่อบริจาค(หรือปวารณาบริจาค)ได้ที่

๑. สำนักงาน **มูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย** ศาลาการเปรียญ วัดสระเกศ กรุงเทพฯ โทร. ๖๒๑-๑๒๓๕-๖

๒. ประชาสัมพันธ์ **วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม** ริมถนนสายบางแพ-ดำเนินสะดวก กม.ที่ ๑๔ อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี โทร. (๐๓๒) ๒๕๔-๖๕๐, ๒๕๓-๓๕๒ ต่อหมายเลข ๒๒๐

ขอเชิญสาธุชนทุกท่าน

นมัสการบูชาและสรงน้ำพระพุทธปฏิมาและพระบรมสารีริกธาตุ/พระธาตุที่สำคัญ

ในระหว่างเทศกาลสงกรานต์ปีนี้ **วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม (ริมถนนสายบางแพ-ดำเนินสะดวก ตรง กม.ที่ ๑๔) อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี** จะได้จัดแสดง**พระบรมสารีริกธาตุและพระธาตุที่สำคัญหลายชนิด** โดยเฉพาะอย่างยิ่ง**พระโลหิตธาตุ พระบุพโพธาตุ พระเกศาธาตุ** และ**เกศาธาตุหลวงพ่อวัดปากน้ำ พระมงคลเทพมุนี** (สด จนฺทสโร) กับ**หลวงปู่ใหญ่** (พระครูธรรมเทพโลกอุดร) ฯลฯ ให้สาธุชนทุกท่านได้เข้านมัสการบูชา **ระหว่างวันที่ ๙-๑๕ เมษายน**นี้ และจะได้จัด**พิธีสรงน้ำพระพุทธปฏิมาที่สำคัญและศักดิ์สิทธิ์** และ**พิธีสรงน้ำพระบรมสารีริกธาตุ** ใน**วันที่ ๑๒ เมษายน**นี้ด้วย

จึงขอเชิญสาธุชนทุกท่านไปนมัสการบูชา-สรงน้ำพระพุทธปฏิมาและพระบรมสารีริกธาตุ/พระธาตุที่สำคัญและศักดิ์สิทธิ์ ในเทศกาลสงกรานต์นี้ เพื่อความเป็นสิริมงคลแก่ทุกท่าน

อนึ่ง **ตลอดระยะเวลาของการเปิดให้บูชาพระบรมสารีริกธาตุช่วงเทศกาลสงกรานต์นี้ ทางวัดจะแจกพระสมเด็จธรรมกาย ฝัง "ปฐวีธาตุ"** (ธาตุดินมีธาตุกายสิทธิ์ที่ศักดิ์สิทธิ์อยู่ภายใน) ***ให้แก่ผู้ไปร่วมบูชาทุกท่าน ท่านละ ๑ องค์ ฟรี! เพื่อนำไปไว้บูชาที่บ้านของท่านด้วย***

หลังจากเทศกาลสงกรานต์นี้แล้ว ทางวัดจะเปิดให้สาธุชนได้บูชาอีกในวันเสาร์-อาทิตย์ จนถึงวันอาสาฬหบูชาและวันเข้าพรรษา

• •

รายการสิ่งพิมพ์ เทปบันทึกเสียง และวีดีโอเทป ธรรมปฏิบัติตามแนววิชชาธรรมกาย

จัดทำโดย มูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย

สิ่งพิมพ์

๑. หลักการเจริญภาวนาเบื้องต้น	๑๐.-
๒. หลังสมถวิปัสสนากัมมัฏฐาน เพื่อทำนิพพานให้แจ้ง	๑๒๐.-
๓. สวดมนต์ทำวัตร	๑๕.-
๔. นิตยสารธรรมกาย	๕๐.-
๕. อริยสัจ ๔	๕๐.-
๖. ทางมรรคผลนิพพาน	๓๐๐.-
๗. ธรรมปฏิบัติ	๕๐.-

เทปบันทึกเสียง

๑. ธรรมเทศนาหลวงพ่อวัดปากน้ำ	๓๐.-
๒. สาราณียธรรม หลักธรรมมหาเสน่ห์	๓๐.-
๓. พรสี่ประการ	๓๐.-
๔. อย่าประมาทในธรรมทั้งปวง	๓๐.-
๕. มาปฏิบัติธรรมเพื่ออะไร	๓๐.-
๖. วิชชาธรรมกายที่ว่ามีดีเพราะอะไร	๓๐.-
๗. จงทำตนเป็นเกาะที่พึ่ง	๓๐.-
๘. อะไรคือแก่นสารชีวิต	๓๐.-
๙. อานิสงส์บวชเณร-บวชพระ	๓๐.-
๑๐. เกิดเป็นมนุษย์พบพุทธศาสนาเป็นของยาก	๓๐.-

ขอเชิญตั้งทุนนิธิภัตตาหารคิลานเภสัช

ในชื่อวงศ์ตระกูล หรือคณะของท่าน

วัตถุประสงค์เพื่อนำดอกผลมาใช้เป็นค่าภัตตาหารและค่ารักษาพยาบาลแด่พระภิกษุ สามเณร ผู้อยู่ศึกษาและปฏิบัติธรรม และเป็นกำลังสำคัญในการเผยแพร่พระสัทธรรมของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ณ **วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม** ใน **สถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย** อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี

(๑) **ต้นทุนนิธิของท่านคงอยู่ตลอดไป**

(๒) **ได้ดอกผลมาเป็นค่าใช้จ่ายปัจจัยสี่แด่พระภิกษุ สามเณร ผู้ประพฤติธรรมและเผยแพร่ธรรมอันเป็นบุญเขตกว้างขวางไม่มีประมาณ เป็นบุญและบารมีหลั่งไหลติดตามให้ผลแก่ท่านตลอดกาลนาน** ให้เป็นผู้เจริญรุ่งเรือง สุข สมบูรณ์ บริบูรณ์ ด้วยมนุษยสมบัติ อันมีทรัพย์สมบัติ รูปสมบัติ คุณสมบัติ และบริวารสมบัติ เป็นต้น และสวรรคสมบัติอันประณีต ได้เป็นพลวปัจจัยให้ถึงนิพพานสมบัติ มีมรรค ๔ ผล ๔ และนิพพาน ๑ ที่สิ้นสุดแห่งทุกข์ทั้งปวง

(๓) **เท่ากับท่านได้ใส่บาตรทุกวัน และได้รักษาพยาบาลภิกษุอาพาธเป็นประจำ เมื่อนึกถึง "บุญเป็น" คือบุญอันตั้งเป็นอยู่ตลอดกาลนาน ได้ทุกเวลา จิตใจย่อมผ่องใสทุกเมื่อด้วยบุญนี้** ชีวิตย่อมไม่มีตกต่ำ มีแต่จะเจริญรุ่งเรืองและสันติสุขยิ่ง ๆ ขึ้นไป

(๔) ขอเชิญผู้มีจิตศรัทธาปวารณาและบริจาคตั้ง **"ทุนนิธิภัตตาหารฯ"** นี้ได้ทุกวัน **ด้วยทุนประเดิม ๑,๐๐๐ บาท (หนึ่งพันบาท) ขึ้นไป และเพิ่มทุนได้ทุกวัน** (ครั้งละ ๕๐๐ บาทขึ้นไป ตามระเบียบของธนาคาร)

๑. สำนักงาน**มูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย** ศาลาการเปรียญ วัดสระเกศ กทม. ๑๐๑๐๐ โทร. ๒๒๔-๗๔๗๕, ๖๒๑-๑๒๓๕-๖

๒. ประชาสัมพันธ์ **วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม ใน สถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย** อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ๗๐๑๓๐ โทร. (๐๓๒) ๒๕๔-๖๕๐ ต่อหมายเลข ๒๒๐

เช็คธนาคารโปรดสั่งจ่ายเช็คขีดคร่อมให้แก่ **วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม**
หากส่งเงินทางธนาณัติไปรษณีย์โปรดสั่งจ่าย **ป.ณ.หลานหลวง** ในนาม
มูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย ศาลาการเปรียญ วัดสระเกศ กทม.๑๐๑๐๐

ขอเชิญสาธุชนเข้าร่วมการอบรมพระกัมมัฏฐาน
ณ วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม
อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี
ปีละ ๒ รุ่น ระหว่างวันที่ ๑-๑๔ พฤษภาคม และ
ระหว่างวันที่ ๑-๑๔ ธันวาคม ของทุกปี

เนื่องในโอกาสที่เปิดการอบรมพระกัมมัฏฐานแด่พระสงฆ์ปีละ ๒ รุ่น ระหว่างวันที่ ๑-๑๔ พฤษภาคม และ ๑-๑๔ ธันวาคมของทุกปี เพื่อสร้างพระในใจพระและสร้างพระวิปัสสนาจารย์ให้เป็นผู้ทรงคุณวุฒินั้น ทางวัดได้เปิดโอกาสให้อุบาสก อุบาสิกา สาธุชนทั่วไปเข้ารับการอบรมได้ โดยขอให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

๑) ถือศีล ๘

๒) บำรุงค่าภัตตาหารเลี้ยงพระและค่าอาหารแก่ผู้มาปฏิบัติธรรมตามกำลังศรัทธา

๓) เตรียมเครื่องใช้ประจำตัว ดังต่อไปนี้ไปด้วย

- เสื้อผ้าชุดสีขาว และเครื่องใช้ประจำตัวประจำวัน
- เสื่อ ผ้าห่มนอน และมุ้งหรือกลด

เนื่องด้วยที่พักสำหรับชาย-หญิงมักจะไม่พอแก่ผู้เข้าไปอยู่อบรมพระกัมมัฏฐาน ทางวัดจึงขอสนับสนุนให้ผู้เข้ารับการอบรมอยู่กลด เพราะสัปปายะดี (เงียบสงัดจากเสียงพูดคุยรบกวน) และไม่ต้องอยู่ใกล้ชิดกันเกินไป และในกรณีที่มีผู้เข้ารับการอบรมมากที่พักมักไม่พอดังกล่าว

สำหรับท่านที่ไม่มีกลดเป็นของตนจะขอใช้กลดของวัดก็ได้ และช่วยบำรุงกลดตามกำลังศรัทธา เพื่อให้วัดพอมีเงินทุนไว้ซ่อมหรือซื้อกลดเพิ่มใหม่แทนของเก่าที่ชำรุด ก็ขออนุโมทนา

๔) ข้อห้ามระหว่างการอบรม

๔.๑ ห้ามสูบบุหรี่ตลอดระยะเวลาของการอบรม (เลิกเด็ดขาดตลอดไปได้จะดีมาก)

๔.๒ ห้ามขาดการประชุมทุกครั้ง เว้นแต่จะติดธุระที่มอบหมายให้หรือเจ็บป่วย

๔.๓ ห้ามฟังวิทยุ

๔.๔ ห้ามจับกลุ่มสนทนากันในเรื่องไร้สาระที่ไม่ใช่การสนทนาธรรมหรือกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย

๔.๕ ห้ามพูดโอ้อวดผลของการปฏิบัติธรรม

๔.๖ ห้ามลงอาบน้ำหรือซักผ้าในคลอง

๔.๗ ห้ามทำความสกปรกในบริเวณวัด เช่น ทิ้งขยะมูลฝอยลงในที่ ๆ มิได้จัดภาชนะรองรับไว้

๕. ข้อควรปฏิบัติระหว่างการอบรม

๕.๑ ต้องช่วยตนเองในเรื่องความเป็นอยู่ เช่น ช่วยตนเองในการตักอาหารและการล้างถ้วยชามที่ใช้รับประทานอาหาร และทำความสะอาดสถานที่พักอาศัยเป็นต้น

๕.๒ ต้องรักษาความสะอาดในบริเวณวัด

๕.๓ ต้องมีความสำรวมในทุกอิริยาบถ

๕.๔ ต้องร่วมมือกับวัดทุกอย่าง

๕.๕ ต้องตรงต่อเวลา

กำหนดการประจำวัน

๐๔.๐๐ น.	ตื่นนอน (สัญญาณระฆัง)
๐๔.๓๐ น.	ทำวัตรเช้า แล้วฝึกเจริญภาวนาธรรม
๐๖.๓๐ น.	รับประทานอาหารเช้า
๐๗.๐๐ น.	อุบาสกอุบาสิกาส่วนหนึ่งไปช่วยกิจกรรมพระบิณฑบาต
๐๘.๐๐ น.	อุบาสกอุบาสิกาวิทยากรและผู้ปฏิบัติธรรมได้ถึงธรรมกายต่อวิชชา
๐๙.๓๐ น.	ช่วยจัดและถวายภัตตาหารแด่พระสงฆ์
๑๑.๐๐ น.	รับประทานอาหารแล้ว พักผ่อนตามอัธยาศัย
๑๔.๐๐ น.	รับฟังธรรมบรรยาย
๑๗.๐๐ น.	ทำวัตรเย็น แล้วแบ่งกลุ่มฝึกเจริญภาวนาธรรมแล้วพักทำธุระส่วนตัว
๑๙.๐๐ น.	เจริญภาวนาธรรม
๒๑.๓๐ น.	ดับไฟ นอนหรือปฏิบัติภาวนาธรรมเองตามอัธยาศัย

กิจกรรมการเผยแพร่ธรรมะ มูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย

การอบรมการเจริญภาวนาธรรม

ภายใต้การควบคุมพระกัมมัฏฐานของ พระเดชพระคุณ **พระภาวนาโกศลเถร** (วีระ คณฺตฺตโม) และ**พระอาจารย์มหาเสริมชัย ชยมงฺคโล (มงคลบุตร)**

๑. ที่ศาลาการเปรียญ วัดสระเกศ ราชวรมหาวิหาร (วัดภูเขาทอง)

ทุกวันอาทิตย์ วันละ ๓ รอบ (เฉพาะวันอาทิตย์ต้นเดือน มีพิธีถวายสังฆทานภัตตาหารเพลร่วมกันด้วย) ดังต่อไปนี้

๐๙.๐๐ น. เฉพาะผู้เจริญวิชชาธรรมกายชั้นสูงและวิทยากร

๑๐.๐๐ น. สำหรับสาธุชนโดยทั่วไปฝึกเจริญภาวนาทั้งเบื้องต้นและเบื้องกลางร่วมกัน

๑๓.๐๐ น. สำหรับสาธุชนโดยทั่วไป โดยแบ่งผู้เข้ารับการอบรมเป็นกลุ่มย่อย ให้พระวิทยากรและวิทยากรฆราวาส ควบคุมแนะนำโดยใกล้ชิดเป็นกลุ่ม ๆ

ทุกวันจันทร์ และ **พฤหัสบดี** ภาคค่ำ เวลา ๑๘.๓๐ น.

๒. ที่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ทุกเย็น ที่วิหารเจริญภาวนา(ตึกขาว) และที่ตึกบวรเทพมุนี

๓. ที่วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม ใน สถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี

ทุกวันเสาร์ต้นเดือน เวลา ๐๗.๓๐ น. มีรถรับส่งผู้มีจิตศรัทธาไปปฏิบัติธรรม ที่วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม โดยไม่เสียค่าโดยสารแต่ประการใด เป็นประจำเช่นเคย มีกำหนดดังนี้

๐๙.๓๐ น. ทำวัตรเช้า แล้วเจริญภาวนาธรรม

๑๑.๐๐ น. ถวายสังฆทานภัตตาหารเพลแด่พระสงฆ์

๑๒.๐๐ น. รับประทานอาหารเที่ยงร่วมกัน

๑๓.๐๐ น. ทำวัตรเย็น ฝึกเจริญภาวนาธรรม

๑๔.๓๐ น. ออกเดินทางกลับ

๔. ที่ธรรมสถาน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ด้านหลังตึกเลขาธิการ จุฬาฯ)

ทุกวันอังคาร และ **พฤหัสบดี** เวลา ๑๒.๑๕ น.

รายการธรรมปฏิบัติ ทางสถานีวิทยุ

รายการ "ธรรมสู่สันติ" และ "ธรรมก่อนนอน" ทางสถานีวิทยุต่าง ๆ

๑. **สถานีวิทยุแห่งประเทศไทย** กรมประชาสัมพันธ์ ทุกวันอาทิตย์ที่ ๓ ของเดือน เวลา ๘.๐๐-๘.๓๐ น.

๒. **สถานีวิทยุแห่งประเทศไทย** กรมประชาสัมพันธ์ ทุกคืนวันอาทิตย์ เวลา ๒๒.๕๐ น.

ขอเชิญตั้งทุนนิธิเพื่อการศึกษาอบรมและเผยแพร่ธรรมปฏิบัติ

ในชื่อวงศ์ตระกูล หรือคณะของท่าน

วัตถุประสงค์เพื่อนำดอกผลมาใช้ (๑) ในกิจกรรมการศึกษาภาคปริยัติธรรม (๒) การอบรมภาวนาธรรมแด่พระภิกษุ สามเณร ผู้อยู่ศึกษาและปฏิบัติธรรมและเป็นกำลังสำคัญในการเผยแพร่พระสัทธรรมของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และ (๓) เป็นค่าใช้จ่ายในการเผยแพร่ธรรมปฏิบัติแก่ประชาชนโดยทั่วไปทั้งทางสื่อมวลชน และการให้การอบรมภาวนาธรรมและจริยธรรมทั้งภายนอกวัดและ ณ ภายใน **วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม** ใน **สถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย** อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ตลอดไปนั้น โดยที่

๑. **ต้นทุนนิธิของท่านคงอยู่ตลอดไป**

๒. **ได้ดอกผลมาใช้จ่ายในการให้การศึกษาภาคปริยัติ แด่พระภิกษุ สามเณร ในการให้การอบรมธรรมปฏิบัติและเผยแพร่ธรรมเป็นธรรมทานอันเป็นบุญเขตอย่างกว้างขวางไม่มีประมาณเป็นบุญและบารมีที่หลั่งไหลติดตามให้ผลแก่ท่านตลอดกาลนาน** ให้เป็นผู้มีสติปัญญาเฉียบแหลมและเจริญรุ่งเรืองสุขสมบูรณ์ ด้วยมนุษยสมบัติ อันมีทรัพย์สมบัติ รูปสมบัติ และคุณสมบัติ และบริวารสมบัติ เป็นต้น และสวรรคสมบัติอันประณีต ได้เป็นพลวปัจจัย ให้ถึงนิพพานสมบัติ มีมรรค ๔ ผล ๔ นิพพาน ๑ ที่สิ้นสุดแห่งทุกข์ทั้งปวง

๓. เมื่อนึกถึง**ธรรมทาน** อันมีอานิสงส์สูงส่งยิ่งและเป็น **"บุญเป็น" คือบุญอันตั้งเป็นอยู่ตลอดกาลนาน ได้ทุกเวลา จิตใจย่อมผ่องใสทุกเมื่อด้วยบุญนี้** ชีวิตย่อมมีแต่จะเจริญรุ่งเรืองและสันติสุขยิ่ง ๆ ขึ้นไป ด้วยสติปัญญาสามารถและเฉียบแหลม จึงไม่ตกต่ำเป็นธรรมดา

๔. ขอเชิญผู้มีจิตศรัทธาปวารณาและบริจาคตั้ง **"ทุนนิธิการศึกษาฯ"** ได้ทุกวันด้วยทุนประเดิม ๑,๐๐๐ (หนึ่งพันบาท) ขึ้นไป และเพิ่มทุนได้ทุกวัน (ครั้งละไม่ต่ำกว่า ๕๐๐ บาท ตามระเบียบของธนาคาร) ได้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปที่

๑. สำนักงานมูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย ศาลาการเปรียญ วัดสระเกศ กทม. ๑๐๑๐๐ โทร. ๒๒๔-๗๔๗๕, ๖๒๑-๑๒๓๕-๖

๒. วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม ริมถนนบางแพ-ดำเนินสะดวก กม. ที่ ๑๔ อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ๗๐๑๓๐ โทร. (๐๓๒) ๒๕๔-๖๕๐ ต่อหมายเลข ๒๒๐

ใบบอกรับเป็นสมาชิกนิตยสาร "ธรรมกาย"

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

นาม ..... บ้านเลขที่ ..... หมู่ที่ .....

ตรอก/ซอย ..... ถนน .....

ตำบล/แขวง ..... อำเภอ/เขต .....

จังหวัด ..... รหัสไปรษณีย์ ..... โทรศัพท์ .....

ประสงค์จะ ☐ ต่ออายุสมาชิก ☐ เป็นสมาชิก (ไม่คิดค่าส่ง) ตั้งแต่ฉบับที่ .....

☐ เป็นเจ้าภาพจัดส่งถวาย/ให้แก่ .....

ที่อยู่ .....

.....

เป็นเวลา ☐ ๑ ปี อัตรา ๒๐๐ บาท ☐ ๒ ปี อัตรา ๔๐๐ บาท ☐ ๓ ปี อัตรา ๖๐๐ บาท

(ลงชื่อ) .....

แผนที่ไปสถานที่ตั้ง
วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม
อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี

รถ บขส. สาย ๗๘ (กรุงเทพฯ-ดำเนินสะดวก) ผ่านหน้าวัดฯ ก่อนถึงดำเนินสะดวก

สาธุชนผู้สนใจพระตระกูลวัดปากน้ำ โปรดทราบ

พระตระกูลวัดปากน้ำ ที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อ **พระภาวนาโกศลเถร** (วีระ คญฺตฺตโม) รองเจ้าอาวาส และอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิปัสสนาธุระ วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ และหลวงพ่อ**พระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล** เจ้าอาวาส วัดหลวงพ่อสดธรรมกายารามสร้างขึ้นตามแนววิชชาธรรมกายที่รับถ่ายทอดมาจากพระเดชพระคุณหลวงพ่อวัดปากน้ำ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแจกแก่ผู้ทำบุญนั้น **ไม่มีขาย! แต่หาได้ไม่ยาก** เพราะผู้มาทำบุญที่วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี หรือที่ศาลาการเปรียญ วัดสระเกศ กทม. จะได้รับพระเป็นที่ระลึกตามที่กำหนดไว้ทุกท่าน

ขอน้อมถวายมุทิตาสักการะ แด่

พระเดชพระคุณ**พระราชสิทธิมงคล** (เสนาะ ปญฺญาวชิโร ป.ธ.๖)

ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดสระเกศ ราชวรมหาวิหาร รองเจ้าคณะภาค ๙ เลขานุการเจ้าคณะใหญ่หนตะวันออก

เนื่องในโอกาสได้รับพระราชทานเลื่อนสมณศักดิ์เป็นพระราชาคณะที่ **พระเทพโสภณ**

๑๒ สิงหา มหาราชินี ชาวราชบุรีร่วมใจภักดิ์
ณ ธุดงคสถาน วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม
ใน สถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี

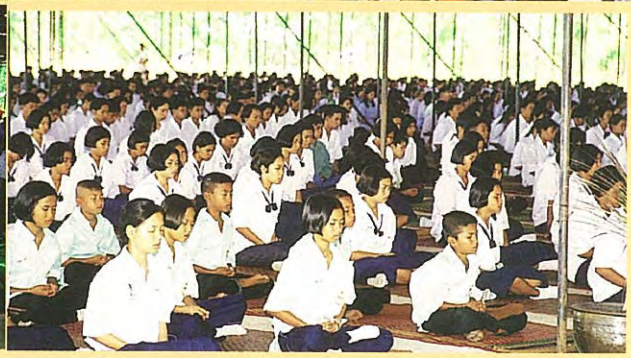

นายมานิต ศิลปอาชา ผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรี ประธานฝ่ายคฤหัสถ์ รับศีลแล้วถวายเครื่องราชสักการะ และถวายพระพรชัยมงคล จากนั้นคณะสงฆ์จังหวัดราชบุรีร่วมเจริญจิตภาวนาพร้อมกับฝ่ายคฤหัสถ์ โดยผู้ว่าราชการจังหวัดและนายกเหล่ากาชาดได้นำข้าราชการทุกหมู่เหล่า นักเรียน นักศึกษา ตลอดทั้งพ่อค้าประชาชน ต่างรวมใจเป็นหนึ่ง ตั้งใจแน่วแน่เจริญจิตภาวนา ถวายเป็นพระราชกุศล แด่สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ